

Uniwersytet Warszawski

UW5

Waldemar Lamandini, Olaf Targowski, Jakub Koliński

AMPPZ 2024

2024-11-14

1 Headers 2 Wzorki 1 3 Matma 4 Struktury danych 5 Grafv 6 Flowy i matchingi 15 Geometria 17 Tekstówki 9 Optymalizacie 24 10 Utils 25

Headers (1)

.vimrc

```
set ts=4 sw=4 et nu rnu cul scs ic udf so=3 mouse= hls
au bufenter * sy keyword CppStatement REP FOR RFOR
au bufenter * sy keyword CppType ll V vi vll ci cll
 pii pll ld
au bufenter * sy keyword Constant C
colorscheme slate
filetype indent on
ca Hash w !cpp -dD -P -fpreprocessed \| tr -d '[:space
\| md5sum \| cut -c-6
```

.bashrc

```
export FLAGS="-Wall -Wextra -Wshadow -Wconversion -
  Wformat=2 -Wlogical-op -Wfloat-equal -
  D_GLIBCXX_DEBUG -DDEBUG -DLOCAL -fsanitize=address,
  undefined -std=c++20 -00 -aadb3"
export FFLAGS="-qqdb3 -03 -std=c++20 -static -DLOCAL"
c(){ g++ $1.cpp $(echo $FLAGS) -o $@ }
cf(){ g++ $1.cpp $(echo $FFLAGS) -o $@ }
alias mv="mv -i"
alias cp="cp -i"
alias gdb="ASAN_OPTIONS=detect_leaks=0 gdb -q"
```

headers

Główny nagłówek

```
#ifndef LOCAL
#pragma GCC optimize("03")
#endif
#include <bits/stdc++.h>
#define FOR(i,p,k) for(int i=(p); i<=(k); ++i)</pre>
#define REP(i,k) FOR(i,0,(k)-1)
#define RFOR(i,p,n) for(int i=(p); i>=(n); --i)
#define all(x) (x).begin(), (x).end()
#define rall(x) (x).rbegin(), (x).rend()
#define ssize(x) int((x).size())
#define fi first
#define se second
#define V vector
```

```
#define pb push back
#define eb emplace back
#define C const
#define pn printf("\n")
using namespace std;
typedef long long ll;
typedef V <int> vi;
typedef V <ll> vll;
typedef C int ci;
typedef C ll cll;
typedef pair <int, int> pii;
typedef pair <ll, ll> pll;
void chmin(auto &a, auto b){a=min(a,b);}
void chmax(auto &a, auto b){a=max(a,b);}
ci inf=2.1e9;
cll infll=4.5e18;
int I(){
    int z;
    scanf("%d", &z);
    //cin >>z;
    return z;
void ans(){
int main(){
    //ios_base::sync_with_stdio(0),cin.tie(0);
    int tt=1;
    //tt=I();
    while (tt--)ans();
```

gen.cpp

#d474b5

Dodatek do generatorki

```
mt19937 rng(random_device{}());
int rd(int l, int r) {
 return uniform int distribution <int>(l. r)(rna):
```

spr.sh

```
for ((i=0;;i++)); do
 ./gen < g.in > t.in
 ./main < t.in > m.out
  ./brute < t.in > b.out
 printf "OK $i\r"
 diff -wq m.out b.out || break
done
```

freopen.cpp

#eb0c77

Kod do IO z/do plików

```
#define PATH "fillme"
 assert(strcmp(PATH. "fillme") != 0):
#ifndef LOCAL
 freopen(PATH ".in", "r", stdin);
 freopen(PATH ".out", "w", stdout);
#endif
```

memoryusage.cpp

#305c6a

Trzeba wywołać pod koniec main'a. Uwzględnia również unused capacity pochodzące np. z std::vector::reverse.

```
#ifdef LOCAL
system("grep VmPeak /proc/$PPID/status >&2");
#endif
```

memoryusage.sh

command time -f %MKB ./main < t.in > m.out

Wzorki (2)

2.1 Równości

$$x=\frac{-b\pm\sqrt{b^2-4ac}}{2a}\text{, Wierzchotek paraboli}=(-\frac{b}{2a},-\frac{\Delta}{4a})\text{,}$$

$$ax+by=e\wedge cx+dy=f\implies x=\frac{ed-bf}{ad-bc}\wedge y=\frac{af-ec}{ad-bc}.$$

2.2 Pitagoras

Trójki (a, b, c), takie że $a^2 + b^2 = c^2$: Jest $a = k \cdot (m^2 - n^2), b = k \cdot (2mn), c = k \cdot (m^2 + n^2), \text{ gdzie}$ m>n>0, k>0, $m\perp n$, oraz albo m albo n jest parzyste.

2.3 Generowanie względnie pierwszych par

Dwa drzewa, zaczynając od (2,1) (parzysta-nieparzysta) oraz (3,1)(nieparzysta-nieparzysta), rozgałęzienia są do (2m-n,m), (2m + n, m) oraz (m + 2n, n).

2.4 Liczby pierwsze

p=962592769 to liczba na NTT, czyli $2^{21}\mid p-1$. Do hashowania: 970592641 (31-bit), 31443539979727 (45-bit), 3006703054056749 (52-bit), Jest 78498 pierwszych < 1 000 000. Generatorów jest $\phi(\phi(p^a))$, czyli dla p>2 zawsze istnieje.

2.5 Liczby antypierwsze

lim	$10^2 10^3$	10^{4}	10^{5}	10^{6}	10^{7}	10^{8}		
\overline{n}	60 840	7560	83160	720720	8648640	73513440		
d(n)	12 32	64	128	240	448	768		
lim	10^{9}	10^{12}	!	10^{15}				
$\overline{}$	735134400 963761198400 8664213173616							
d(n)	1344		6720)	2688	0		
lim								
\overline{n}	8976124	661760	0					
d(n)	1	03680	0					
	$\begin{array}{c} n \\ d(n) \\ lim \\ \hline n \\ d(n) \\ lim \end{array}$	$\begin{array}{c cccc} n & 60 & 840 \\ d(n) & 12 & 32 \\ lim & 10^9 \\ n & 7351344 \\ d(n) & 1344 \\ lim & & & \\ n & 8976124 \\ \end{array}$	$\begin{array}{c cccc} n & 60 & 840 & 7560 \\ \hline d(n) & 12 & 32 & 64 \\ lim & 10^9 \\ \hline n & 735134400 & 96 \\ d(n) & 1344 \\ lim & 10^{18} \\ \hline n & 89761248478 \end{array}$	$\begin{array}{c ccccc} n & 60 & 840 & 7560 & 83160 \\ d(n) & 12 & 32 & 64 & 128 \\ lim & 10^9 & 10^{12} \\ n & 735134400 & 96376115 \\ d(n) & 1344 & 6720 \\ lim & 10^{18} \end{array}$	$\begin{array}{c ccccc} n & 60 & 840 & 7560 & 83160 & 720720 \\ d(n) & 12 & 32 & 64 & 128 & 240 \\ lim & 10^9 & 10^{12} \\ n & 735134400 & 963761198400 & 8 \\ d(n) & 1344 & 6720 \\ lim & 10^{18} \\ n & 897612484786617600 \\ \end{array}$	$\begin{array}{c ccccccccccccccccccccccccccccccccccc$		

2.6 Dzielniki

 $\sum_{d|n} d = O(n \log \log n)$

2.7 Lemat Burnside'a

Liczba takich samych obiektów z dokładnością do symetrii wynosi $\dfrac{1}{|G|}\sum_{g\in G}|X^g|,$ gdzie G to zbiór symetrii (ruchów) oraz X^g to punkty (obiekty) stałe symetrii g.

2.8 Silnia

n	123	4 5	6	7	8	9		10	
n!	126	24 12	0 720	5040	4032	0 3628	80 362	28800	
n	11	12	13	1	4	15	16	17	
n!	4.0e7	4.8e8	3 6.2e	9 8.7	e10 1.	.3e12 2	.1e13	3.6e14	
n	20	25	30	40	50	100	150	171	1
n!	2e18	2e25	3e32	8e47	3e64	9e157	6e262	>DBL_	MAX

2.9 Symbol Newtona

$$\begin{pmatrix} \binom{n}{k} = \frac{n!}{k! (n-k)!} = \frac{n^{\frac{k}{k}}}{k!}, \\ \binom{n}{k} = \binom{n-1}{k-1} + \binom{n-1}{k} = \binom{n-1}{k-1} + \binom{n-2}{k-1} + \dots + \binom{k-1}{k-1}, \\ (x+y)^n = \sum_{k=0}^n \binom{n}{k} x^k y^{n-k}, \sum_{i=0}^k \binom{n+i}{i} = \binom{n+k+1}{k}, \\ (-1)^i \binom{x}{i} = \binom{i-1-x}{i}, \sum_{i=0}^k \binom{n}{i} \binom{m}{k-i} = \binom{n+k}{k}, \\ \binom{n}{k} \binom{k}{i} = \binom{n}{i} \binom{n-i}{k-i}. \end{pmatrix}$$

2.10 Wzorki na pewne ciągi

2.10.1 Nieporządek

Liczba takich permutacji, że $p_i \neq i$ (żadna liczba nie wraca na tą samą pozycję): D(n) = (n-1)(D(n-1) + D(n-2)) = $nD(n-1) + (-1)^n = \left\lfloor \frac{n!}{-} \right\rfloor$

2.10.2 Liczba podziałów

Liczba sposobów zapisania n jako sumę posortowanych liczb dodatnich: $p(0) = 1, p(n) = \sum_{k \in \mathbb{Z} \setminus \{0\}} (-1)^{k+1} p(n - k(3k-1)/2),$ szacujemy $p(n) \sim 0.145/n \cdot \exp(2.56\sqrt{n})$.

2.10.3 Liczby Eulera pierwszego rzędu

Liczba permutacji $\pi \in S_n$ gdzie k elementów jest większych niż poprzedni: k razy $\pi(j) > \pi(j+1)$, k+1 razy $\pi(j) \geq j$, k razy $\pi(j) > j$. Zachodzi E(n,k) = (n-k)E(n-1,k-1) + (k+1)E(n-1,k),E(n,0) = E(n,n-1) = 1, $E(n,k) = \sum_{j=0}^{k} (-1)^{j} {n+1 \choose j} (k+1-j)^{n}.$

2.10.4 Stirling pierwszego rzędu

Liczba permutacji długości n mające k cykli: c(n,k) = c(n-1,k-1) + (n-1)c(n-1,k), c(0,0) = 1, $\sum_{k=0}^{n} c(n,k)x^k = x(x+1)\dots(x+n-1)$. Małe wartości: c(8,k) = 8,0,5040,13068,13132,6769,1960,322,28,1,c(n, 2) =0, 0, 1, 3, 11, 50, 274, 1764, 13068, 109584,

2.10.5 Stirling drugiego rzędu

Liczba podziałów zbioru rozmiaru n na k bloków: S(n,k) = S(n-1,k-1) + kS(n-1,k),S(n,1) = S(n,n) = 1, $S(n,k) = \frac{1}{11} \sum_{j=0}^{k} (-1)^{k-j} {k \choose j} j^n.$

2.10.6 Liczby Catalana

$$C_n = \frac{1}{n+1} \binom{2n}{n} = \binom{2n}{n} - \binom{2n}{n+1} = \frac{(2n)!}{(n+1)!n!},$$

$$C_0 = 1, C_{n+1} = \frac{2(2n+1)}{n+2} C_n, C_{n+1} = \sum_{i=1}^{n} C_{i} C_{n-i}, C_n = 1, 1, 2, 5, 14, 42, 132, 429, 1430, 4862, 16796, 58786, \dots$$

Równoważne: ścieżki na planszy $n \times n$, nawiasowania po n (), liczba drzew binarnych z n+1 liściami (0 lub 2 syny), skierowanych drzew z n+1 wierzchołkami, triangulacje n+2-kąta, permutacji $\lceil n \rceil$ bez 3-wyrazowego rosnącego podciągu?

2.10.7 Formula Cayley'a

Liczba różnych drzew (z dokładnością do numerowania wierzchołków) wynosi n^{n-2} . Liczba sposobów by zespójnić k spójnych o rozmiarach s_1, s_2, \ldots, s_k wynosi $s_1 \cdot s_2 \cdot \cdots \cdot s_k \cdot n^{k-2}$.

2.10.8 Twierdzenie Kirchhoffa

Liczba różnych drzew rozpinających spójnego nieskierowanego grafu Gbez pętelek (mogą być multikrawędzie) o n wierzchołkach jest równa $\det A_{n-1}$, gdzie A=D-M, D to macierz diagonalna mająca na przekątnej stopnie wierzchołków w grafie G, M to macierz incydencji grafu G, a A_{n-1} to macierz A z usuniętymi ostatnim wierszem oraz ostatnia kolumna.

2.11 Funkcje tworzace

$$\begin{split} \frac{1}{(1-x)^k} &= \sum_{n\geq 0} \binom{k-1+n}{k-1} x^n, \exp(x) = \sum_{n\geq 0} \frac{x^n}{n!}, \\ &- \log(1-x) = \sum_{n\geq 1} \frac{x^n}{n}. \end{split}$$

auto operator <= >(C Num& a, C Num& b) {

2.12 Funkcje multiplikatywne

$$\begin{split} \epsilon\left(n\right) &= [n=1], id_k\left(n\right) = n^k, id = id_1, \mathbb{W} = id_0, \\ \sigma_k\left(n\right) &= \sum_{d|n} d^k, \sigma = \sigma_1, \tau = \sigma_0, \mu\left(p^k\right) = [k=0] - [k=1], \\ \varphi\left(p^k\right) &= p^k - p^{k-1}, (f*g)\left(n\right) = \sum_{d|n} f\left(d\right) g\left(\frac{n}{d}\right), \\ f*g &= g*f, f*\left(g*h\right) = (f*g)*h, \\ f*\left(g+h\right) &= f*g+f*h, jak dwie z trzech funkcji f*g = h są multiplikatywne, to trzecia też, f*\mathbb{W} = g \Leftrightarrow g*\mu = f, f*\epsilon = f, \\ \mu*\mathbb{W} &= \epsilon, [n=1] = \sum_{d|n} \mu\left(d\right) = \sum_{d=1}^{n} \mu\left(d\right) \left[d|n], \varphi*\mathbb{W} = id, \\ id_k*\mathbb{W} &= \sigma_k, id*\mathbb{W} = \sigma, \mathbb{W}*\mathbb{W} = \tau, s_f\left(n\right) = \sum_{i=1}^{n} f\left(i\right), \\ s_f\left(n\right) &= \frac{s_{f*g}\left(n\right) - \sum_{d=2}^{n} s_f\left(\left\lfloor\frac{n}{d}\right\rfloor\right) g\left(d\right)}{g\left(1\right)}. \end{split}$$

2.13 Fibonacci

$$F_{n} = \frac{\left(\frac{1+\sqrt{5}}{2}\right)^{n} - \left(\frac{1-\sqrt{5}}{2}\right)^{n}}{\sqrt{5}}, F_{n-1}F_{n+1} - F_{n}^{2} = (-1)^{n}, F_{n+k} = F_{k}F_{n+1} + F_{k-1}F_{n}, F_{n}|F_{nk}, NWD(F_{m}, F_{n}) = F_{NWD(m,n)}$$

2.14 Woodbury matrix identity

Dla $A\equiv n\times n, C\equiv k\times k, U\equiv n\times k, V\equiv k\times n$ jest $(A+UCV)^{-1}=A^{-1}-A^{-1}U(C^{-1}+VA^{-1}U)^{-1}VA^{-1},$ przy czym często C=Id. Używane gdy A^{-1} jest już policzone i chcemy policzyć odwrotność lekko zmienionego A poprzez C^{-1} i $VA^{-1}U.$ Często występuje w kombinacji z tożsamością

$$\frac{1}{1-A} = \sum_{i=0}^{\infty} A^i.$$

2.15 Zasada włączeń i wyłączeń

X - uniwersum, A_1,\dots,A_n - podzbiory X zwane własnościami $S_j=\sum_{1\leq i_1\leq \dots \leq i_j\leq n}|A_{i_1}\cap\dots\cap A_{i_j}|$ W szczególności $S_0=|X|.$ Niech D(k) oznacza liczbę elementów X mających dokładnie k własności. $D(k)=\sum_{j\geq k}\binom{j}{k}\left(-1\right)^{j-k}S_j$ W szczególności $D(0)=\sum_{j\geq 0}\left(-1\right)^{j}S_j$

2.16 Karp's minimum mean-weight cycle algorithm

G=(V,E) - directed graph with weight function $w:E o\mathbb{R}$ n=|V| Assume that every vertex is reachable from $s\in V.$ $\delta_k(s,v)$ shortest k-path from s to v (simple dp) Minimum mean-weight cycle is

$$\min_{v \in V} \max_{0 \le k \le n-1} \frac{\delta_n(s,v) - \delta_k(s,v)}{n-k}$$

Matma (3)

berlekamp-massey #0b7946.includes: simple-modulo

 $\mathcal{O}\left(n^2\log k\right)$, BerlekampMassey<mod> bm(x) zgaduje rekurencję ciągu x, bm.qet(k) zwraca k-ty wyraz ciąqu x (index 0)

```
struct BerlekampMassey {
 int n:
  BerlekampMassey(C vi \&x) : x(x) {
   auto B = c = \{1\};
   int b = 1, m = 0;
   REP(i. ssize(x)) {
     m++; int d = x[i];
     FOR(j, 1, ssize(c) - 1)
       d = add(d, mul(c[i], x[i - i]));
     if(d == 0) continue:
     auto B = c;
     c.resize(max(ssize(c), m + ssize(B)));
     int coef = mul(d, inv(b));
     FOR(j, m, m + ssize(B) - 1)
       c[j] = sub(c[j], mul(coef, B[j - m]));
     if(ssize(_B) < m + ssize(B)) { B = _B; b = d; m
```

```
c.erase(c.begin()):
    for(int &t : c) t = sub(0, t);
   n = ssize(c);
  vi combine(vi a, vi b) {
   vi ret(n * 2 + 1);
   REP(i, n + 1) REP(j, n + 1)
      ret[i + j] = add(ret[i + j], mul(a[i], b[j]));
    for(int i = 2 * n; i > n; i--) REP(j, n)
      ret[i - j - 1] = add(ret[i - j - 1], mul(ret[i],
         c[j]));
    return ret;
  int get(ll k) {
   if (!n) return 0;
    vi r(n + 1), pw(n + 1);
    r[0] = pw[1] = 1;
    for(k++; k; k /= 2) {
      if(k % 2) r = combine(r, pw);
      pw = combine(pw, pw);
   int ret = 0:
   REP(i, n) ret = add(ret, mul(r[i + 1], x[i]));
    return ret;
};
```

bignum

Podstawa wynosi 1e9. Mnożenie, dzielenie, nwd oraz modulo jest kwadratowe, wersje operatorX(Num, int) liniowe. Podstawę można

```
zmieniać (ma zachodzić base == 10^digits per elem).
// BEGIN HASH dcf8cf
struct Num {
 static constexpr int digits per elem = 9. base = int
   (1e9):
  int sign = 0;
  vi x;
  Num& shorten() {
   while(ssize(x) and x.back() == 0)
      x.pop back();
    for(int a : x)
      assert(0 <= a and a < base);
    if(x.empty())
     sign = 0;
    return *this:
  Num(string s) {
    sign = ssize(s) and s[0] == '-' ? s.erase(s.begin
    for(int i = ssize(s); i > 0; i -= digits_per_elem)
      if(i < digits per elem)</pre>
        x.eb(stoi(s.substr(0, i)));
        x.eb(stoi(s.substr(i - digits per elem,
          digits_per_elem)));
    shorten();
  Num() {}
  Num(ll s) : Num(to_string(s)) {}
}; // END HASH
// BEGIN HASH f6944d
string to string(C Num& n) {
 stringstream s:
 s << (n.sign == -1 ? "-" : "") << (ssize(n.x) ? n.x.
    back() : 0):
  for(int i = ssize(n.x) - 2; i >= 0; --i)
   s << setfill('0') << setw(n.digits_per_elem) << n.
      x[i];
  return s.str();
ostream& operator << (ostream &o, C Num& n) {
  return o << to_string(n).c_str();</pre>
} // END HASH
// BEGIN HASH 2c9227
```

```
if(a.sign != b.sign or ssize(a.x) != ssize(b.x))
    return ssize(a.x) * a.sign <=> ssize(b.x) * b.sign
  for(int i = ssize(a.x) - 1; i >= 0; --i)
   if(a.x[i] != b.x[i])
     return a.x[i] * a.sign <=> b.x[i] * b.sign;
 return strong_ordering::equal;
bool operator == (C Num& a, C Num& b) {
return a.x == b.x and a.sign == b.sign;
} // END HASH
// BEGIN HASH 57d66a
Num abs(Num n) { n.sign &= 1; return n; }
Num operator+(Num a, Num b) {
 int mode = a.sign * b.sign >= 0 ? a.sign |= b.sign,
   1 : abs(b) > abs(a) ? swap(a, b), -1 : -1, carry =
 for(int i = 0; i < max(ssize((mode == 1 ? a : b).x),</pre>
     ssize(b.x)) or carry; ++i) {
    if(mode == 1 and i == ssize(a.x))
    a.x[i] += mode * (carry + (i < ssize(b.x) ? b.x[i]
    carry = a.x[i] >= a.base or a.x[i] < 0;</pre>
   a.x[i] -= mode * carry * a.base;
 return a.shorten();
} // END HASH
Num operator - (Num a) { a.sign *= -1; return a; }
Num operator - (Num a. Num b) { return a + -b: }
// BEGIN HASH 32f87a
Num operator*(Num a, int b) {
 assert(abs(b) < a.base);
 int carry = 0:
 for(int i = 0; i < ssize(a.x) or carry; ++i) {</pre>
   if(i == ssize(a.x))
     a.x.eb(0);
    ll cur = a.x[i] * ll(abs(b)) + carry;
   a.x[i] = int(cur % a.base);
   carry = int(cur / a.base);
 if(b < 0)
   a.sign *= -1;
 return a.shorten();
} // END HASH
// BEGIN HASH ca88a0
Num operator*(C Num& a, C Num& b) {
 Num c:
 c.x.resize(ssize(a.x) + ssize(b.x));
 REP(i. ssize(a.x))
    for(int j = 0, carry = 0; j < ssize(b.x) or carry;</pre>
       ++i) {
      ll cur = c.x[i + j] + a.x[i] * ll(j < ssize(b.x)
        ? b.x[j] : 0) + carry;
      c.x[i + j] = int(cur % a.base);
     carry = int(cur / a.base);
 c.sign = a.sign * b.sign;
 return c.shorten();
} // END HASH
// BEGIN HASH 520797
Num operator/(Num a, int b) {
 assert(b != 0 and abs(b) < a.base);
 int carrv = 0:
 for(int i = ssize(a.x) - 1; i >= 0; --i) {
   ll cur = a.x[i] + carry * ll(a.base);
   a.x[i] = int(cur / abs(b));
   carry = int(cur % abs(b));
 if(b < 0)
   a.sign *= -1:
 return a.shorten();
} // END HASH
// BEGIN HASH c2ef8e
// zwraca a * pow(a.base, b)
Num shift(Num a, int b) {
```

```
V v(b, 0);
 a.x.insert(a.x.begin(), v.begin(), v.end());
 return a.shorten();
Num operator/(Num a, Num b) {
 assert(ssize(b.x)):
 int s = a.sign * b.sign;
 Num c;
 a = abs(a);
 b = abs(b):
 for(int i = ssize(a.x) - ssize(b.x); i >= 0; --i) {
   if (a < shift(b, i)) continue:</pre>
    int l = 0, r = a.base - 1;
    while (l < r) {
     int m = (l + r + 1) / 2;
     if (shift(b * m, i) <= a)
       l = m;
      else
       r = m - 1;
    c = c + shift(l, i);
   a = a - shift(b * l, i);
 c.sinn = s:
 return c.shorten();
} // END HASH
// BEGIN HASH cb30ff
template < typename T>
Num operator%(C Num& a, C T& b) { return a - ((a / b)
 * b); }
Num nwd(C Num& a. C Num& b) { return b == Num() ? a :
 nwd(b, a % b); }
// END HASH
```

binsearch-stern-brocot

#3dce62

 \mathcal{O} (log max_val), szuka największego a/b, że is_ok(a/b) oraz 0 <= a,b <= max_value. Zakłada, że is_ok(0) == true.

```
using Frac = pair<ll, ll>;
Frac my_max(Frac l, Frac r) {
 return l.fi * __int128_t(r.se) > r.fi * __int128_t(l
    .se) ? l : r;
Frac binsearch(ll max_value, function < bool (Frac) >
 is ok) {
 assert(is ok(pair(0, 1)) == true);
 Frac left = {0, 1}, right = {1, 0}, best_found =
   left;
  int current_dir = 0;
  while(max(left.fi, left.se) <= max value) {</pre>
    best_found = my_max(best_found, left);
    auto get_frac = [&](ll mul) {
     ll mull = current dir ? 1 : mul:
     ll mulr = current dir ? mul : 1;
     return pair(left.fi * mull + right.fi * mulr.
        left.se * mull + right.se * mulr);
    auto is good mul = [&](ll mul) {
     Frac mid = get_frac(mul);
     return is_ok(mid) == current_dir and max(mid.fi,
         mid.se) <= max value:
    ll power = 1:
    for(; is good mul(power); power *= 2) {}
    ll bl = power / 2 + 1. br = power:
    while(bl != br) {
     ll bm = (bl + br) / 2:
     if(not is good mul(bm))
       br = bm:
     else
       bl = bm + 1;
    tie(left, right) = pair(get_frac(bl - 1), get_frac
    if(current dir == 0)
     swap(left, right);
```

```
current dir ^= 1;
return best_found;
```

crt

#e3fa03, includes: extended-qcd

 $\mathcal{O}(\log n)$, crt(a, m, b, n) zwraca takie x, że $x \mod m = a$ oraz $x \mod n = b$, m oraz n nie muszą być wzlędnie pierwsze, ale może nie być wtedy rozwiązania (assert wywali, ale można zmienić na return

```
ll crt(ll a, ll m, ll b, ll n) {
 if(n > m) swap(a, b), swap(m, n);
 auto [d, x, y] = extended_gcd(m, n);
 assert((a - b) % d == 0);
 ll ret = (b - a) % n * x % n / d * m + a;
 return ret < 0 ? ret + m * n / d : ret:
```

determinant

#448aca . includes: matrix-header

 $\mathcal{O}(n^3)$, wyznacznik macierzy (modulo lub double)

```
T determinant(V<V<T>>& a) {
  int n = ssize(a);
  T res = 1;
  REP(i, n) {
   int b = i;
    FOR(j, i + 1, n - 1)
     if(abs(a[j][i]) > abs(a[b][i]))
       b = i:
    if(i != b)
     swap(a[i], a[b]), res = sub(0, res);
    res = mul(res, a[i][i]);
    if (equal(res. 0))
     return 0;
    FOR(j, i + 1, n - 1) {
     T v = divide(a[j][i], a[i][i]);
     if (not equal(v, 0))
       FOR(k, i + 1, n - 1)
         a[j][k] = sub(a[j][k], mul(v, a[i][k]));
  return res;
```

discrete-loa

#466b80, includes: simple-modulo

 $\mathcal{O}\left(\sqrt{m}\log n\right)$ czasowo, $\mathcal{O}\left(\sqrt{n}\right)$ pamięciowo, dla liczby pierwszej mod oraz $a, b \nmid mod$ znajdzie e takie że $a^e \equiv b \pmod{mod}$. Jak zwróci -1 to nie istnieje.

```
int discrete_log(int a, int b) {
 int n = int(sqrt(mod)) + 1;
  int an = 1:
 REP(i, n)
   an = mul(an. a):
  unordered_map < int, int > vals;
  int cur = b:
  FOR(q, 0, n) {
   vals[cur] = q;
   cur = mul(cur, a);
 cur = 1;
 FOR(p, 1, n) {
   cur = mul(cur, an);
   if(vals.count(cur)) {
     int ans = n * p - vals[cur];
     return ans:
 return -1:
```

discrete-root

#7a0737 includes: primitive-root, discrete-log Dla pierwszego mod oraz $a \perp mod$, k znaiduje b takie, że $b^k = a$ (pierwiastek k-tego stopnia z a). Jak zwróci -1 to nie istnieje.

```
int discrete root(int a. int k) {
 int g = primitive_root();
  int y = discrete_log(powi(g, k), a);
 if(y == -1)
   return -1;
 return powi(g, y);
```

extended-qcd

 $\mathcal{O}(\log(\min(a,b)))$, dla danego (a,b) znajduje takie (acd(a,b),x,y), $\dot{z}e\ ax+by=gcd(a,b).$ auto [gcd, x, y] = extended_gcd(a,

```
tuple < ll, ll, ll > extended_gcd(ll a, ll b) {
 if(a == 0)
   return {b, 0, 1};
  auto [gcd, x, y] = extended_gcd(b % a, a);
  return {qcd, y - x * (b / a), x};
```

fft-mod

#a03d84, includes: fft

 $\mathcal{O}(n \log n)$, conv_mod(a, b) zwraca iloczyn wielomianów modulo, ma większą dokładność niż zwykłe fft.

```
vi conv_mod(vi a, vi b, int M) {
 if(a.empty() or b.empty()) return {};
 vi res(ssize(a) + ssize(b) - 1);
 C int CUTOFF = 125;
  if (min(ssize(a), ssize(b)) <= CUTOFF) {</pre>
   if (ssize(a) > ssize(b))
      swap(a. b):
    REP (i, ssize(a))
      REP (i. ssize(b))
        res[i + j] = int((res[i + j] + ll(a[i]) * b[j])
          ]) % M);
    return res:
  int B = 32 - __builtin_clz(ssize(res)), n = 1 << B;</pre>
  int cut = int(sqrt(M));
  V<Complex > L(n), R(n), outl(n), outs(n);
  REP(i, ssize(a)) L[i] = Complex((int) a[i] / cut, (
    int) a[i] % cut);
  REP(i, ssize(b)) R[i] = Complex((int) b[i] / cut, (
    int) b[i] % cut);
  fft(L), fft(R);
  REP(i, n) {
   int j = -i & (n - 1);
   outl[j] = (L[i] + conj(L[j])) * R[i] / (2.0 * n);
    outs[j] = (L[i] - conj(L[j])) * R[i] / (2.0 * n) /
       1i;
  fft(outl), fft(outs);
  REP(i, ssize(res)) {
   ll av = ll(real(outl[i]) + 0.5), cv = ll(imag(outs
      [i]) + 0.5);
   ll bv = ll(imag(outl[i]) + 0.5) + ll(real(outs[i])
      + 0.5):
    res[i] = int(((av % M * cut + bv) % M * cut + cv)
      % M);
  return res;
```

fft

#b0cf54

 $\mathcal{O}(n \log n)$, conv(a, b) to iloczyn wielomianów.

```
// BEGIN HASH 8b009c
using Complex = complex < double >;
```

```
void fft(V<Complex> &a) {
  int n = ssize(a), L = 31 - __builtin_clz(n);
  static V<complex<long double>> R(2, 1);
  static V<Complex> rt(2, 1);
  for(static int k = 2; k < n; k *= 2) {</pre>
    R.resize(n), rt.resize(n);
    auto x = polar(1.0L, acosl(-1) / k);
    FOR(i, k, 2 * k - 1)
      rt[i] = R[i] = i & 1 ? R[i / 2] * x : R[i / 2];
  vi rev(n);
  REP(i, n) rev[i] = (rev[i / 2] | (i & 1) << L) / 2:
  REP(i, n) if(i < rev[i]) swap(a[i], a[rev[i]]);</pre>
  for(int k = 1; k < n; k *= 2) {</pre>
    for(int i = 0; i < n; i += 2 * k) REP(j, k) {</pre>
      Complex z = rt[j + k] * a[i + j + k]; // mozna
        zoptowac rozpisujac
      a[i + j + k] = a[i + j] - z;
      a[i + j] += z;
} // END HASH
V<double> conv(V<double> &a, V<double> &b) {
  if(a.empty() || b.empty()) return {};
  V<double> res(ssize(a) + ssize(b) - 1);
  int L = 32 - __builtin_clz(ssize(res)), n = (1 << L)</pre>
  V<Complex> in(n), out(n);
  copy(all(a), in.begin());
  REP(i, ssize(b)) in[i].imag(b[i]);
  for(auto &x : in) x *= x;
  REP(i, n) out[i] = in[-i & (n - 1)] - coni(in[i]):
  REP(i, ssize(res)) res[i] = imag(out[i]) / (4 * n);
  return res;
floor-sum
\mathcal{O}(\log a), liczy \sum_{i=0}^{n-1} \left| \frac{a \cdot i + b}{c} \right|. Działa dla 0 \le a, b < c oraz
1 < c, n < 10^9. Dla innych n, a, b, c trzeba uważać lub użyć
ll floor sum(ll n. ll a. ll b. ll c) {
  ll\ ans = 0;
  if (a >= c) {
    ans += (n - 1) * n * (a / c) / 2;
    a %= c:
  if (b >= c) {
    ans += n * (b / c);
```

```
b %= c:
ll d = (a * (n - 1) + b) / c;
if (d == 0) return ans;
ans += d * (n - 1) - floor_sum(d, c, c - b - 1, a);
```

fwht

#c01d10 $O(n \log n)$, n musi być potega dwójki, fwht or(a)[i] = suma(j będące podmaska i) a[j], ifwht_or(fwht_or(a)) == a, convolution_or(a, $b)[i] = suma(j \mid k == i) a[j] * b[k], fwht and(a)[i] = suma(j)$ bedace nadmaska i) a[j], ifwht_and(fwht_and(a)) == a, convolution_and(a, b)[i] = suma(j & k == i) a[j] * b[k],fwht_xor(a)[i] = suma(j oraz i mają parzyście wspólnie zapalonych bitów) a[j] - suma(j oraz i mają nieparzyście) a[j], ifwht_xor(fwht_xor(a)) == a, convolution_xor(a, b)[i] = suma(j k[== i) a[i] * b[k].

```
// BEGIN HASH f58aba
vi fwht or(vi a) {
 int n = ssize(a):
 assert((n & (n - 1)) == 0);
```

```
for(int s = 1; 2 * s <= n; s *= 2)
    for(int l = 0: l < n: l += 2 * s)
      for(int i = l; i < l + s; ++i)</pre>
        a[i + s] += a[i]:
vi ifwht or(vi a) {
  int n = ssize(a);
  assert((n & (n - 1)) == 0);
  for(int s = n / 2; s >= 1; s /= 2)
    for(int l = 0; l < n; l += 2 * s)
      for(int i = l: i < l + s: ++i)</pre>
        a[i + s] -= a[i];
  return a:
vi convolution_or(vi a, vi b) {
  int n = ssize(a);
  assert((n & (n - 1)) == 0 and ssize(b) == n);
  a = fwht or(a);
  b = fwht or(b):
  REP(i, n)
    a[i] *= b[i];
  return ifwht_or(a);
} // END HASH
// BEGIN HASH 4bbc88
vi fwht_and(vi a) {
  int n = ssize(a);
  assert((n & (n - 1)) == 0);
  for(int s = 1; 2 * s <= n; s *= 2)
    for(int l = 0; l < n; l += 2 * s)
      for(int i = l: i < l + s: ++i)</pre>
        a[i] += a[i + s];
  return a:
vi ifwht_and(vi a) {
  int n = ssize(a);
  assert((n & (n - 1)) == 0);
  for(int s = n / 2; s >= 1; s /= 2)
    for(int l = 0: l < n: l += 2 * s)
      for(int i = l; i < l + s; ++i)</pre>
        a[i] -= a[i + s];
  return a;
vi convolution_and(vi a, vi b) {
  int n = ssize(a);
  assert((n & (n - 1)) == 0 and ssize(b) == n);
  a = fwht_and(a);
  b = fwht and(b);
  REP(i, n)
    a[i] *= b[i];
  return ifwht_and(a);
} // END HASH
// BEGIN HASH 6606b1
vi fwht xor(vi a) {
  int n = ssize(a):
  assert((n & (n - 1)) == 0);
  for(int s = 1; 2 * s <= n; s *= 2)
    for(int l = 0; l < n; l += 2 * s)
      for(int i = l; i < l + s; ++i) {</pre>
        int t = a[i + s];
        a[i + s] = a[i] - t;
        a[i] += t;
  return a;
vi ifwht xor(vi a) {
  int n = ssize(a):
  assert((n & (n - 1)) == 0);
  for(int s = n / 2; s >= 1; s /= 2)
    for(int l = 0; l < n; l += 2 * s)
      for(int i = l; i < l + s; ++i) {</pre>
        int t = a[i + s]:
        a[i + s] = (a[i] - t) / 2;
        a[i] = (a[i] + t) / 2;
  return a:
```

```
vi convolution_xor(vi a, vi b) {
  int n = ssize(a);
  assert((n & (n - 1)) == 0 and ssize(b) == n);
  a = fwht_xor(a);
  b = fwht_xor(b);
  REP(i, n)
      a[i] *= b[i];
  return ifwht_xor(a);
} // END HASH
```

gauss

#482bf4, includes: matrix-header

 $\begin{array}{lll} \mathcal{O}\left(nm(n+m)\right), \text{Wrzucam } n \text{ vector\'ow \{wsp_x0, wsp_x1, \dots, wsp_xn-1, suma\}, gauss wtedy zwraca liczbę rozwiązań (0, 1 albo 2 (tzn. nieskończoność)) oraz jedno poprawne rozwiązanie (o ile istnieje). \\ \text{Przykład gauss}(\{2, -1, 1, 7\}, \{1, 1, 1, 1\}, \{0, 1, -1, 6.5\}) \\ \text{zwraca}(1, \{6.75, 0.375, -6.125\}). \end{array}$

```
pair<int. V<T>> gauss(V<V<T>> a) {
 int n = ssize(a); // liczba wierszy
  int m = ssize(a[0]) - 1; // liczba zmiennych
 vi where(m, -1); // w ktorym wierszu jest
    zdefiniowana i-ta zmienna
  for(int col = 0, row = 0; col < m and row < n; ++col
   ) {
    int sel = row;
   for(int y = row; y < n; ++y)
     if(abs(a[y][col]) > abs(a[sel][col]))
        sel = y;
    if(equal(a[sel][col], 0))
     continue:
    for(int x = col; x <= m; ++x)
     swap(a[sel][x]. a[row][x]):
    // teraz sel jest nieaktualne
    where[col] = row;
    for(int y = 0; y < n; ++y)
     if(y != row) {
       T wspolczynnik = divide(a[y][col], a[row][col
        for(int x = col; x <= m; ++x)</pre>
         a[y][x] = sub(a[y][x], mul(wspolczynnik, a[
            row][x]));
    ++row;
 V<T> answer(m);
  for(int col = 0; col < m; ++col)</pre>
   if(where[col] != -1)
     answer[col] = divide(a[where[col]][m], a[where[
        coll][[coll);
  for(int row = 0; row < n; ++row) {</pre>
   T qot = 0:
    for(int col = 0: col < m: ++col)</pre>
     got = add(got, mul(answer[col], a[row][col]));
    if(not equal(got, a[row][m]))
      return {0, answer};
  for(int col = 0; col < m; ++col)</pre>
   if(where[col] == -1)
      return {2, answer};
  return {1, answer};
```

integral

 $\mathcal{O}(idk)$, zwraca całkę f na [l, r].

lagrange-consecutive

#04 $\overline{\mathtt{d}}$ 4e8 , includes: simple-modulo $\mathcal{O}\left(n\right)$, przyjmuje wartości wielomianu w punktach $0,1,\ldots,n-1$ i wylicza jego wartość w x. lagrange_consecutive({2, 3, 4}, 3) == 5

```
int lagrange_consecutive(vi y, int x) {
  int n = ssize(y), fac = 1, pref = 1, suff = 1, ret =
    0;
  FOR(i, 1, n) fac = mul(fac, i);
  fac = inv(fac);
  REP(i, n) {
    fac = mul(fac, n - i);
    y[i] = mul(y[i], mul(pref, fac));
    y[n - 1 - i] = mul(y[n - 1 - i], mul(suff, mul(i %
        2 ? mod - 1 : 1, fac)));
    pref = mul(pref, sub(x, i));
    suff = mul(suff, sub(x, n - 1 - i));
  }
  REP(i, n) ret = add(ret, y[i]);
  return ret;
}
```

matrix-header

#954c9d

```
Funkcje pomocnicze do algorytmów macierzowych.
#if 1
#ifdef CHANGABLE MOD
int mod = 998'244'353;
#else
constexpr int mod = 998'244'353;
#endif
// BEGIN HASH 38b0c9
bool equal(int a, int b) {
 return a == b:
int mul(int a, int b) {
  return int(a * ll(b) % mod);
int add(int a, int b) {
 a += b;
  return a >= mod ? a - mod : a;
int powi(int a, int b) {
  for(int ret = 1:: b /= 2) {
    if(b == 0)
      return ret:
    if(b & 1)
      ret = mul(ret, a);
    a = mul(a, a);
int inv(int x) {
 return powi(x, mod - 2);
int divide(int a, int b) {
 return mul(a. inv(b)):
int sub(int a, int b) {
 return add(a, mod - b);
using T = int;
// END HASH
#else
// BEGIN HASH a32baf
constexpr double eps = 1e-9;
bool equal(double a. double b) {
 return abs(a - b) < eps;</pre>
```

```
#define OP(name, op) double name(double a, double b) {
    return a op b; }
OP(mul, *)
OP(add, +)
OP(divide, /)
OP(sub, -)
using T = double;
// END HASH
#endif
```

matrix-inverse

#86d4aa, includes: matrix-header

int inverse(V<V<T>>& a) {

 $\mathcal{O}\left(n^3\right)$, odwrotność macierzy (modulo lub double). Zwraca rząd macierzy. Dla odwracalnych macierzy (rząd = n) w a znajdzie się jej odwrotność.

```
int n = ssize(a);
vi col(n);
V h(n, V<T>(n));
REP(i. n)
  h[i][i] = 1, col[i] = i;
REP(i, n) {
  int r = i, c = i;
  FOR(j, i, n - 1) FOR(k, i, n - 1)
    if(abs(a[j][k]) > abs(a[r][c]))
      r = j, c = k;
  if (equal(a[r][c], 0))
    return i:
  a[i].swap(a[r]);
  h[i].swap(h[r]);
  REP(j, n)
    swap(a[j][i], a[j][c]), swap(h[j][i], h[j][c]);
  swap(col[i], col[c]);
  T v = a[i][i];
  FOR(j, i + 1, n - 1) {
    T f = divide(a[j][i], v);
    a[i][i] = 0;
    FOR(k, i + 1, n - 1)
     a[j][k] = sub(a[j][k], mul(f, a[i][k]));
      h[j][k] = sub(h[j][k], mul(f, h[i][k]));
  FOR(j, i + 1, n - 1)
    a[i][j] = divide(a[i][j], v);
  REP(j, n)
    h[i][j] = divide(h[i][j], v);
  a[i][i] = 1;
for(int i = n - 1; i > 0; --i) REP(j, i) {
  T v = a[i][i]:
  REP(k, n)
    h[j][k] = sub(h[j][k], mul(v, h[i][k]));
REP(i, n)
  REP(j, n)
    a[col[i]][col[j]] = h[i][j];
return n;
```

miller-rabin

 $\mathcal{O}\left(\log^2 n\right)$ test pierwszości Millera-Rabina, działa dla long longów.

```
ll llmul(il a, il b, il m) {
    return ll(__int128_t(a) * b % m);
}
ll llpowi(il a, il n, il m) {
    for (il ret = 1;; n /= 2) {
        if (n == 0)
            return ret;
        if (n % 2)
            ret = llmul(ret, a, m);
        a = llmul(a, a, m);
}
```

```
bool miller rabin(ll n) {
  if(n < 2) return false;</pre>
  int r = 0:
  ll d = n - 1;
  while(d % 2 == 0)
    d /= 2, r++;
  for(int a: {2, 325, 9375, 28178, 450775, 9780504,
    1795265022}) {
    if (a % n == 0) continue;
    ll x = llpowi(a, d, n);
    if(x == 1 | | x == n - 1)
      continue;
    bool composite = true:
    REP(i, r - 1) {
      x = llmul(x, x, n);
      if(x == n - 1) {
        composite = false;
        break;
    if(composite) return false;
 return true:
```

multiplicative

#3070a7, includes: sieve

 $\mathcal{O}\ (n)$, mobius(n) oblicza funkcję Möbiusa na [0..n], totient(n) oblicza funkcję Eulera na [0..n], wartości w0 niezdefiniowane.

```
// BEGIN HASH 882c54
vi mobius(int n) {
 sieve(n);
 vi ans(n + 1, 0);
 if (n) ans[1] = 1;
 FOR(i, 2, n) {
   int p = prime_div[i];
   if (i / p % p) ans[i] = -ans[i / p];
 return ans:
} // END HASH
// BEGIN HASH e94976
vi totient(int n) {
 sieve(n);
 vi ans(n + 1, 1);
 FOR(i, 2, n) {
   int p = prime div[i];
   ans[i] = ans[i / p] * (p - bool(i / p % p));
 return ans;
} // END HASH
```

ntt

#0a21fe , includes: simple-modulo $\mathcal{O}\left(n\log n\right)$ mnożenie wielomianów mod 998244353.

```
// BEGIN HASH bcb639
using vi = vi;
constexpr int root = 3;
void ntt(vi& a, int n, bool inverse = false) {
 assert((n & (n - 1)) == 0);
 a.resize(n);
 for(int w = n / 2; w; w /= 2, swap(a, b)) {
   int r = powi(root, (mod - 1) / n * w), m = 1;
    for(int i = 0; i < n; i += w * 2, m = mul(m, r))</pre>
     REP(j, w) {
     int u = a[i + j], v = mul(a[i + j + w], m);
     b[i / 2 + j] = add(u, v);
     b[i / 2 + j + n / 2] = sub(u, v);
 if(inverse) {
    reverse(a.begin() + 1, a.end());
    int invn = inv(n):
    for(int& e : a) e = mul(e, invn);
```

```
} // END HASH
vi conv(vi a, vi b) {
  if(a.empty() or b.empty()) return {};
  int l = ssize(a) + ssize(b) - 1, sz = 1 << __lg(2 *
   l - 1);
  ntt(a, sz), ntt(b, sz);
  REP(i, sz) a[i] = mul(a[i], b[i]);
  ntt(a, sz, true), a.resize(l);
  return a;
```

pell

 $\mathcal{O}(\log n)$, pell(n) oblicza rozwiązanie fundamentalne $x^2-ny^2=1$, zwraca (0,0) jeżeli nie istnieje (n jest kwadratem lub wynik przekracza II), all_pell(n, limit) wyznacza wszystkie rozwiązania $x^2-ny^2=1$ $z x \leq limit$, w razie potrzeby można przepisać na pythona lub użyć bignumów.

```
pair<ll, ll> pell(ll n) {
 ll s = ll(sqrtl(n));
  if (s * s == n) return {0. 0}:
 ll m = 0, d = 1, a = s;
   __int128 num1 = 1, num2 = a, den1 = 0, den2 = 1;
  while (num2 * num2 - n * den2 * den2 != 1) {
   m = d * a - m;
   d = (n - m * m) / d;
    a = (s + m) / d;
    if (num2 > (1ll << 62) / a) return {0, 0};</pre>
    tie(num1, num2) = pair(num2, a * num2 + num1);
   tie(den1, den2) = pair(den2, a * den2 + den1);
  return {num2, den2};
V<pair<ll, ll>> all_pell(ll n, ll limit) {
 auto [x0, y0] = pell(n);
 if (!x0) return {};
 V<pair<ll, ll>> ret;
  __int128 x = x0, y = y0;
  while (x <= limit) {
   ret.eb(x, y);
    if (y0 * y > (1ll << 62) / n) break;</pre>
   tie(x, y) = pair(x0 * x + n * y0 * y, x0 * y + y0
      * x);
  return ret:
#f777db
```

ρi

 $\mathcal{O}\left(n^{\frac{3}{4}}\right)$, liczba liczb pierwszych na przedziale [1, n]. Pi pi(n); pi.query(d); // musi zachodzic d | n

```
struct Pi {
 vll w, dp;
  int id(ll v) {
   if (v <= w.back() / v)
     return int(v - 1);
   return ssize(w) - int(w.back() / v);
 Pi(ll n) {
   for (ll i = 1; i * i <= n; ++i) {
     if (n / i != i)
       w.eb(n / i);
   sort(all(w));
   for (ll i : w)
     dp.eb(i - 1);
   for (ll i = 1; (i + 1) * (i + 1) <= n; ++i) {
     if (dp[i] == dp[i - 1])
      for (int j = ssize(w) - 1; w[j] >= (i + 1) * (i
       + 1): --i)
       dp[j] = dp[id(w[j] / (i + 1))] - dp[i - 1];
```

```
ll query(ll v) {
   assert(w.back() % v == 0);
   return dp[id(v)];
};
```

polynomial

#8a2d5d , includes: ntt

Operacje na wielomianach mod 998244353, deriv, integr $\mathcal{O}(n)$, $powi_deg \mathcal{O}(n \cdot deg)$, sqrt, inv, log, exp, powi, div $\mathcal{O}(n \log n)$, powi slow, eval, inter $\mathcal{O}(n \log^2 n)$ Ogólnie to przepisujemy co chcemy. Funkcje oznaczone jako KONIECZNÉ są wymagane. Funkcje oznaczone WYMÁGA ABC wymagają wcześniejszego przepisania ABC. deriv(a) zwraca a', integr(a) zwraca $\int a$, powi(_deg_slow)(a, k, n) zwraca $a^k \pmod{x^n}$, sqrt(a, n) zwraca $a \frac{1}{2} \pmod{x^n}$, inv(a, n) zwraca $a^{-1}(\mathsf{mod}\,x^n)$, $\mathsf{log}(\mathsf{a},\,\mathsf{n})$ zwraca $ln(a)(\mathsf{mod}\,x^n)$, $\mathsf{exp}(\mathsf{a},\,\mathsf{n})$ zwraca

```
exp(a)(\mathsf{mod}\,x^n), div(a, b) zwraca (q,r) takie, że a=qb+r,
eval(a, x) zwraca y taki, że a(x_i) = y_i, inter(x, y) zwraca a taki, że
a(x_i) = y_i.
// BEGIN HASH f824a3
vi mod_xn(C vi& a, int n) { // KONIECZNE
  return vi(a.begin(), a.begin() + min(n, ssize(a)));
void sub(vi& a, C vi& b) { // KONIECZNE
 a.resize(max(ssize(a), ssize(b)));
  REP(i, ssize(b)) a[i] = sub(a[i], b[i]);
 // END HASH
// BEGIN HASH 2c8fbb
vi deriv(vi a) {
  REP(i, ssize(a)) a[i] = mul(a[i], i);
  if(ssize(a)) a.erase(a.begin());
vi integr(vi a) {
  int n = ssize(a);
  a.insert(a.begin(), 0);
  static vi f{1};
  FOR(i, ssize(f), n) f.eb(mul(f[i - 1], i));
  int r = inv(f[n]);
  for(int i = n: i > 0: --i)
    a[i] = mul(a[i], mul(r, f[i - 1])), r = mul(r, i);
  return a:
} // END HASH
// BEGIN HASH d6d6d4
vi powi_deg(C vi& a, int k, int n) {
  assert(ssize(a) and a[0] != 0);
  vi v(n), f(n, 1);
  v[0] = powi(a[0], k);
  REP(i, n - 1) f[i + 1] = mul(f[i], n - i);
  int r = inv(mul(f[n - 1], a[0]));
  FOR(i, 1, n - 1) {
    FOR(j, 1, min(ssize(a) - 1, i)) {
      v[i] = add(v[i], mul(a[j], mul(v[i - j], sub(mul)))
        (k, j), i - j))));
    v[i] = mul(v[i], mul(r, f[n - i]));
    r = mul(r, i);
  return v;
} // END HASH
// BEGIN HASH 57a01a
vi powi_slow(C vi &a, int k, int n) {
  vi v{1}, b = mod_xn(a, n);
  int x = 1; while (x < n) x *= 2;
  while(k) {
    ntt(b, 2 * x);
    if(k & 1) {
      ntt(v, 2 * x);
      REP(i, 2 * x) v[i] = mul(v[i], b[i]);
      ntt(v, 2 * x, true);
      v.resize(x);
    REP(i, 2 * x) b[i] = mul(b[i], b[i]);
```

```
ntt(b, 2 * x, true);
   b.resize(x);
   k /= 2;
 return mod_xn(v, n);
} // END HASH
// BEGIN HASH 504d4e
vi sqrt(C vi& a, int n) {
 auto at = [&](int i) { if(i < ssize(a)) return a[i];</pre>
     else return 0; };
  assert(ssize(a) and a[0] == 1);
 C int inv2 = inv(2):
 vi v{1}, f{1}, g{1};
 for(int x = 1; x < n; x *= 2) {
   vi z = v;
   ntt(z, x);
    vi b = g;
    REP(i, x) b[i] = mul(b[i], z[i]);
    ntt(b, x, true);
    REP(i, x / 2) b[i] = 0;
   ntt(b, x);
    REP(i, x) b[i] = mul(b[i], g[i]);
    ntt(b, x, true);
    REP(i, x / 2) f.eb(sub(0, b[i + x / 2]));
    REP(i, x) z[i] = mul(z[i], z[i]);
   ntt(z. x. true):
    vi c(2 * x);
    REP(i, x) c[i + x] = sub(add(at(i), at(i + x)), z[
     i]);
    ntt(c, 2 * x);
    g = f;
    ntt(g, 2 * x);
    REP(i, 2 * x) c[i] = mul(c[i], g[i]);
    ntt(c, 2 * x, true);
   REP(i, x) v.eb(mul(c[i + x], inv2));
 return mod_xn(v, n);
} // END HASH
// BEGIN HASH 02cc82
vi inv(C vi& a, int n) {
 assert(ssize(a) and a[0] != 0);
 vi v{inv(a[0])};
 for(int x = 1; x < n; x *= 2) {</pre>
    vi f = mod_xn(a, 2 * x), g = v;
    ntt(g, 2 * x);
    REP(k, 2) {
      ntt(f, 2 * x);
      REP(i, 2 * x) f[i] = mul(f[i], g[i]);
      ntt(f, 2 * x, true);
     REP(i, x) f[i] = 0;
    sub(v, f);
 return mod_xn(v, n);
} // END HASH
// BEGIN HASH 6635b5
vi log(C vi& a, int n) { // WYMAGA deriv, integr, inv
 assert(ssize(a) and a[0] == 1);
 return integr(mod_xn(conv(deriv(mod_xn(a, n)), inv(a
    , n)), n - 1));
} // END HASH
// BEGIN HASH 7b9b7f
vi exp(C vi& a, int n) { // WYMAGA deriv, integr
 assert(a.empty() or a[0] == 0);
 vi v{1}, f{1}, g, h{0}, s;
 for(int x = 1; x < n; x *= 2) {</pre>
    q = v:
    REP(k, 2) {
     ntt(g, (2 - k) * x);
      if(!k) s = g;
     REP(i, x) g[i] = mul(g[(2 - k) * i], h[i]);
      ntt(g, x, true);
     REP(i, x / 2) g[i] = 0;
    sub(f, q);
    vi b = deriv(mod_xn(a, x));
    ntt(b, x);
```

```
REP(i, x) b[i] = mul(s[2 * i], b[i]);
    ntt(b, x, true);
    vi c = deriv(v);
    sub(c, b);
    rotate(all(c) - 1, c.end());
    ntt(c, 2 * x);
    h = f:
    ntt(h, 2 * x);
    REP(i, 2 * x) c[i] = mul(c[i], h[i]);
    ntt(c, 2 * x, true);
    c.resize(x);
    vi t(x - 1);
    c.insert(c.begin(), t.begin(), t.end());
    vi d = mod_xn(a, 2 * x);
    sub(d, integr(c));
    d.erase(d.begin(), d.begin() + x);
    ntt(d, 2 * x);
    REP(i, 2 * x) d[i] = mul(d[i], s[i]);
    ntt(d, 2 * x, true);
    REP(i, x) v.eb(d[i]);
 return mod_xn(v, n);
} // END HASH
// BEGIN HASH 802699
vi powi(C vi& a, int k, int n) { // WYMAGA log, exp
 vi v = mod_xn(a, n);
 int cnt = 0;
  while(cnt < ssize(v) and !v[cnt])
   ++cnt;
  if(ll(cnt) * k >= n)
   return {};
  v.erase(v.begin(), v.begin() + cnt);
 if(v.empty())
   return k ? vi{} : vi{1};
  int powi0 = powi(v[0], k);
 int inv0 = inv(v[0]);
 for(int& e : v) e = mul(e, inv0);
 v = log(v, n - cnt * k);
  for(int& e : v) e = mul(e, k);
 v = exp(v, n - cnt * k);
 for(int& e : v) e = mul(e, powi0);
 vi t(cnt * k, 0);
 v.insert(v.begin(), t.begin(), t.end());
 return v;
} // END HASH
// BEGIN HASH 748a86
pair < vi, vi > div_slow(vi a, C vi& b) {
 vi x:
 while(ssize(a) >= ssize(b)) {
   x.eb(mul(a.back(), inv(b.back())));
    if(x.back() != 0)
     REP(i, ssize(b))
       a.end()[-i - 1] = sub(a.end()[-i - 1], mul(x.
          back(), b.end()[-i - 1]));
   a.pop_back();
 reverse(all(x));
 return {x, a};
pair<vi, vi> div(vi a, C vi& b) { // WYMAGA inv,
  div slow
 C int d = ssize(a) - ssize(b) + 1;
 if (d <= 0)
    return {{}, a};
 if (min(d, ssize(b)) < 250)
   return div_slow(a, b);
 vi x = mod_xn(conv(mod_xn({a.rbegin(), a.rend()}, d)
   , inv({b.rbegin(), b.rend()}, d)), d);
  reverse(all(x));
 sub(a, conv(x, b));
 return {x, mod_xn(a, ssize(b))};
} // END HASH
// BEGIN HASH 6a6b92
vi build(V<vi> &tree, int v, auto l, auto r) {
 if (r - l == 1) {
    return tree[v] = vi{sub(0, *l), 1};
```

```
auto M = l + (r - l) / 2;
    return tree[v] = conv(build(tree, 2 * v, l, M),
      build(tree, 2 * v + 1, M, r));
} // END HASH
// BEGIN HASH c3c4fc
int eval single(C vi& a, int x) {
  int y = 0;
  RFOR(i, ssize(a)-1, 0) {
   y = mul(y, x);
   y = add(y, a[i]);
  return v;
vi eval helper(C vi& a, V<vi>& tree, int v, auto l,
  auto r) {
  if (r - l == 1) {
    return {eval_single(a, *l)};
  } else {
    auto m = l + (r - l) / 2;
    vi A = eval_helper(div(a, tree[2 * v]).se, tree, 2
    vi B = eval_helper(div(a, tree[2 * v + 1]).se,
      tree. 2 * v + 1. m. r):
    A.insert(A.end(), B.begin(), B.end());
    return A:
vi eval(C vi& a, C vi& x) { // WYMAGA div, eval_single
  , build, eval_helper
  if (x.empty())
   return {};
  V<vi> tree(4 * ssize(x)):
  build(tree, 1, begin(x), end(x));
  return eval_helper(a, tree, 1, begin(x), end(x));
} // END HASH
// BEGIN HASH 87c63d
vi inter_helper(C vi& a, V<vi>& tree, int v, auto l,
  auto r, auto ly, auto ry) {
  if (r - l == 1) {
    return {mul(*ly, inv(a[0]))};
  else {
    auto m = l + (r - l) / 2;
    auto my = ly + (ry - ly) / 2;
    vi A = inter_helper(div(a, tree[2 * v]).se, tree,
     2 * v, l, m, ly, my);
    vi B = inter helper(div(a, tree[2 * v + 1]).se,
      tree, 2 * v + 1, m, r, my, ry);
    vi L = conv(A, tree[2 * v + 1]);
    vi R = conv(B, tree[2 * v]);
    REP(i, ssize(R))
     L[i] = add(L[i], R[i]);
    return L;
vi inter(C vi& x, C vi& y) { // WYMAGA deriv, div,
  build, inter helper
  assert(ssize(x) == ssize(y));
  if (x.empty())
   return {}:
  V<vi> tree(4 * ssize(x));
  return inter_helper(deriv(build(tree, 1, begin(x),
    end(x))), tree, 1, begin(x), end(x), begin(y), end(x)
    (y));
} // END HASH
power-sum
```

#32d0ba , includes: lagrange-consecutive power monomial sum $\mathcal{O}(k \log k)$, power binomial sum $\mathcal{O}(k)$. power_monomial_sum(a, k, n) liczy $\sum_{i=0}^{n-1} a^i \cdot i^k$, power_binomial_sum(a, k, n) liczy $\sum_{i=0}^{n-1} a^i \cdot {i \choose k}$. Działa dla $0 \le n$ oraz $a \neq 1$.

```
// BEGIN HASH 74870f
int power monomial sum(int a. int k. int n) {
 if (n == 0) return 0;
```

```
int p = 1, b = 1, c = 0, d = a, inva = inv(a);
  vi \ v(k + 1. k == 0):
  FOR(i, 1, k) v[i] = add(v[i - 1], mul(p = mul(p, a),
     powi(i, k)));
  BinomCoeff bc(k + 1);
  REP(i, k + 1) {
   c = add(c, mul(bc(k + 1, i), mul(v[k - i], b)));
   b = mul(b, sub(0, a));
 c = mul(c, inv(powi(sub(1, a), k + 1)));
 REP(i, k + 1) v[i] = mul(sub(v[i], c), d = mul(d,
    inva)):
  return add(c, mul(lagrange_consecutive(v, n - 1),
    powi(a, n - 1)));
} // END HASH
// BEGIN HASH 7f9702
int power binomial sum(int a, int k, int n) {
  int p = powi(a, n), inva1 = inv(sub(a, 1)), binom =
   1. ans = 0:
  BinomCoeff bc(k + 1):
  REP(i, k + 1) {
   ans = sub(mul(p, binom), mul(ans, a));
   if(!i) ans = sub(ans, 1);
   ans = mul(ans. inva1):
   binom = mul(binom, mul(n - i, mul(bc.rev[i + 1],
      bc.fac[i]))):
  return ans;
} // END HASH
```

primitive-root

#9f409a, includes: simple-modulo, rho-pollard $\mathcal{O}(\log^2(mod))$, dla pierwszego mod znajduje generator modulo mod(z być może spora stała).

```
int primitive_root() {
 if(mod == 2)
   return 1:
  int q = mod - 1;
  vll v = factor(q);
  vi fact;
 REP(i. ssize(v))
   if(!i or v[i] != v[i - 1])
      fact.eb(v[i]):
  while(true) {
   int g = rd(2, q);
    auto is good = [&] {
      for(auto &f : fact)
        if(powi(q, q / f) == 1)
          return false;
      return true;
   if(is_good())
      return g;
```

pythagorean-triples

Wyznacza wszystkie trójki (a, b, c) takie, że $a^2 + b^2 = c^2$, gcd(a,b,c)=1 oraz c< limit. Zwraca tylko jedną z (a,b,c) oraz

```
V<tuple<int, int, int>> pythagorean_triples(int limit)
 V<tuple<int. int. int>> ret:
  function < void(int, int, int) > gen = [&](int a, int b
    . int c) {
   if (c > limit)
     return:
    ret.eb(a, b, c);
    REP(i, 3) {
     gen(a + 2 * b + 2 * c, 2 * a + b + 2 * c, 2 * a
        + 2 * b + 3 * c);
      a = -a;
      if (i) b = -b;
```

```
};
  gen(3, 4, 5);
  return ret;
rho-pollard
#db8f43, includes: miller-rab
\mathcal{O}\left(n^{\frac{1}{4}}\right), factor(n) zwraca V dzielników pierwszych n, niekoniecznie
posortowany, get pairs(n) zwraca posortowany V par (dzielnik
pierwszych, krotność) dla liczby n, all_factors(n) zwraca V wszystkich
dzielników n, niekoniecznie posortowany, factor (12) = {2, 2, 3},
factor(545423) = {53, 41, 251};, get_pairs(12) = {(2, 2), (3, 1)},
all_factors(12) = {1, 3, 2, 6, 4, 12}.
// BEGIN HASH 6d1d12
ll rho pollard(ll n) {
  if(n % 2 == 0) return 2;
  for(ll i = 1;; i++) {
    auto f = [&](ll x) { return (llmul(x, x, n) + i) %
    ll x = 2, y = f(x), p;
    while((p = \_gcd(n - x + y, n)) == 1)
      x = f(x), y = f(f(y));
    if(p != n) return p;
vll factor(ll n) {
  if(n == 1) return {};
  if(miller_rabin(n)) return {n};
  ll x = rho pollard(n):
  auto l = factor(x), r = factor(n / x);
  l.insert(l.end(), r.begin(), r.end()):
  return l:
} // END HASH
V<pair<ll, int>> get pairs(ll n) {
 auto v = factor(n);
  sort(all(v)):
  V<pair<ll. int>> ret:
  REP(i, ssize(v)) {
    int x = i + 1;
    while (x < ssize(v) \text{ and } v[x] == v[i])
    ret.eb(v[i], x - i);
    i = x - 1:
  return ret;
vll all_factors(ll n) {
  auto v = get_pairs(n);
  vll ret:
  function < void(ll, int) > gen = [&](ll val, int p) {
    if (p == ssize(v)) {
      ret.eb(val);
      return:
    auto [x, cnt] = v[p];
    qen(val, p + 1);
    REP(i, cnt) {
```

same-div

gen(1, 0);

return ret;

};

val *= x;

gen(val, p + 1);

#94bc3b $\mathcal{O}\left(\sqrt{n}\right)$, wyznacza przedziały o takiej samej wartości |n/x| lub $\lceil n/x \rceil$. same_floor(8) = {(1, 1), (2, 2), (3, 4), (5, 8)}, $same_ceil(8) = \{(8, 8), (4, 7), (3, 3), (2, 2), (1, 1)\}, na$ konteście raczej checemy przepisać tylko petle i od razu wykonywać obliczenia na parze (l, r) zamiast grupować wszyskie przedziały w vectorze. Dla n bedacego intem można zmienić wszystkie ll na int. w celu zbicia stałej.

```
// BEGIN HASH 0022a0
V<pair<ll, ll>> same_floor(ll n) {
 V<pair<ll, ll>> v;
 for (ll l = 1, r; l <= n; l = r + 1) {
    r = n / (n / l);
    v.eb(l, r);
 return v;
} // END HASH
// BEGIN HASH 766533
V<pair<ll, ll>> same_ceil(ll n) {
 V<pair<ll. ll>> v:
  for (ll r = n, l; r >= 1; r = l - 1) {
   l = (n + r - 1) / r;
    l = (n + l - 1) / l;
    v.eb(l, r);
 return v:
} // END HASH
sieve
\mathcal{O}\left(n\right), sieve(n) przetwarza liczby do n włącznie, comp[i] oznacza czy i
jest złożone, primes zawiera wszystkie liczby pierwsze <= n,
prime div[i] zawiera naimnieiszy dzielnik pierwszy i, na CF dla n=1e8
działa w 1.2s.
V<bool> comp;
vi primes, prime_div;
void sieve(int n) {
 primes.clear();
  comp.resize(n + 1);
  prime div.resize(n + 1);
  FOR(i, 2, n) {
    if (!comp[i]) primes.eb(i), prime_div[i] = i;
    for (int p : primes) {
      int x = i * p;
      if (x > n) break;
      comp[x] = true;
      prime_div[x] = p;
      if (i % p == 0) break;
```

simple-modulo

#03c593

```
podstawowe operacje na modulo, pamiętać o constexpr.
// BEGIN HASH 6b9273
#ifdef CHANGABLE MOD
int mod = 998'244'353:
#else
constexpr int mod = 998'244'353:
#endif
int add(int a. int b) {
 a += b:
 return a >= mod ? a - mod : a;
int sub(int a, int b) {
 return add(a, mod - b);
int mul(int a, int b) {
 return int(a * ll(b) % mod);
int powi(int a. int b) {
 for(int ret = 1;; b /= 2) {
    if(b == 0)
     return ret;
    if(b & 1)
     ret = mul(ret, a);
    a = mul(a, a);
 }
int inv(int x) {
 return powi(x. mod - 2):
} // END HASH
```

```
struct BinomCoeff {
    vi fac, rev;
    BinomCoeff(int n) {
        fac = rev = V(n + 1, 1);
        FOR(i, 1, n) fac[i] = mul(fac[i - 1], i);
        rev[n] = inv(fac[n]);
        for(int i = n; i > 0; --i)
            rev[i - 1] = mul(rev[i], i);
    }
    int operator()(int n, int k) {
        return mul(fac[n], mul(rev[n - k], rev[k]));
    }
};
```

simplex #37993a

 $\mathcal{O}\left(szybko\right)$, Simplex(n, m) tworzy lpsolver z n zmiennymi oraz m ograniczeniami, rozwiązuje max cx przy Ax < b.

```
#define FIND(n, expr) [&] { REP(i, n) if(expr) return
 i; return -1; }()
struct Simplex {
 using T = double:
 C T eps = 1e-9, inf = 1/.0;
  int n. m:
 vi N, B;
 V<V<T>> A:
 V<T> b, c;
  T res = 0:
  Simplex(int vars, int eqs)
   : n(vars), m(eqs), N(n), B(m), A(m, V<T>(n)), b(m)
      , c(n) {
    REP(i, n) N[i] = i;
   REP(i, m) B[i] = n + i;
  void pivot(int eq, int var) {
   T coef = 1 / A[eq][var], k;
    REP(i, n)
     if(abs(A[eq][i]) > eps) A[eq][i] *= coef;
    A[eq][var] *= coef, b[eq] *= coef;
    REP(r, m) if(r != eq \&\& abs(A[r][var]) > eps) {
     k = -A[r][var], A[r][var] = 0;
     REP(i, n) A[r][i] += k * A[eq][i];
     b[r] += k * b[eq];
    k = c[var], c[var] = 0;
    REP(i, n) c[i] -= k * A[eq][i];
    res += k * b[eq];
    swap(B[eq], N[var]);
  bool solve() {
   int eq, var;
    while(true) {
     if((eq = FIND(m, b[i] < -eps)) == -1) break:</pre>
     if((var = FIND(n, A[eq][i] < -eps)) == -1) {</pre>
       res = -inf: // no solution
       return false;
     pivot(eq, var);
    while(true) {
     if((var = FIND(n, c[i] > eps)) == -1) break;
     REP(i, m) if(A[i][var] > eps
       && (eq == -1 || b[i] / A[i][var] < b[eq] / A[
         eq][var]))
        eq = i;
     if(eq == -1) {
       res = inf; // unbound
       return false:
     pivot(eq, var);
   return true;
 V<T> get vars() {
   V<T> vars(n);
```

```
REP(i, m)
   if(B[i] < n) vars[B[i]] = b[i];
return vars;
}
;;</pre>
```

tonelli-shanks

#4e1b15

 $\mathcal{O}\left(\log^2(p)\right)$), dla pierwszego p oraz $0\leq a\leq p-1$ znajduje takie x, że $x^2\equiv a\pmod p$ lub -1 jeżeli takie x nie istnieje, można przepisać by działało dla ll

```
int mul(int a, int b, int p) {
 return int(a * ll(b) % p);
int powi(int a, int b, int p) {
 for (int ret = 1;; b /= 2) {
    if (!b) return ret;
   if (b & 1) ret = mul(ret, a, p);
   a = mul(a, a, p);
int tonelli_shanks(int a, int p) {
 if (a == 0) return 0;
  if (p == 2) return 1;
  if (powi(a, p / 2, p) != 1) return -1;
  int a = p - 1, s = 0, z = 2:
  while (q % 2 == 0) q /= 2, ++s;
  while (powi(z, p / 2, p) == 1) ++z;
  int c = powi(z, q, p), t = powi(a, q, p);
  int r = powi(a, q / 2 + 1, p);
  while (t != 1) {
   int i = 0, x = t;
   while (x != 1) x = mul(x, x, p), ++i;
   c = powi(c, 1 << (s - i - 1), p); // 1ll dla ll
   r = mul(r, c, p), c = mul(c, c, p);
   t = mul(t, c, p), s = i:
 return r:
```

xor-base

#788707

 $\mathcal{O}\left(nB+B^2\right)$ dla B=bits, dla S wyznacza minimalny zbiór B taki, że każdy element S można zapisać jako xor jakiegoś podzbioru

```
int highest bit(int ai) {
 return ai == 0 ? 0 : __lg(ai) + 1;
constexpr int bits = 30;
vi xor_base(vi elems) {
 V<vi> at bit(bits + 1):
  for(int ai : elems)
    at bit[highest bit(ai)].eb(ai):
  for(int b = bits; b >= 1; --b)
    while(ssize(at_bit[b]) > 1) {
      int ai = at_bit[b].back();
      at_bit[b].pop_back();
      ai ^= at bit[b].back();
      at_bit[highest_bit(ai)].eb(ai);
  at_bit.erase(at_bit.begin());
  REP(b0, bits - 1)
    for(int a0 : at bit[b0])
      FOR(b1, b0 + 1, bits - 1)
        for(int &a1 : at_bit[b1])
          if((a1 >> b0) & 1)
            a1 ^= a0;
  for(auto &v : at_bit) {
    assert(ssize(v) <= 1);
    for(int ai : v)
      ret.eb(ai);
  return ret;
```

Struktury danych (4)

associative-queue

#dd244e

Kolejka wspierająca dowolną operację łączną, $\mathcal{O}(1)$ zamortyzowany. Konstruktor przyjmuje dwuargumentową funkcję oraz jej element neutralny. Dla minów jest AssocQueue<int> q([](int a, int b){ return min(a, b); }, numeric limits<int>::max());

```
template < typename T>
struct AssocOueue {
 using fn = function<T(T, T)>;
 fn f:
 V<pair<T, T>> s1, s2; // {x, f(pref)}
 AssocQueue(fn _f, T e = T()) : f(_f), s1(\{e, e\}\}),
   s2({{e, e}}) {}
 void mv() {
   if (ssize(s2) == 1)
     while (ssize(s1) > 1) {
       s2.eb(s1.back().fi, f(s1.back().fi, s2.back().
       s1.pop_back();
 void emplace(T x) {
   s1.eb(x, f(s1.back().se, x));
 void pop() {
   mv();
   s2.pop back():
 T calc() {
   return f(s2.back().se, s1.back().se);
 T front() {
   return s2.back().fi;
 int size() {
   return ssize(s1) + ssize(s2) - 2;
 void clear() {
   s1.resize(1);
   s2.resize(1):
};
```

fenwick-tree-2d

#fefc31, includes: fenwick-tree

 $\mathcal{O}\left(\log^2 n\right)$, pamięć $\mathcal{O}\left(n\log n\right)$, 2D offline, wywołujemy preprocess (\mathbf{x},y) na pozycjach, które chcemy updateować, później init(). update (\mathbf{x},y) , val) dodaje val do [x,y], query (\mathbf{x},y) zwraca sumę na prostokącie (0,0)-(x,y).

```
struct Fenwick2d {
    V<vi>ys;
    V-Fenwick> ft;
    Fenwick2d(int limx) : ys(limx) {}
    void preprocess(int x, int y) {
        for(; x < ssize(ys); x |= x + 1)
            ys[].pb(y);
    }
    void init() {
        for(auto &v : ys) {
            sort(all(v));
            ft.eb(ssize(v));
        }
    }
    int ind(int x, int y) {
        auto it = lower_bound(all(ys[x]), y);
        return int(distance(ys[x].begin(), it));
    }
    void update(int x, int y, ll val) {</pre>
```

```
for(; x < ssize(ys); x |= x + 1)
    ft[x].update(ind(x, y), val);
}
ll query(int x, int y) {
    ll sum = 0;
    for(x++; x > 0; x &= x - 1)
        sum += ft[x - 1].query(ind(x - 1, y + 1) - 1);
    return sum;
}
};
```

fenwick-tree

#7cfd2l

 $\mathcal{O}(\log n)$, indeksowane od 0, update(pos, val) dodaje val do elementu pos, query(pos) zwraca sumę [0, pos].

```
struct Fenwick {
  vll s;
  Fenwick(int n) : s(n) {}
  void update(int pos, ll val) {
    for(; pos < ssize(s); pos |= pos + 1)
        s[pos] += val;
  }
  ll query(int pos) {
    ll ret = 0;
    for(pos++; pos > 0; pos &= pos - 1)
        ret += s[pos - 1];
    return ret;
  }
  ll query(int l, int r) {
    return query(r) - query(l - 1);
  }
};
```

find-union

#22834c

 $\mathcal{O}\left(\alpha(n)\right)$, mniejszy do wiekszego.

```
struct FindUnion {
 vi rep:
 int size(int x) { return -rep[find(x)]; }
 int find(int x) {
    return rep[x] < 0 ? x : rep[x] = find(rep[x]);
 bool same_set(int a, int b) { return find(a) == find
 bool join(int a, int b) {
    a = find(a), b = find(b);
   if(a == b)
     return false;
    if(-rep[a] < -rep[b])</pre>
     swap(a, b);
    rep[a] += rep[b];
    rep[b] = a;
    return true:
 FindUnion(int n) : rep(n, -1) {}
```

hash-map

#a87164 , includes: <ext/pb_ds/assoc_container .hpp> \mathcal{O} (1), trzeba przed includem dać undef _GLIBCXX_DEBUG.

```
using namespace __gnu_pbds;
struct chash {
    C uint64_t c = ll(2e18 * acosl(-1)) + 69;
    C int RANDOM = mt19937(0)();
    size_t operator()(uint64_t x) C {
        return __builtin_bswap64((x^RANDOM) * c);
    }
};
template < class L, class R>
using hash_map = gp_hash_table < L, R, chash >;
```

lazy-segment-tree

#0ec085

Drzewo przedział-przedział, w miarę abstrakcyjne. Wystarczy zmienić Node i funkcie na nim.

```
// BEGIN HASH 97486f
struct Node {
 ll sum = 0, lazy = 0;
 int sz = 1:
void push_to_sons(Node &n, Node &l, Node &r) {
  auto push to son = [&](Node &c) {
   c.sum += n.lazy * c.sz;
   c.lazy += n.lazy;
  push_to_son(l);
  push_to_son(r);
  n.lazy = 0;
Node merge(Node l, Node r) {
 return Node(
   .sum = l.sum + r.sum,
    .lazy = 0,
    .sz = l.sz + r.sz
void add_to_base(Node &n, int val) {
 n.sum += n.sz * ll(val);
  n.lazy += val;
} // END HASH
// BEGIN HASH f78ac3
struct Tree {
  V<Node> tree;
  int sz = 1;
 Tree(int n) {
    while(sz < n)
     sz *= 2:
    tree.resize(sz * 2):
    for(int v = sz - 1; v >= 1; v--)
     tree[v] = merge(tree[2 * v], tree[2 * v + 1]);
  void push(int v) {
    push_to_sons(tree[v], tree[2 * v], tree[2 * v +
  Node get(int l, int r, int v = 1) {
    if(l == 0 and r == tree[v].sz - 1)
     return tree[v];
    push(v);
    int m = tree[v].sz / 2;
    if(r < m)
     return get(l, r, 2 * v);
    else if(m <= l)</pre>
     return get(l - m, r - m, 2 * v + 1);
    else
      return merge(get(l, m - 1, 2 * v), get(0, r - m,
        2 * v + 1)):
  void update(int l, int r, int val, int v = 1) {
    if(l == 0 && r == tree[v].sz - 1) {
     add to base(tree[v], val);
     return:
    push(v):
    int m = tree[v].sz / 2;
    if(r < m)
     update(l, r, val, 2 * v);
    else if(m <= l)</pre>
     update(l - m, r - m, val, 2 * v + 1);
     update(l, m - 1, val, 2 * v);
     update(0, r - m, val, 2 * v + 1);
    tree[v] = merge(tree[2 * v], tree[2 * v + 1]);
}; // END HASH
```

lichao-tree #dec5d3

Dla funkcji, których pary przecinają się co najwyżej raz, oblicza minimum w punkcie x. Podany kod jest dla funkcij linjowych.

```
struct Function {
 int a;
 ll b;
  ll operator()(int x) {
    return x * ll(a) + b;
  Function(int p = 0, ll q = infll) : a(p), b(q) {}
ostream& operator << (ostream &os, Function f) {
 return os << pair(f.a, f.b);</pre>
struct LiChaoTree {
 int size = 1;
 V<Function> tree:
 LiChaoTree(int n) {
   while(size < n)
     size *= 2;
   tree.resize(size << 1);</pre>
  ll get_min(int x) {
   int v = x + size:
   ll ans = infll:
   while(v) {
      chmin(ans, tree[v](x));
      v >>= 1:
   return ans;
  void add_func(Function new_func, int v, int l, int r
   bool domin_l = tree[v](l) > new_func(l),
       domin_m = tree[v](m) > new_func(m);
    if (domin m)
      swap(tree[v], new_func);
    if(l == r)
      return:
    else if(domin l == domin m)
      add_func(new_func, v << 1 | 1, m + 1, r);
    else
      add func(new func. v << 1. l. m):
  void add_func(Function new_func) {
    add_func(new_func, 1, 0, size - 1);
```

line-container

#5316a7

 $\mathcal{O}(\log n)$ set dla funkcji liniowych, add(a, b) dodaje funkcję y = ax + b query(x) zwraca największe y w punkcie x.

```
struct Line {
  mutable ll a, b, p;
  ll eval(ll x) C { return a * x + b; }
  bool operator<(C Line & o) C { return a < o.a; }</pre>
  bool operator<(ll x) C { return p < x; }</pre>
struct LineContainer : multiset<Line, less<>>> {
  // jak double to inf = 1 / .0, div(a, b) = a / b
 C ll inf = LLONG_MAX;
 ll div(ll a, ll b) { return a / b - ((a ^ b) < 0 &&
   a % b): }
  bool intersect(iterator x, iterator y) {
   if(y == end()) { x->p = inf; return false; }
    if(x->a == y->a) x->p = x->b > y->b ? inf : -inf;
   else x - > p = div(y - > b - x - > b, x - > a - y - > a);
   return x->p >= y->p;
  void add(ll a, ll b) {
   auto z = insert({a, b, 0}), y = z++, x = y;
    while(intersect(y, z)) z = erase(z);
    if(x != begin() && intersect(--x, y))
      intersect(x, erase(y));
```

```
while((y = x) != begin() && (--x)->p >= y->p)
   intersect(x. erase(v)):
Îl query(ll x) {
 assert(!empty());
 return lower_bound(x)->eval(x);
```

link-cut

 $\mathcal{O}\left(q\log n\right)$ Link-Cut Tree z wyznaczaniem odległości między wierzchołkami, lca w zakorzenionym drzewie, dodawaniem na ścieżce, dodawaniem na poddrzewie, zwracaniem sumy na ścieżce, zwracaniem sumy na poddrzewie. Przepisać co się chce (logika lazy jest tylko w AdditionalInfo, można np. zostawić puste funkcie). Wywołać konstruktor, potem set value na wierzchołkach (aby się ustawiło, że nie-nil to nie-nil) i potem jazda.

```
struct AdditionalInfo {
 using T = ll;
 static constexpr T neutral = 0; // Remember that
    there is a nil vertex!
 T node_value = neutral, splay_value = neutral; //,
    splay value reversed = neutral:
 T whole_subtree_value = neutral, virtual_value =
    neutral:
 T splay lazy = neutral; // lazy propagation on paths
 T splay_size = 0; // O because of nil
 T whole subtree lazy = neutral, whole subtree cancel
     = neutral; // lazy propagation on subtrees
 T whole_subtree_size = 0, virtual_size = 0; // 0
   because of nil
 void set_value(T x) {
   node value = splav value = whole subtree value = x
   splay_size = 1;
    whole subtree size = 1;
 void update from sons(AdditionalInfo &l,
   AdditionalInfo &r) {
   splay_value = l.splay_value + node_value + r.
      splay value;
    splay_size = l.splay_size + 1 + r.splay_size;
    whole_subtree_value = l.whole_subtree_value +
      node value + virtual value + r.
      whole subtree value;
   whole_subtree_size = l.whole_subtree_size + 1 +
      virtual size + r.whole subtree size;
 void change_virtual(AdditionalInfo &virtual_son, int
    delta) {
   assert(delta == -1 or delta == 1);
   virtual value += delta * virtual son.
      whole subtree value;
    whole subtree value += delta * virtual son.
      whole subtree value;
    virtual_size += delta * virtual_son.
      whole subtree size;
    whole_subtree_size += delta * virtual_son.
      whole subtree size;
 void push_lazy(AdditionalInfo &l, AdditionalInfo &r,
   l.add lazy in path(splay lazy);
   r.add_lazy_in_path(splay_lazy);
   splay_lazy = 0;
 void cancel subtree lazy from parent(AdditionalInfo
   &parent) {
   whole subtree cancel = parent.whole subtree lazy;
 void pull_lazy_from_parent(AdditionalInfo &parent) {
   if(splay_size == 0) // nil
    add lazv in subtree(parent.whole subtree lazv -
      whole subtree cancel);
```

```
cancel subtree lazy from parent(parent);
 T get_path_sum() {
    return splay_value;
 T get_subtree_sum() {
    return whole subtree value;
 void add_lazy_in_path(T x) {
    splay_lazy += x;
    node_value += x;
    splav value += x * splav size:
    whole subtree value += x * splay size;
 void add lazy in subtree(T x) {
    whole_subtree_lazy += x;
    node value += x;
    splay_value += x * splay_size;
    whole subtree value += x * whole subtree size;
    virtual value += x * virtual size:
struct Splay {
 struct Node {
    array<int, 2> child;
    int parent:
    int subsize splay = 1;
    bool lazy_flip = false;
    AdditionalInfo info:
 V<Node> t:
 C int nil;
 Splav(int n)
 : t(n + 1), nil(n) {
   t[nil].subsize_splay = 0;
    for(Node &v : t)
     v.child[0] = v.child[1] = v.parent = nil;
 void apply_lazy_and_push(int v) {
    auto &[l, r] = t[v].child;
    if(t[v].lazy_flip) {
     for(int c : {l, r})
       t[c].lazy_flip ^= 1;
      swap(l, r);
    t[v].info.push lazy(t[l].info, t[r].info, t[v].
      lazy_flip);
   for(int c : {l, r})
     if(c != nil)
       t[c].info.pull_lazy_from_parent(t[v].info);
    t[v].lazy_flip = false;
 void update from sons(int v) {
    // assumes that v's info is pushed
    auto [l, r] = t[v].child;
    t[v].subsize_splay = t[l].subsize_splay + 1 + t[r
      ].subsize_splay;
    for(int c : {l, r})
     apply_lazy_and_push(c);
    t[v].info.update from sons(t[l].info, t[r].info);
  // After that, v is pushed and updated
 void splay(int v) {
    apply_lazy_and_push(v);
    auto set_child = [&](int x, int c, int d) {
     if(x != nil and d != -1)
       t[x].child[d] = c;
      if(c != nil) {
       t[c].parent = x;
        t[c].info.cancel_subtree_lazy_from_parent(t[x
          ].info);
    auto get_dir = [&](int x) -> int {
     int p = t[x].parent;
     if(p == nil or (x != t[p].child[0] and x != t[p]
        ].child[1]))
```

```
return -1;
     return t[p].child[1] == x;
    auto rotate = [&](int x, int d) {
     int p = t[x].parent, c = t[x].child[d];
     assert(c != nil);
     set_child(p, c, get_dir(x));
     set_child(x, t[c].child[!d], d);
     set_child(c, x, !d);
     update_from_sons(x);
     update_from_sons(c);
    while(get_dir(v) != -1) {
     int p = t[v].parent, pp = t[p].parent;
     array path up = {v, p, pp, t[pp].parent};
     for(int i = ssize(path_up) - 1; i >= 0; --i) {
        if(i < ssize(path up) - 1)</pre>
         t[path_up[i]].info.pull_lazy_from_parent(t[
            path_up[i + 1]].info);
        apply_lazy_and_push(path_up[i]);
     int dp = get_dir(v), dpp = get_dir(p);
     if(dpp == -1)
       rotate(p, dp);
      else if(dp == dpp) {
       rotate(pp, dpp);
       rotate(p, dp);
     else {
        rotate(p, dp);
       rotate(pp, dpp);
struct LinkCut : Splay {
 LinkCut(int n) : Splay(n) {}
  // Cuts the path from x downward, creates path to
    root, splays x.
  int access(int x) {
    int v = x, cv = nil;
    for(; v != nil; cv = v, v = t[v].parent) {
     snlav(v):
     int &right = t[v].child[1];
     t[v].info.change_virtual(t[right].info, +1);
     t[right].info.pull_lazy_from_parent(t[v].info);
     t[v].info.change virtual(t[right].info, -1);
     update_from_sons(v);
   splay(x);
    return cv;
  // Changes the root to v.
  // Warning: Linking, cutting, getting the distance,
    etc, changes the root.
  void reroot(int v) {
    access(v);
    t[v].lazy_flip ^= 1;
    apply_lazy_and_push(v);
  // Returns the root of tree containing v.
  int get_leader(int v) {
   access(v);
    while(apply_lazy_and_push(v), t[v].child[0] != nil
     v = t[v].child[0];
    splay(v);
   return v:
  bool is_in_same_tree(int v, int u) {
   return get leader(v) == get leader(u):
  // Assumes that v and u aren't in same tree and v !=
  // Adds edge (v, u) to the forest.
 void link(int v, int u) {
```

```
reroot(v);
 access(u):
 t[u].info.change_virtual(t[v].info, +1);
 assert(t[v].parent == nil);
 t[v].parent = u;
 t[v].info.cancel_subtree_lazy_from_parent(t[u].
    info):
// Assumes that v and u are in same tree and v != u.
// Cuts edge going from v to the subtree where is u
// (in particular, if there is an edge (v, u), it
  deletes it).
// Returns the cut parent.
int cut(int v, int u) {
 reroot(u);
 access(v);
 int c = t[v].child[0];
 assert(t[c].parent == v);
 t[v].child[0] = nil;
 t[c].parent = nil:
 t[c].info.cancel_subtree_lazy_from_parent(t[nil].
  update_from_sons(v);
 while(apply_lazy_and_push(c), t[c].child[1] != nil
   c = t[c].child[1]:
 splay(c);
 return c;
// Assumes that v and u are in same tree.
// Returns their LCA after a reroot operation.
int lca(int root, int v, int u) {
 reroot(root):
 if(v == u)
   return v:
 access(v);
 return access(u);
// Assumes that v and u are in same tree.
// Returns their distance (in number of edges).
int dist(int v, int u) {
 reroot(v);
 access(u):
 return t[t[u].child[0]].subsize_splay;
// Assumes that v and u are in same tree.
// Returns the sum of values on the path from v to u
auto get_path_sum(int v, int u) {
 reroot(v);
 return t[u].info.get_path_sum();
// Assumes that v and u are in same tree.
// Returns the sum of values on the subtree of v in
  which u isn't present.
auto get_subtree_sum(int v, int u) {
 u = cut(v, u);
 auto ret = t[v].info.get_subtree_sum();
 link(v, u);
 return ret:
// Applies function f on vertex v (useful for a
  single add/set operation)
void apply_on_vertex(int v, function<void (</pre>
  AdditionalInfo&)> f) {
 access(v):
 f(t[v].info);
// Assumes that v and u are in same tree.
// Adds val to each vertex in path from v to u.
void add_on_path(int v, int u, int val) {
 reroot(v);
 access(u);
 t[u].info.add lazy in path(val);
// Assumes that v and u are in same tree.
```

```
// Adds val to each vertex in subtree of v that
  doesn't have u.
void add_on_subtree(int v, int u, int val) {
  u = cut(v, u);
  t[v].info.add_lazy_in_subtree(val);
  link(v, u);
};
```

majorized-set

 $\mathcal{O}\left(\log n\right)$, w s jest zmajoryzowany set, insert(p) wrzuca parę p do setu, majoryzuje go (zamortyzowany czas) i zwraca, czy podany element został dodany.

```
template < typename A, typename B>
struct MajorizedSet {
    set < pair < A, B>> s;
    bool insert(pair < A, B> p) {
        auto x = s.lower_bound(p);
        if (x != s.end() && x -> second >= p.se)
            return false;
        while (x != s.begin() && (--x)-> second <= p.se)
            x = s.erase(x);
        s.emplace(p);
        return true;
    }
}:</pre>
```

ordered-set

#0a779f,includes: <ext/pb_ds/assoc_container.hpp>, <ext/pb_ds/tree_policy.hpp>

insert(x) dodaje element x (nie ma emplace), find_by_order(i) zwraca iterator do i-tego elementu, order_of_key(x) zwraca ile jest mniejszych elementów (x nie musi być w secie). Jeśli chcemy multiseta, to używamy par (val, id).

```
using namespace __gnu_pbds;
template<class T> using ordered_set = tree<
   T,
   null_type,
   less<T>,
   rb_tree_tag,
   tree_order_statistics_node_update
```

persistent-treap

 $\mathcal{O}\left(\log n\right)$ Implict Persistent Treap, wszystko indexowane od 0, insert(i, val) insertuję na pozycję i, kopiowanie struktury działa w $\mathcal{O}\left(1\right)$, robimy sobie V<Treap> żeby obsługiwać trwałość UPD. uwaga potencjalnie sie kwadraci, spytać Bartka kiedy

```
mt19937 rng_i(0);
struct Treap {
 struct Node {
   int val, prio, sub = 1;
   Node *l = nullptr, *r = nullptr;
   Node(int _val) : val(_val), prio(int(rng_i())) {}
   ~Node() { delete l; delete r; }
 using pNode = Node*;
 pNode root = nullptr;
 int get_sub(pNode n) { return n ? n->sub : 0; }
 void update(pNode n) {
   if(!n) return:
   n->sub = get sub(n->l) + get sub(n->r) + 1;
 void split(pNode t, int i, pNode &l, pNode &r) {
   if(!t) l = r = nullptr;
   else {
      t = new Node(*t):
     if(i <= get sub(t->l))
       split(t->l, i, l, t->l), r = t;
```

```
split(t->r, i - qet sub(t->l) - 1, t->r, r), l
    update(t);
 void merge(pNode &t, pNode l, pNode r) {
   if(!l || !r) t = (l ? l : r);
    else if(l->prio > r->prio) {
     l = new Node(*l);
      merge(l->r, l->r, r), t = l;
    else {
     r = new Node(*r);
     merge(r->l, l, r->l), t = r;
    update(t):
 void insert(pNode &t, int i, pNode it) {
    if(!t) t = it:
    else if(it->prio > t->prio)
     split(t, i, it->l, it->r), t = it;
     t = new Node(*t);
     if(i <= get_sub(t->l))
       insert(t->l, i, it);
     else
       insert(t->r, i - get_sub(t->l) - 1, it);
    update(t);
 void insert(int i. int val) {
    insert(root, i, new Node(val));
 void erase(pNode &t, int i) {
   if(get_sub(t->l) == i)
     merge(t, t->l, t->r);
    else {
     t = new Node(*t);
     if(i <= get sub(t->l))
       erase(t->l, i);
       erase(t->r, i - get_sub(t->l) - 1);
    update(t);
 void erase(int i) {
   assert(i < get_sub(root));</pre>
    erase(root, i);
};
```

range-add

#5283bf, includes: fenwick-tree

 $\mathcal{O}(\log n)$ drzewo przedział-punkt (+,+), wszystko indexowane od 0, update $(1,\,r,\,$ val.) dodaje val na przedziałe [l,r], query (pos.) zwraca wartość elementu pos.

```
struct RangeAdd {
   Fenwick f;
   RangeAdd(int n) : f(n) {}
   void update(int l, int r, ll val) {
     f.update(l, val);
     f.update(r + 1, -val);
   }
   ll query(int pos) {
     return f.query(pos);
   }
};
```

rmq

#724ad

 $\mathcal{O}\ (n\log n)$ czasowo i pamięciowo, Range Minimum Query z użyciem sparse table, zapytanie jest w $\mathcal{O}\ (1).$

```
struct RMQ {
  V<vi> st;
  RMQ(C vi &a) {
```

```
int n = ssize(a), lg = 0;
while((1 << lg) < n) lg++;
st.resize(lg + 1, a);
FOR(i, 1, lg) REP(j, n) {
    st[i][j] = st[i - 1][j];
    int q = j + (1 << (i - 1));
    if(q < n) chmin(st[i][j], st[i - 1][q]);
}
int query(int l, int r) {
    int q = __lg(r - l + 1), x = r - (1 << q) + 1;
    return min(st[q][l], st[q][x]);
}
};</pre>
```

segment-tree

#738e4c

Drzewa punkt-przedział. Pierwsze ustawia w punkcie i podaje max na przedziale. Drugie maxuje elementy na przedziale i podaje wartość w punkcie.

```
struct Tree_Get_Max {
  using T = int:
  T f(Ta, Tb) { return max(a, b); }
  C T zero = 0:
  V<T> tree;
  int sz = 1:
  Tree Get Max(int n) {
    while(sz < n)
     sz *= 2;
    tree.resize(sz * 2, zero);
  void update(int pos, T val) {
    tree[pos += sz] = val;
    while(pos /= 2)
     tree[pos] = f(tree[pos * 2], tree[pos * 2 + 1]);
  T get(int l, int r) {
   l += sz, r += sz;
    if(l == r)
     return tree[l];
    T ret_l = tree[l], ret_r = tree[r];
    while(l + 1 < r) {
     if(1 \% 2 == 0)
        ret_l = f(ret_l, tree[l + 1]);
     if(r % 2 == 1)
        ret_r = f(tree[r - 1], ret_r);
     l /= 2, r /= 2;
    return f(ret_l, ret_r);
};
struct Tree_Update_Max_On_Interval {
  using T = int:
  V<T> tree;
  int s7 = 1:
  Tree Update Max On Interval(int n) {
    while(sz < n)
     sz *= 2;
    tree.resize(sz * 2);
  T get(int pos) {
    T ret = tree[pos += sz];
    while(pos /= 2)
     chmax(ret, tree[pos]);
    return ret:
  void update(int l, int r, T val) {
   l += sz, r += sz;
    chmax(tree[l], val);
    if(l == r)
     return;
    chmax(tree[r], val);
    while(l + 1 < r) {
     if(1 % 2 == 0)
        chmax(tree[l + 1], val);
     if(r % 2 == 1)
```

```
chmax(tree[r - 1], val);
    l /= 2, r /= 2;
}
};
```

treap

#f9c1bb

 $\mathcal{O}\left(\log n\right)$ Implict Treap, wszystko indexowane od 0, do Node dopisujemy jakie chcemy mieć trzymać dodatkowo dane. Jeśli chcemy robić lazy, to wykonania push należy wstawić tam gdzie oznaczono komentarzem

```
namespace Treap {
  // BEGIN HASH
 mt19937 rng key(0);
  struct Node {
   int prio, cnt = 1;
    Node *l = nullptr, *r = nullptr;
   Node() : prio(int(rng_key())) {}
    ~Node() { delete l: delete r: }
  using pNode = Node*;
  int get cnt(pNode t) { return t ? t->cnt : 0; }
  void update(pNode t) {
   if (!t) return;
    // push(t);
   t \rightarrow cnt = get_cnt(t \rightarrow l) + get_cnt(t \rightarrow r) + 1;
  void split(pNode t, int i, pNode &l, pNode &r) {
   if (!t) {
      l = r = nullptr;
      return:
    // push(t):
    if (i <= get cnt(t->l))
      split(t->l, i, l, t->l), r = t;
      split(t->r, i - get_cnt(t->l) - 1, t->r, r), l =
    update(t);
  void merge(pNode &t, pNode l, pNode r) {
   if (!l or !r) t = l ?: r;
    else if (l->prio > r->prio) {
      // push(l);
      merge(l->r, l->r, r), t = l;
    else {
      // push(r);
      merge(r->l, l, r->l), t = r;
    update(t);
 } // END HASH
  void apply on interval(pNode &root, int l, int r,
    function < void (pNode) > f) {
    pNode left, mid, right;
    split(root, r + 1, mid, right);
   split(mid, l, left, mid);
    assert(l <= r and mid);
   f(mid);
   merge(mid. left. mid):
   merge(root, mid, right);
```

<u>Grafy</u> (5)

2sat #8e707e

 $\mathcal{O}\left(n+m\right)$, Zwraca poprawne przyporządkowanie zmiennym logicznym dla problemu 2-SAT, albo mówi, że takie nie istnieje. Konstruktor przyjmuje liczbę zmiennych, \sim oznacza negację zmiennej. Po wywołaniu solve(), values $\left[0.\,n\text{-}1\right]$ zawiera wartości rozwiązania.

```
struct TwoSat {
 int n:
 V<vi> gr;
 vi values:
 TwoSat(int _n = 0) : n(_n), gr(2 * n) {}
 void either(int f, int j) {
   f = max(2 * f, -1 - 2 * f);
   j = max(2 * j, -1 - 2 * j);
   gr[f].eb(j ^ 1);
   gr[j].eb(f ^ 1);
 void set value(int x) { either(x, x): }
 void implication(int f, int j) { either(~f, j); }
 int add_var() {
   gr.eb();
   gr.eb();
   return n++;
 void at most one(vi& li) {
   if(ssize(li) <= 1) return;</pre>
   int cur = ~li[0];
   FOR(i, 2, ssize(li) - 1) {
     int next = add_var();
     either(cur, ~li[i]);
     either(cur, next);
     either(~li[i], next);
     cur = ~next;
   either(cur, ~li[1]);
 vi val. comp. z:
 int t = 0;
 int dfs(int i) {
   int low = val[i] = ++t, x;
   z.eb(i):
   for(auto &e : qr[i]) if(!comp[e])
     chmin(low, val[e] ?: dfs(e));
   if(low == val[i]) do {
     x = z.back(); z.pop_back();
     comp[x] = low;
     if (values[x >> 1] == -1)
       values[x >> 1] = x & 1;
     while (x != i):
    return val[i] = low;
 bool solve() {
   values.assign(n, -1);
   val.assign(2 * n, 0);
   comp = val;
   REP(i, 2 * n) if(!comp[i]) dfs(i);
   REP(i, n) if(comp[2 * i] == comp[2 * i + 1])
     return 0:
   return 1:
```

biconnected

#8cd55a

 $\mathcal{O}\left(n+m\right)$, dwuspójne składowe, mosty oraz punkty artykulacji. po skonstruowaniu, btcon = zbiór list id krawędzi, bridges = lista id krawędzi będącymi mostami, arti_points = lista wierzchołków będącymi punktami artykulacji. Tablice są nieposortowane. Wspiera multikrawedzie i wiele spóinych, ale nie petle.

```
struct Low {
    V<vi>    graph;
    vi low, pre;
    VVVVVVVVVVVvious
    stack, arti_points, bridges;
    int gtime = 0;
    void dfs(int v, int p) {
        low[v] = pre[v] = gtime++;
        bool considered_parent = false;
        int son_count = 0;
        bool is_arti = false;
        for(int e : graph[v]) {
```

```
int u = edges[e].fi ^ edges[e].se ^ v;
      if(u == p and not considered parent)
        considered_parent = true;
      else if(pre[u] == -1) {
        bicon stack.eb(e);
        dfs(u, v);
        chmin(low[v], low[u]);
        if(low[u] >= pre[v]) {
          bicon.eb();
          do {
           bicon.back().eb(bicon_stack.back());
            bicon stack.pop back():
          } while(bicon.back().back() != e);
        ++son count;
        if(p != -1 and low[u] >= pre[v])
          is arti = true;
        if(low[u] > pre[v])
          bridges.eb(e);
      else if(pre[v] > pre[u]) {
        chmin(low[v], pre[u]);
        bicon_stack.eb(e);
    if(p == -1 \text{ and } son count > 1)
     is arti = true;
    if(is_arti)
      arti_points.eb(v);
 Low(int n, V<pii> _edges) : graph(n), low(n), pre(n,
     -1), edges(_edges) {
    REP(i. ssize(edges)) {
     auto [v, u] = edges[i];
#ifdef LOCAL
     assert(v != u);
#endif
      graph[v].eb(i);
      graph[u].eb(i);
    REP(v, n)
     if(pre[v] == -1)
        dfs(v, -1);
};
```

cactus-cycles

#c9ef3d

 $\mathcal{O}\left(n\right)$, wyznaczanie cykli w grafie. Zakłada że jest nieskierowany graf bez pętelek i multikrawędzi, każda krawędź leży na co najwyżej jednym cyklu prostym (silniejsze założenie, niż o wierzchołkach). cactus_cycles(graph) zwraca taką listę cykli, że istnieje krawędź między i-tym, a (i+1)modssize(cycle)-tym wierzchołkiem.

```
V<vi> cactus cycles(V<vi> graph) {
 vi state(ssize(graph), 0), stack;
 V<vi> ret:
  function < void (int, int) > dfs = [&](int v, int p) {
    if(state[v] == 2) {
     ret.eb(stack.rbegin(), find(rall(stack), v) + 1)
     return:
    stack.eb(v);
    state[v] = 2;
    for(int u : graph[v])
     if(u != p and state[u] != 1)
       dfs(u, v);
    state[v] = 1;
    stack.pop back():
 REP(i, ssize(graph))
   if (!state[i])
     dfs(i, -1);
 return ret;
```

centro-decomp

 $\mathcal{O}(n \log n)$, template do Centroid Decomposition Nie używamy podsz, odwi, ani odwi_cnt Konstruktor przyjmuje liczbę wierzchołków i drzewo. Jeśli chcemy mieć rozbudowane krawędzie, to zmienić tam gdzie zaznaczone. Mamy tablicę odwiedzonych z refreshem w $\mathcal{O}\left(1\right)$ (używać bez skrępowania). visit(v) odznacza v jako odwiedzony. is_vis(v) zwraca, czy v jest odwiedzony, refresh(v) zamienia niezablokowane wierzchołki na nieodwiedzone. W decomp mamy standardowe wykonanie CD na poziomie spójnej. Tablica par mówi kto jest naszym ojcem w drzewie CD. root to korzeń drzewa CD.

```
struct CentroDecomp {
  C V<vi> &graph; // tu
  vi par. podsz. odwi:
  int odwi cnt = 1;
  C int INF = int(1e9):
  int root;
  void refresh() { ++odwi_cnt; }
  void visit(int v) { chmax(odwi[v], odwi cnt); }
  bool is_vis(int v) { return odwi[v] >= odwi_cnt; }
  void dfs_podsz(int v) {
    visit(v);
    podsz[v] = 1;
    for (int u : graph[v]) // tu
      if (!is_vis(u)) {
        dfs_podsz(u);
        podsz[v] += podsz[u];
  int centro(int v) {
    refresh():
    dfs podsz(v);
    int sz = podsz[v] / 2;
    refresh();
    while (true) {
      visit(v);
      for (int u : graph[v]) // tu
        if (!is_vis(u) && podsz[u] > sz) {
         v = u:
         break;
      if (is_vis(v))
        return v:
  void decomp(int v) {
    refresh();
    // Tu kod. Centroid to v, ktory jest juz
      dozywotnie odwiedzony.
    // Koniec kodu.
    refresh();
    for(int u : graph[v]) // tu
      if (!is vis(u)) {
        u = centro(u);
        par[u] = v;
        odwi[u] = INF;
        // Opcjonalnie tutaj przekazujemy info synowi
          w drzewie CD.
        decomp(u);
     }
  CentroDecomp(int n, V<vi> &grph) // tu
     : graph(grph), par(n, -1), podsz(n), odwi(n) {
    root = centro(0);
    odwi[root] = INF:
    decomp(root);
};
```

colorina

 $\mathcal{O}(nm)$, wyznacza kolorowanie grafu planaranego, coloring(graph) zwraca 5-kolorowanie grafu coloring(graph, 4) zwraca 4-kolorowanie grafu, jeżeli w każdym momencje procesu usuwania wierzchołka o najmniejszym stopniu jego stopień jest nie większy niż 4

```
vi coloring(C V<vi>& graph, C int limit = 5) {
 C int n = ssize(graph):
  if (!n) return {};
  function < vi(V < bool >) > solve = [%](C V < bool > % active)
    if (not *max element(all(active)))
      return V (n, -1);
    pii best = {n, -1};
    REP(i, n) {
      if (not active[i])
        continue:
      int cnt = 0:
      for (int e : graph[i])
        cnt += active[e];
      chmin(best, pair(cnt, i));
   C int id = best.se;
    auto cp = active;
    cp[id] = false;
    auto col = solve(cp):
   V<bool> used(limit);
    for (int e : graph[id])
      if (active[e])
        used[col[e]] = true;
    REP(i, limit)
      if (not used[i]) {
        col[id] = i;
        return col;
    for (int e0 : graph[id]) {
      for (int e1 : graph[id]) {
        if (e0 >= e1)
          continue:
        V<bool> vis(n);
        function < void(int, int, int) > dfs = [&](int v,
           int c0, int c1) {
          vis[v] = true;
          for (int e : graph[v])
            if (not vis[e] and (col[e] == c0 or col[e]
               == c1))
              dfs(e, c0, c1);
        C int c0 = col[e0], c1 = col[e1];
        dfs(e0, c0, c1);
        if (vis[e1])
          continue;
        REP(i. n)
          if (vis[i])
            col[i] = col[i] == c0 ? c1 : c0;
        col[id] = c0;
        return col;
    assert(false);
  return solve(V (n, true));
de-bruiin
#e577d2 . includes: eulerian-path
\mathcal{O}(k^n), ciag/cykl de Bruijna słów długości n nad alfabetem
```

 $\{0,1,\ldots,k-1\}$. Jeżeli is_path to zwraca ciąg, wpp. zwraca

```
vi de brujin(int k, int n, bool is path) {
 if (n == 1) {
    vi v(k);
   iota(all(v), 0);
    return v;
  if (k == 1)
   return V (n, 0);
  int N = 1;
 REP(i, n - 1)
   N *= k:
  V<pii>> edges:
 REP(i, N)
```

```
REP(j, k)
    edges.eb(i, i * k % N + j);
vi path = get<2>(eulerian_path(N, edges, true));
path.pop back():
for(auto& e : path)
  e = e % k:
if (is path)
 REP(i, n - 1)
    path.eb(path[i]);
return path;
```

directed-mst

struct RollbackUF {

 $\mathcal{O}(m \log n)$, dla korzenia i listy krawędzi skierowanych ważonych zwraca najtańszy podzbiór n-1 krawędzi taki, że z korzenia istnieje ścieżka do każdego innego wierzchołka, lub-1 gdy nie ma. Zwraca (koszt. oiciec każdego wierzchołka w zwróconym drzewie).

```
vi e; V<pii> st;
 RollbackUF(int n) : e(n, -1) {}
 int size(int x) { return -e[find(x)]: }
 int find(int x) { return e[x] < 0 ? x : find(e[x]);
 int time() { return ssize(st); }
 void rollback(int t) {
    for(int i = time(); i --> t;)
     e[st[i].fi] = st[i].se;
    st.resize(t);
 bool join(int a, int b) {
   a = find(a), b = find(b);
    if(a == b) return false;
    if(e[a] > e[b]) swap(a, b);
   st.pb({a, e[a]});
   st.pb({b, e[b]});
    e[a] += e[b]; e[b] = a;
    return true:
struct Edge { int a, b; ll w; };
struct Node {
 Edge key;
 Node *l = 0, *r = 0;
 ll delta = 0:
 void prop() {
   kev.w += delta:
    if(l) l->delta += delta;
   if(r) r->delta += delta;
    delta = 0;
Node* merge(Node *a. Node *b) {
 if(!a || !b) return a ?: b;
 a->prop(), b->prop():
 if(a->key.w > b->key.w) swap(a, b);
 swap(a->l, (a->r = merge(b, a->r)));
 return a;
pair<ll, vi> directed_mst(int n, int r, V<Edge> &g) {
 RollbackUF uf(n):
 V<Node*> heap(n);
 V<Node> pool(ssize(g));
 REP(i, ssize(q)) {
   Edge e = g[i];
   heap[e.b] = merge(heap[e.b], &(pool[i] = Node{e}))
 ll res = 0;
 vi seen(n, -1), path(n), par(n);
 V < Edge > Q(n), in(n, \{-1, -1, 0\}), comp;
  deque<tuple<int, int, V<Edge>>> cycs;
 RFP(s. n) {
   int u = s. ai = 0. w:
    while(seen[u] < 0) {
```

```
Node *&hu = heap[u];
    if(!hu) return {-1, {}};
    hu->prop();
    Edge e = hu->key;
    hu->delta -= e.w; hu->prop(); hu = merge(hu->l,
    O[qi] = e, path[qi++] = u, seen[u] = s;
    res += e.w, u = uf.find(e.a);
    if(seen[u] == s) {
      Node *c = 0:
      int end = qi, time = uf.time();
      do c = merge(c, heap[w = path[--qi]]);
      while(uf.join(u, w));
      u = uf.find(u), heap[u] = c, seen[u] = -1;
      cycs.push front({u, time, {&0[qi], &0[end]}});
  REP(i,qi) in[uf.find(Q[i].b)] = Q[i];
for(auto [u, t, c] : cycs) { // restore sol (
  optional)
  uf.rollback(t);
  Edge inu = in[u];
  for(auto e : c) in[uf.find(e.b)] = e;
  in[uf.find(inu.b)] = inu;
REP(i, n) par[i] = in[i].a;
return {res, par};
```

dominator-tree

 $\mathcal{O}(m \ \alpha(n))$, dla spójnego DAGu o jednym korzeniu root wyznacza listę synów w dominator tree (które jest drzewem, gdzie ojciec wierzchołka v to najbliższy wierzchołek, którego usunięcie powoduje, że już nie ma ścieżki od korzenia do v). dominator_tree({{1,2},{3},{4},{4},{5}},0)

```
== {{1,4,2},{3},{},{5},{}}}
V<vi> dominator_tree(V<vi> dag, int root) {
 int n = ssize(dag);
 V<vi> t(n), rg(n), bucket(n);
 vi id(n, -1), sdom = id, par = id, idom = id, dsu =
    id, label = id, rev = id;
 function < int (int, int) > find = [&](int v, int x) {
    if(v == dsu[v]) return x ? -1 : v;
   int u = find(dsu[v], x + 1);
    if(u < 0) return v;</pre>
    if(sdom[label[dsu[v]]] < sdom[label[v]]) label[v]</pre>
     = label[dsu[v]];
    dsu[v] = u;
   return x ? u : label[v];
 int gtime = 0;
 function < void (int) > dfs = [&](int u) {
    rev[qtime] = u;
    label[gtime] = sdom[gtime] = dsu[gtime] = id[u] =
    atime++:
    for(int w : dag[u]) {
     if(id[w] == -1) dfs(w), par[id[w]] = id[u];
      rg[id[w]].eb(id[u]);
 };
 for(int i = n - 1; i >= 0; i--) {
   for(int u : rg[i]) chmin(sdom[i], sdom[find(u, 0)
      ]);
   if(i > 0) bucket[sdom[i]].pb(i);
    for(int w : bucket[i]) {
     int v = find(w, 0);
      idom[w] = (sdom[v] == sdom[w] ? sdom[w] : v);
    if(i > 0) dsu[i] = par[i];
 FOR(i, 1, n - 1) {
   if(idom[i] != sdom[i]) idom[i] = idom[idom[i]];
    t[rev[idom[i]]].eb(rev[i]);
```

enum Event_type { Add, Remove, Query };

```
}
return t;
}
```

dynamic-connectivity

 $\mathcal{O}\left(q\log^2n\right)$ offline, zaczyna z pustym grafem, dla danego zapytania stwierdza czy wierzchotki sa w jednej spójnej. Multikrawędzie oraz petelki działaja.

```
V<bool> dynamic_connectivity(int n, V<tuple<int, int,
  Event type>> events) {
 V<pii>> queries;
  for(auto &[v, u, t] : events) {
   if(v > u)
     swap(v, u);
   if(t == Query)
     queries.eb(v, u);
  int leaves = 1:
  while(leaves < ssize(queries))</pre>
   leaves *= 2:
 V<V<pii>>> edges_to_add(2 * leaves);
  map<pii, deque<int>> edge_longevity;
  int query_i = 0;
 auto add = [&](int l, int r, pii e) {
   if(l > r)
     return:
    debug(l, r, e);
    l += leaves;
    r += leaves;
    while(l <= r) {
     if(l % 2 == 1)
       edges_to_add[l++].eb(e);
     if(r % 2 == 0)
       edges_to_add[r--].eb(e);
     l /= 2;
     r /= 2;
  for(C auto &[v, u, t] : events) {
   auto &que = edge_longevity[pair(v, u)];
    if(t == Add)
     que.eb(query_i);
    else if(t == Remove) {
     if(que.empty())
        continue:
     if(ssize(que) == 1)
        add(que.back(), query_i - 1, pair(v, u));
     que.pop back();
    else
     ++query_i;
  for(C auto &[e, que] : edge_longevity)
    if(not que.empty())
     add(que.front(), query_i - 1, e);
  V<bool> ret(ssize(queries));
 vi lead(n), leadsz(n, 1);
  iota(all(lead), 0);
  function < int (int) > find = [&](int i) {
   return i == lead[i] ? i : find(lead[i]);
  function < void (int) > dfs = [&](int v) {
   V<tuple<int. int. int.> rollback:
    for(auto [e0, e1] : edges_to_add[v]) {
     e0 = find(e0):
     e1 = find(e1);
     if(e0 == e1)
       continue;
     if(leadsz[e0] > leadsz[e1])
       swap(e0, e1);
      rollback.eb(e0, lead[e0], e1, leadsz[e1]);
     leadsz[e1] += leadsz[e0];
     lead[e0] = e1;
```

```
if(v >= leaves) {
    int i = v - leaves:
    assert(i < leaves);
    if(i < ssize(queries))</pre>
      ret[i] = find(queries[i].fi) == find(queries[i
        1.se):
  else {
    dfs(2 * v);
    dfs(2 * v + 1);
  reverse(all(rollback)):
  for(auto [i, val, j, sz] : rollback) {
    lead[i] = val;
    leadsz[j] = sz;
}:
dfs(1);
return ret;
```

eulerian-path

td0a611

 $\mathcal{O}\left(n+m\right)$, ścieżka eulera. Zwraca tupla (exists, ids, vertices). W exists jest informacja czy jest ścieżka/cykl eulera, tds zawiera id kolejnych krawędzi, vertices zawiera listę wierzchołków na tej ścieżce. Dla cyklu, vertices $\left[\theta\right]$ == vertices $\left[\pi\right]$.

```
tuple < bool, vi, vi> eulerian_path(int n, C V<pii> &
  edges, bool directed) {
  vi in(n);
 V<vi> adj(n);
  int start = 0;
 REP(i, ssize(edges)) {
   auto [a, b] = edges[i];
    start = a;
    ++in[b]:
    adj[a].eb(i);
    if (not directed)
      adj[b].eb(i);
  int cnt_in = 0, cnt_out = 0;
  REP(i, n) {
   if (directed) {
      if (abs(ssize(adj[i]) - in[i]) > 1)
       return {}:
      if (in[i] < ssize(adj[i]))</pre>
       start = i, ++cnt_in;
        cnt_out += in[i] > ssize(adj[i]);
    else if (ssize(adj[i]) % 2)
      start = i, ++cnt_in;
  vi ids, vertices;
  V<bool> used(ssize(edges)):
  function < void (int) > dfs = [&](int v) {
   while (ssize(adj[v])) {
      int id = adj[v].back(), u = v ^ edges[id].fi ^
        edges[id].se;
      adj[v].pop_back();
      if (used[id]) continue;
      used[id] = true;
      dfs(u);
      ids.eb(id);
 };
  dfs(start):
  if (cnt in + cnt out > 2 or not all of(all(used),
    identity{}))
   return {};
  reverse(all(ids));
  if (ssize(ids))
    vertices = {start};
  for (int id : ids)
    vertices.eb(vertices.back() ^ edges[id].fi ^ edges
      [id].se);
```

```
return {true, ids, vertices};
}
```

hld

 $\mathcal{O}\left(q\log n\right)$ Heavy-Light Decomposition. get_vertex(v) zwraca pozycję odpowiadającą wierzchołkowi. get_path(v, u) zwraca przedziały do obsługiwania drzewem przedziałowym. get_path(v, u) jeśli robisz operacje na wierzchołkach. get_path(v, u, false) jeśli na krawędziach (nie zawiera lca), get_gubtree(v) zwraca przedział preorderów odpowiadający podrzewu v.

```
odpowiadający podrzewu v.
struct HLD {
// BEGIN HASH 0d65c4
 V<vi> &adj;
 vi sz, pre, pos, nxt, par;
 int t = 0:
 void init(int v, int p = -1) {
   par[v] = p;
   sz[v] = 1:
   if(ssize(adj[v]) > 1 && adj[v][0] == p)
     swap(adj[v][0], adj[v][1]);
    for(int &u : adj[v]) if(u != par[v]) {
     init(u, v);
     sz[v] += sz[u];
     if(sz[u] > sz[adj[v][0]])
       swap(u, adj[v][0]);
 void set_paths(int v) {
   pre[v] = t++;
   for(int &u : adj[v]) if(u != par[v]) {
     nxt[u] = (u == adj[v][0] ? nxt[v] : u);
     set_paths(u);
   pos[v] = t;
 HLD(int n, V<vi> &_adj)
   : adj(_adj), sz(n), pre(n), pos(n), nxt(n), par(n)
   init(0), set_paths(0);
 } // END HASH
 int lca(int v, int u) {
   while(nxt[v] != nxt[u]) {
     if(pre[v] < pre[u])</pre>
       swap(v, u);
     v = par[nxt[v]];
   return (pre[v] < pre[u] ? v : u);</pre>
 V<pii> path_up(int v, int u) {
   V<pii>> ret;
   while(nxt[v] != nxt[u]) {
     ret.eb(pre[nxt[v]], pre[v]);
     v = par[nxt[v]];
   if(pre[u] != pre[v]) ret.eb(pre[u] + 1, pre[v]);
   return ret:
 int get_vertex(int v) { return pre[v]; }
 V<pii> get path(int v. int u. bool add lca = true) {
   int w = lca(v, u);
   auto ret = path_up(v, w);
   auto path u = path up(u, w);
   if(add_lca) ret.eb(pre[w], pre[w]);
   ret.insert(ret.end(), path_u.begin(), path_u.end()
   return ret;
 pii get_subtree(int v) { return {pre[v], pos[v] -
   1}; }
```

hld-online-bottom-up

#dc8d43 , includes: hld

```
\mathcal{O}\left(q\log^2n\right), rozwała zadania, gdzie wynik to dp bottom-up na drzewie i zmienia się wartość wierzchołka/krawędzi. To zakłada, że da się tak uogólnić tego bottom-up'a, że da się trzymać fragmenty drzewa z "dwoma dziurami" i doczepiać jak LEGO dwa takie fragmenty do siebie.
```

```
// Information about a single vertex (e.g. color).
// A component contains answers for vertices, not
  edaes
using Value v = int;
// Probably you want: some information about the up
 vertex, the down vertex,
// answer for whole component, answer containing up,
 answer containing down,
// answer containing both up and down.
struct DpTwoEnds;
// Merge two disjoint -vertex paths. Assume that there
 is an edae
// between "up" vertex of d and "down" vertex od u.
DpTwoEnds merge(DpTwoEnds u, DpTwoEnds d);
// DpOneEnd Contains information about a component
  after forgetting the "down" vertex.
// Probably you want: answer for whole component,
 informations about top vertices.
// It needs a default constructor.
struct DpOneEnd;
// Merge two parallel components. They are vertex-
  disjoint. They do not contain the
// parent (it will be included in the next function).
DpOneEnd merge(DpOneEnd a, DpOneEnd b);
// Assuming that DpOneEnd contain all components of
  the light sons of the parent,
// merge those components once with the parent. It has
   to support passing the
// default/neutral value of DpOneEnd -- it means that
  the vertex doesn't have light sons.
DpTwoEnds merge(DpOneEnd sons, Value v value parent);
// From a path that remembers "up" and "down" vertices
 , forget the "down" one.
DpOneEnd two_to_one(DpTwoEnds two);
template < class T > struct Tree {
 int leaves = 1:
 V<T> tree:
 Tree(int n = 0) {
    while(leaves < n)
     leaves *= 2;
    tree.resize(2 * leaves);
 void set(int i, T t) {
   tree[i += leaves] = t;
    while(i /= 2)
     tree[i] = merge(tree[2 * i], tree[2 * i + 1]);
 T get() { return tree[1]; }
struct DpDynamicBottomUp {
 int n;
 HLD hld:
 V<Tree<DpOneEnd>> tree sons;
 V<Tree<DpTwoEnds>> tree path:
 V<Value v> current values;
 vi which_on_path, which_light_son;
 DpDynamicBottomUp(V<vi> graph, V<Value v>
    initial values)
   : n(ssize(graph)), hld(n, graph), tree sons(n),
      tree_path(n), current_values(initial_values),
      which_on_path(n, -1), which_light_son(n, -1) {
    function < void (int, int*) > dfs = [&](int v, int *
      on_heavy_cnt) {
      int light_sons_cnt = 0, tmp = 0;
     which_on_path[v] = (*(on_heavy_cnt =
       on heavy cnt ?: &tmp))++;
      for(int u : hld.adj[v])
       if(u != hld.par[v])
          dfs(u, hld.nxt[u] == u ? which_light_son[u]
           = light_sons_cnt++, nullptr : on_heavy_cnt
           ):
```

```
tree sons[v] = Tree<DpOneEnd>(light sons cnt);
   tree_path[v] = Tree < DpTwoEnds > (tmp);
  };
  dfs(0, 0);
  REP(v, n)
   set(v, initial_values[v]);
void set(int v, int value_vertex) {
  current_values[v] = value_vertex;
  while(true) {
   tree_path[hld.nxt[v]].set(which_on_path[v],
      merge(tree_sons[v].get(), current_values[v]));
    v = hld.nxt[v];
   if(hld.par[v] == -1)
     break:
    tree_sons[hld.par[v]].set(which_light_son[v],
      two_to_one(tree_path[hld.nxt[v]].get()));
   v = hld.par[v];
 }
DpTwoEnds get() { return tree_path[0].get(); }
```

iump-ptr #86ffd1

 $\mathcal{O}((n+q)\log n)$, jump_up(v, k) zwraca wierzchołek o k krawędzi wyżej niż v lub -1. OperationJumpPtr może otrzymać wynik na ścieżce. Wynik na ścieżce do góry wymaga łączności, wynik dowolnej ścieżki jest poprawny, gdy jest odwrotność wyniku lub przemienna.

```
// BEGIN HASH a0bbb0
struct SimpleJumpPtr {
 int bits:
 V<vi> graph, jmp;
 vi par. dep:
  void par dfs(int v) {
   for(int u : graph[v])
     if(u != par[v]) {
        par[u] = v;
        dep[u] = dep[v] + 1;
        par_dfs(u);
  SimpleJumpPtr(V < vi > g = \{\}, int root = 0) : graph(g)
   int n = ssize(graph);
    bits = lq(max(1, n)) + 1;
    dep.resize(n);
    par.resize(n, -1);
    if(n > 0)
     par dfs(root);
    jmp.resize(bits, vi(n, -1));
    jmp[0] = par;
    FOR(b. 1. bits - 1)
     REP(v, n)
        if(jmp[b - 1][v] != -1)
         imp[b][v] = imp[b - 1][imp[b - 1][v]];
    debug(graph, jmp);
  int jump_up(int v, int h) {
   for(int b = 0; (1 << b) <= h; ++b)
     if((h >> b) & 1)
       v = jmp[b][v];
   return v;
  int lca(int v, int u) {
   if(dep[v] < dep[u])</pre>
     swap(v, u);
    v = jump_up(v, dep[v] - dep[u]);
    if(v == u)
     return v:
    for(int b = bits - 1; b >= 0; b--) {
     if(jmp[b][v] != jmp[b][u]) {
       v = jmp[b][v];
       u = jmp[b][u];
```

```
}; // END HASH
using PathAns = ll:
PathAns merge(PathAns down, PathAns up) {
 return down + up:
struct OperationJumpPtr {
 SimpleJumpPtr ptr;
  V<V<PathAns>> ans_jmp;
  OperationJumpPtr(V<V<pii>> g, int root = 0) {
   debug(a. root):
   int n = ssize(q);
   V<vi>unweighted_g(n);
   REP(v, n)
      for(auto [u, w] : g[v]) {
       (void) w;
        unweighted_g[v].eb(u);
   ptr = SimpleJumpPtr(unweighted_g, root);
   ans jmp.resize(ptr.bits, V<PathAns>(n));
   REP(v, n)
      for(auto [u, w] : g[v])
       if(u == ptr.par[v])
          ans_jmp[0][v] = PathAns(w);
   FOR(b, 1, ptr.bits - 1)
      REP(v, n)
       if(ptr.jmp[b - 1][v] != -1 and ptr.jmp[b - 1][
          ptr.jmp[b - 1][v]] != -1)
          ans_{jmp}[b][v] = merge(ans_{jmp}[b - 1][v],
            ans_jmp[b - 1][ptr.jmp[b - 1][v]]);
 PathAns path_ans_up(int v, int h) {
   PathAns ret = PathAns();
   for(int b = ptr.bits - 1; b >= 0; b--)
     if((h >> b) & 1) {
       ret = merge(ret, ans_jmp[b][v]);
       v = ptr.jmp[b][v];
   return ret;
  PathAns path_ans(int v, int u) { // discards order
    of edges on path
   int l = ptr.lca(v, u);
   return merge(
      path ans up(v, ptr.dep[v] - ptr.dep[l]),
      path_ans_up(u, ptr.dep[u] - ptr.dep[l])
   );
};
max-clique
```

return par[v];

#064chc

 $\mathcal{O}\left(idk
ight)$, działa 1s dla n=155 na najgorszych przypadkach (losowe grafy p=.90). Działa szybciej dla grafów rzadkich. Zwraca liste wierzchołków w iakieiś max klice. Petelki niedozwolone.

```
constexpr int max n = 500;
vi get_max_clique(V<bitset<max_n>> e) {
 double limit = 0.025, pk = 0;
 V<pii>v:
 V<vi> c(ssize(e) + 1);
  vi qmax, q, S(ssize(c)), old(S);
  REP(i, ssize(e)) v.eb(0, i);
  auto init = [&](V<pii>& r) {
   for (auto& vv : r) for (auto j : r) vv.fi += e[vv.
      se][j.se];
    sort(rall(r));
   int mxD = r[0].fi;
   REP(i, ssize(r)) r[i].fi = min(i, mxD) + 1;
  function < void (V < pii > & , int) > expand = [&](V < pii > & R
    S[lev] += S[lev - 1] - old[lev];
   old[lev] = S[lev - 1]:
    while (ssize(R)) {
```

```
if (ssize(q) + R.back().fi <= ssize(qmax))</pre>
      return:
    q.eb(R.back().se);
    V<pii>T:
    for(auto [_, vv] : R) if (e[R.back().se][vv]) T.
      eb(0, vv);
    if (ssize(T)) {
      if (S[lev]++ / ++pk < limit) init(T);</pre>
      int j = 0, mxk = 1, mnk = max(ssize(qmax) -
        ssize(q) + 1, 1);
      c[1] = c[2] = {};
      for (auto [_, v] : T) {
        int k = 1;
        while (any_of(all(c[k]), [&](int i) { return
           e[v][i]; })) k++;
        if (k > mxk) c[(mxk = k) + 1] = {};
       if (k < mnk) T[j++].se = v;
        c[k].eb(v);
      if (j > 0) T[j - 1].fi = 0;
      FOR(k, mnk, mxk) for (int i : c[k]) T[j++] = {
       k, i};
      expand(T, lev + 1);
    } else if (ssize(q) > ssize(qmax)) qmax = q;
    q.pop_back(), R.pop_back();
init(v), expand(v, 1); return qmax;
```

negative-cycle

 $\mathcal{O}\left(nm\right)$ stwierdzanie istnienia i wyznaczanie ujemnego cyklu. cycle spełnia cycle[i]->cycle[(i+1)%ssize(cycle)]. Żeby wyznaczyć krawędzie na cyklu, wystarczy wybierać najtańszą krawędź między wierzchołkami.

```
template < class I >
pair<bool, vi> negative_cycle(V<V<pair<int, I>>> graph
 int n = ssize(graph);
 V<I> dist(n);
 vi from(n, -1);
 int v on cvcle = -1:
 REP(iter, n) {
   v_{on}=-1;
    REP(v, n)
      for(auto [u, w] : graph[v])
       if(dist[u] > dist[v] + w) {
         dist[u] = dist[v] + w;
         from[u] = v;
         v_on_cycle = u;
 if(v_on_cycle == -1)
   return {false, {}};
 REP(iter, n)
   v_on_cycle = from[v_on_cycle];
 vi cycle = {v_on_cycle};
 for(int v = from[v_on_cycle]; v != v_on_cycle; v =
   from[v])
   cvcle.eb(v):
 reverse(all(cvcle)):
 return {true, cycle};
```

planar-graph-faces

 $\mathcal{O}(m \log m)$, zakłada, że każdy punkt ma podane współrzędne, punkty są parami różne oraz krawędzie są nieprzecinającymi się odcinkami. Zwraca wszystkie ściany (wewnetrzne posortowane clockwise. zewnętrzne cc). WAŻNE czasem trzeba złączyć wszystkie ściany zewnętrzne (których może być kilka, gdy jest wiele spójnych) w jedną ścianę. Zewnętrzne ściany mogą wyglądać jak kaktusy, a wewnętrzne zawsze są niezdegenerowanym wielokątem.

```
struct Edge {
```

```
int e, from, to;
 // face is on the right of "from -> to"
ostream& operator << (ostream &o, Edge e) {
 return o << V{e.e, e.from, e.to};</pre>
struct Face {
 bool is_outside;
 V<Edge> sorted_edges;
  // edges are sorted clockwise for inside and cc for
    outside faces
ostream& operator << (ostream &o, Face f) {
 return o << pair(f.is_outside, f.sorted_edges);</pre>
V<Face> split_planar_to_faces(V<pii> coord, V<pii>
  edges) {
  int n = ssize(coord);
 int E = ssize(edges);
 V<vi> graph(n):
  REP(e, E) {
    auto [v, u] = edges[e];
    graph[v].eb(e);
    graph[u].eb(e);
 vi lead(2 * E):
  iota(all(lead), 0);
  function < int (int) > find = [&](int v) {
    return lead[v] == v ? v : lead[v] = find(lead[v]);
 auto side_of_edge = [&](int e, int v, bool outward)
    return 2 * e + ((v != min(edges[e].fi, edges[e].se
      )) ^ outward);
  REP(v, n) {
    V<pair<pii, int>> sorted;
    for(int e : graph[v]) {
     auto p = coord[edges[e].fi ^ edges[e].se ^ v];
     auto center = coord[v];
     sorted.eb(pair(p.fi - center.fi, p.se - center.
    sort(all(sorted), [&](pair<pii, int> l0, pair<pii,
       int> r0) {
      auto l = l0.fi;
     auto r = r0.fi:
      bool half l = l > pair(0, 0);
     bool half_r = r > pair(0, 0);
     if(half l != half r)
       return half l:
      return l.fi * ll(r.se) - l.se * ll(r.fi) > 0;
    REP(i, ssize(sorted)) {
     int e0 = sorted[i].se;
      int e1 = sorted[(i + 1) % ssize(sorted)].se;
      int side_e0 = side_of_edge(e0, v, true);
      int side e1 = side of edge(e1, v, false);
      lead[find(side_e0)] = find(side_e1);
 V<vi> comps(2 * E);
  REP(i, 2 * E)
    comps[find(i)].eb(i);
 V<Face> polygons:
 V<V<pii>>> outgoing_for_face(n);
 REP(leader, 2 * E)
    if(ssize(comps[leader])) {
      for(int id : comps[leader]) {
        int v = edges[id / 2].fi;
        int u = edges[id / 2].se;
        if(v > u)
          swap(v, u);
        if(id % 2 == 1)
          swap(v, u);
        outgoing_for_face[v].eb(u, id / 2);
```

```
V<Edge> sorted edges;
    function < void (int) > dfs = [&](int v) {
      while(ssize(outgoing_for_face[v])) {
       auto [u, e] = outgoing_for_face[v].back();
        outgoing for face[v].pop back();
       dfs(u):
       sorted edges.eb(e, v, u);
    dfs(edges[comps[leader].front() / 2].fi);
   reverse(all(sorted_edges));
   ll area = 0:
   for(auto edge : sorted_edges) {
     auto l = coord[edge.from];
      auto r = coord[edge.to];
     area += l.fi * ll(r.se) - l.se * ll(r.fi);
    polygons.eb(area >= 0, sorted_edges);
// Remember that there can be multiple outside faces
return polygons;
```

planarity-check

 $\mathcal{O}\left(szybko\right)$ ale istnieją przykłady $\mathcal{O}\left(n^2\right)$, przyjmuje graf nieskierowany bez pętelek i multikrawędzi.

```
bool is planar(V<vi> graph) {
 int n = ssize(graph), m = 0;
 REP(v, n)
  m += ssize(graph[v]);
  m /= 2;
  if(n <= 3) return true:</pre>
  if(m > 3 * n - 6) return false;
 V<vi> up(n). dn(n):
  vi low(n, -1), pre(n);
  REP(start, n)
   if(low[start] == -1) {
     V<pii> e_up;
     int tm = 0:
     function < void (int, int) > dfs low = [&](int v,
        int p) {
        low[v] = pre[v] = tm++;
        for(int u : graph[v])
         if(u != p and low[u] == -1) {
           dn[v].eb(u);
           dfs_low(u, v);
           chmin(low[v], low[u]);
          else if(u != p and pre[u] < pre[v]) {</pre>
           up[v].eb(ssize(e_up));
           e up.eb(v. u):
           chmin(low[v], pre[u]);
     };
     dfs_low(start, -1);
     V<pair<int, bool>> dsu(ssize(e up));
     REP(v, ssize(dsu)) dsu[v].fi = v;
     function<pair<int, bool> (int)> find = [&](int v
        if(dsu[v].fi == v)
         return pair(v, false);
        auto [u, ub] = find(dsu[v].fi);
        return dsu[v] = pair(u, ub ^ dsu[v].se);
     auto onion = [&](int x, int y, bool flip) {
        auto [v, vb] = find(x);
        auto [u, ub] = find(y);
        if(v == u)
         return not (vb ^ ub ^ flip);
        dsu[v] = {u, vb ^ ub ^ flip};
        return true:
     auto interlace = [%](C vi &ids. int lo) {
        vi ans;
```

```
for(int e : ids)
          if(pre[e_up[e].se] > lo)
            ans.eb(e);
        return ans:
      auto add_fu = [&](C vi &a, C vi &b) {
        FOR(k, 1, ssize(a) - 1)
          if(not onion(a[k - 1], a[k], 0))
            return false;
        FOR(k, 1, ssize(b) - 1)
          if(not onion(b[k - 1], b[k], 0))
            return false:
        return a.empty() or b.empty() or onion(a[0], b
          [0], 1);
      function < bool (int, int) > dfs_planar = [&](int v
        , int p) {
        for(int u : dn[v])
          if(not dfs_planar(u, v))
            return false:
        REP(i, ssize(dn[v])) {
          FOR(j, i + 1, ssize(dn[v]) - 1)
            if(not add_fu(interlace(up[dn[v][i]], low[
              dn[v][j]]),
                    interlace(up[dn[v][j]], low[dn[v][
                      i]])))
              return false;
          for(int j : up[v]) {
            if(e_up[j].fi != v)
              continue:
            if(not add_fu(interlace(up[dn[v][i]], pre[
              e_up[j].se]),
                    interlace({j}, low[dn[v][i]])))
              return false:
        for(int u : dn[v]) {
          for(int idx : up[u])
            if(pre[e_up[idx].se] < pre[p])</pre>
              up[v].eb(idx);
          exchange(up[u], {});
        return true:
      if(not dfs_planar(start, -1))
        return false;
  return true:
SCC
```

#c5beb2

konstruktor $\mathcal{O}(n)$, get_compressed $\mathcal{O}(n \log n)$. group[v] to numer silnie spójnej wierzchołka v, order to toposort, w którym krawędzie ida w lewo (z lewej są liście), get_compressed() zwraca graf silnie spójnych, get compressed(false) nie usuwa multikrawędzi.

```
struct SCC {
 int n:
 V<vi> &graph;
  int group_cnt = 0;
  vi group;
 V<vi> rev_graph;
  vi order;
  void order dfs(int v) {
   group[v] = 1:
    for(int u : rev_graph[v])
      if(group[u] == 0)
       order dfs(u);
    order.eb(v);
  void group_dfs(int v, int color) {
   group[v] = color;
    for(int u : graph[v])
      if(group[u] == -1)
        group_dfs(u, color);
```

```
SCC(V<vi> & graph) : graph( graph) {
   n = ssize(graph):
   rev_graph.resize(n);
   REP(v, n)
     for(int u : graph[v])
       rev_graph[u].eb(v);
    group.resize(n);
   REP(v, n)
     if(group[v] == 0)
       order_dfs(v);
    reverse(all(order));
   debug(order):
   group.assign(n, -1);
    for(int v : order)
     if(group[v] == -1)
       group_dfs(v, group_cnt++);
 V<vi> get_compressed(bool delete_same = true) {
   V<vi> ans(group cnt);
   REP(v. n)
     for(int u : graph[v])
       if(group[v] != group[u])
         ans[group[v]].eb(group[u]);
    if(not delete same)
     return ans;
   REP(v. group cnt) {
     sort(all(ans[v]));
     ans[v].erase(unique(all(ans[v])), ans[v].end());
    return ans;
};
```

toposort

 $\mathcal{O}(n)$, get_toposort_order(g) zwraca listę wierzchołków takich, że krawedzie sa od wierzchołków wcześniejszych w liście do późniejszych. get new vertex id from order(order) zwraca odwrotność tei permutacji, tzn. dla każdego wierzchołka trzyma jego nowy numer, aby po przenumerowaniu grafu istniały krawędzie tylko do wierzchołków o większych numerach. permute(elems, new_id) zwraca przepermutowaną tablice elems według nowych numerów wierzchołków (przydatne jak sie trzyma informacje o wierzchołkach, a chce się zrobić przenumerowanie topologiczne). renumerate vertices(...) zwraca nowy graf, w którym wierzchołki są przenumerowane. Nowy graf: renumerate vertices(graph,

get_new_vertex_id_from_order(get_toposort_order(graph))).

```
// BEGIN HASH 11a409
vi get_toposort_order(V<vi> graph) {
 int n = ssize(graph);
 vi indeg(n);
 REP(v, n)
    for(int u : graph[v])
      ++indeg[u];
 vi que:
 REP(v, n)
    if(indeg[v] == 0)
     que.eb(v);
 vi ret;
 while(not que.empty()) {
    int v = que.back();
    que.pop_back();
    ret.eb(v);
    for(int u : graph[v])
     if(--indeg[u] == 0)
        que.eb(u);
 return ret;
} // END HASH
vi get new vertex id from order(vi order) {
 vi ret(ssize(order), -1);
 REP(v, ssize(order))
   ret[order[v]] = v;
 return ret;
template < class T>
```

```
V<T> permute(V<T> elems, vi new id) {
 V<T> ret(ssize(elems)):
 REP(v, ssize(elems))
   ret[new_id[v]] = elems[v];
 return ret;
V<vi>renumerate vertices(V<vi> graph, vi new id) {
 int n = ssize(graph);
 V<vi> ret(n);
 REP(v, n)
   for(int u : graph[v])
     ret[new_id[v]].eb(new_id[u]);
 REP(v, n)
   for(int u : ret[v])
     assert(v < u);
 return ret:
```

triangles

#5ccda1

 $\mathcal{O}\left(m\sqrt{m}
ight)$, liczenie możliwych kształtów podzbiorów trzy- i czterokrawedziowych. Suma zmiennych *3 daie liczbe spóinych 3-elementowych podzbiorów krawędzi, analogicznie suma zmiennych

```
struct Triangles {
 int triangles3 = 0:
 ll stars3 = 0, paths3 = 0;
 ll ps4 = 0, rectangles4 = 0, paths4 = 0;
  int128 t ys4 = 0, stars4 = 0;
 Triangles(V<vi> &graph) {
   int n = ssize(graph);
    V<pii> sorted_deg(n);
    REP(i, n)
     sorted_deg[i] = {ssize(graph[i]), i};
    sort(all(sorted_deg));
    vi id(n):
    REP(i, n)
      id[sorted_deg[i].se] = i;
    vi cnt(n);
    REP(v, n) {
     for(int u : graph[v]) if(id[v] > id[u])
     for(int u : graph[v]) if(id[v] > id[u]) for(int
        w : graph[u]) if(id[w] > id[u] and cnt[w]) {
       ++triangles3:
        for(int x : {v, u, w})
         ps4 += ssize(graph[x]) - 2;
      for(int u : graph[v]) if(id[v] > id[u])
       cnt[u] = 0;
      for(int u : graph[v]) if(id[v] > id[u]) for(int
       w : graph[u]) if(id[v] > id[w])
       rectangles4 += cnt[w]++;
      for(int u : graph[v]) if(id[v] > id[u]) for(int
       w : graph[u])
       cnt[w] = 0;
    paths3 = -3 * triangles3;
    REP(v, n) for(int u : graph[v]) if(v < u)
     paths3 += (ssize(graph[v]) - 1) * ll(ssize(graph
       [u]) - 1);
    vs4 = -2 * ps4;
    auto choose2 = [\&](int x) { return x * ll(x - 1) /
    REP(v, n) for(int u : graph[v])
     ys4 += (ssize(graph[v]) - 1) * choose2(ssize(
       graph[u]) - 1);
    paths4 = -(4 * rectangles4 + 2 * ps4 + 3 *
     triangles3):
    REP(v, n) {
     int x = 0;
     for(int u : graph[v]) {
       x += ssize(graph[u]) - 1;
       paths4 -= choose2(ssize(graph[u]) - 1);
```

paths4 += choose2(x);

```
}
REP(v, n) {
  int s = ssize(graph[v]);
    stars3 += s * ll(s - 1) * ll(s - 2);
    stars4 += s * ll(s - 1) * ll(s - 2) * __int128_t
        (s - 3);
}
stars3 /= 6;
stars4 /= 24;
};
```

Flowy i matchingi (6)

blossom

#0c4c58

Jeden rabin powie $\mathcal{O}(nm)$, drugi rabin powie, że to nawet nie jest $\mathcal{O}(n^3)$. W grafie nie może być pętelek. Funkcja zwraca match'a, tzn match[v] = - 1 albo z kim jest sparowany v. Rozmiar matchingu to $\frac{1}{2}\sum_v \operatorname{int}(\mathrm{match}[v] := -1)$.

```
vi blossom(V<vi> graph) {
 int n = ssize(graph), timer = -1;
 REP(v. n)
   for(int u : graph[v])
     assert(v != u);
  vi match(n, -1), label(n), parent(n), orig(n), aux(n
    , -1), q;
  auto lca = [&](int x, int y) {
    for(++timer; ; swap(x, y)) {
     if(x == -1)
       continue;
     if(aux[x] == timer)
       return x:
      aux[x] = timer;
     x = (match[x] == -1 ? -1 : orig[parent[match[x]]]
        111);
 auto blossom = [&](int v, int w, int a) {
   while(orig[v] != a) {
     parent[v] = w;
     w = match[v];
     if(label[w] == 1) {
       label[w] = 0;
       q.eb(w);
     orig[v] = orig[w] = a;
     v = parent[w];
 };
  auto augment = [&](int v) {
    while(v != -1) {
     int pv = parent[v], nv = match[pv];
     match[v] = pv;
     match[pv] = v;
     v = nv:
 auto bfs = [&](int root) {
   fill(all(label), -1);
    iota(all(orig), 0);
    label[root] = 0;
    q = {root};
    REP(i, ssize(q)) {
     int v = q[i];
     for(int x : graph[v])
        if(label[x] == -1) {
          label[x] = 1;
         parent[x] = v;
          if(match[x] == -1) {
           augment(x);
           return 1;
          label[match[x]] = 0:
         q.eb(match[x]);
```

dinic

#da1c73 $\mathcal{O}\left(V^2E\right)$ Dinic bez skalowania. funkcja get_flowing() zwraca dla każdei orvojnalnei krawedzi ile przez nia leci.

```
struct Dinic {
 using T = int:
  struct Edge {
   int v. u:
   T flow, cap;
  int n;
  V<vi> graph;
  V<Edge> edges;
  Dinic(int N) : n(N), graph(n) {}
  void add_edge(int v, int u, T cap) {
   debug(v, u, cap);
   int e = ssize(edges);
    graph[v].eb(e):
    graph[u].eb(e + 1);
   edges.eb(v, u, 0, cap);
    edges.eb(u, v, 0, 0);
  vi dist;
  bool bfs(int source, int sink) {
   dist.assign(n, 0);
    dist[source] = 1;
    deque < int > que = {source};
    while(ssize(que) and dist[sink] == 0) {
      int v = que.front():
      que.pop front();
      for(int e : graph[v])
       if(edges[e].flow != edges[e].cap and dist[
          edges[e].u] == 0) {
          dist[edges[e].u] = dist[v] + 1;
          que.eb(edges[e].u);
    return dist[sink] != 0;
 T dfs(int v, int sink, T flow = numeric_limits<T>::
    max()) {
    if(flow == 0 or v == sink)
      return flow:
    for(; ended_at[v] != ssize(graph[v]); ++ended_at[v
      Edge &e = edges[graph[v][ended_at[v]]];
      if(dist[v] + 1 == dist[e.u])
        if(T pushed = dfs(e.u, sink, min(flow, e.cap -
           e.flow))) {
          e.flow += pushed:
          edges[graph[v][ended_at[v]] ^ 1].flow -=
            pushed:
          return pushed;
   return 0;
 T operator()(int source, int sink) {
   T answer = 0;
```

```
while(bfs(source, sink)) {
   ended_at.assign(n, 0);
   while(T pushed = dfs(source, sink))
        answer += pushed;
}
return answer;
}
map<pii, T> get_flowing() {
   map<pii, T> ret;
   REP(v, n)
   for(int i: graph[v]) {
        if(i % 2) // considering only original edges
        continue;
        Edge &e = edges[i];
        ret[pair(v, e.u)] += e.flow;
    }
return ret;
};
```

gomory-hu

#8cbc22, includes: dinic

 $O(n^2 + n \cdot dinic(n, m))$, zwraca min cięcie między każdą parą wierzchołków w nieskierowanym ważonym grafie o nieujemnych wagach. gomory hu(n, edges)[s][t] == min cut (s, t)

```
pair<Dinic::T, V<bool>> get_min_cut(Dinic &dinic, int
 s, int t) {
 for(Dinic::Edge &e : dinic.edges)
   e.flow = 0;
 Dinic::T flow = dinic(s, t);
 V<bool> cut(dinic.n);
 REP(v. dinic.n)
   cut[v] = bool(dinic.dist[v]);
 return {flow, cut};
V<V<Dinic::T>> get_gomory_hu(int n, V<tuple<int, int,
 Dinic::T>> edges) {
 Dinic dinic(n);
 for(auto [v, u, cap] : edges) {
   dinic.add edge(v, u, cap);
   dinic.add_edge(u, v, cap);
 using T = Dinic::T;
 V<V<pair<int, T>>> tree(n);
 vi par(n, 0);
 FOR(v, 1, n - 1) {
   auto [flow, cut] = get_min_cut(dinic, v, par[v]);
   FOR(u, v + 1, n - 1)
     if(cut[u] == cut[v] and par[u] == par[v])
       par[u] = v;
    tree[v].eb(par[v], flow);
   tree[par[v]].eb(v, flow);
 T inf = numeric limits <T>::max();
 V ret(n, V(n, inf));
 REP(source, n) {
   function < void (int, int, T) > dfs = [&](int v, int
      p, T mn) {
      ret[source][v] = mn:
     for(auto [u, flow] : tree[v])
       if(u != p)
         dfs(u, v, min(mn, flow));
   dfs(source, -1, inf);
 return ret;
```

hopcroft-karp

#489276

 $\mathcal{O}\left(m\sqrt{n}\right)$ Hopcroft-Karp do liczenia matchingu. Przydaje się głównie w aproksymacji, ponieważ po k iteracjach gwarantuje matching o rozmiarze przynajmniej k/(k+1)- best matching. Wierzchotki grafu muszą być podzielone na warstwy [0,n0) oraz [n0,n0+n1). Zwraca rozmiar matchingu oraz przypisanie (lub -1, gdy nie jest zmatchowane)

```
pair<int, vi> hopcroft_karp(V<vi> graph, int n0, int
 n1) {
 assert(n0 + n1 == ssize(graph));
 REP(v, n0 + n1)
   for(int u : graph[v])
     assert((v < n0) != (u < n0));
  vi matched_with(n0 + n1, -1), dist(n0 + 1);
 constexpr int inf = int(1e9);
 vi manual_que(n0 + 1);
 auto bfs = [&] {
    int head = 0, tail = -1;
    fill(all(dist), inf);
     if(matched_with[v] == -1) {
       dist[1 + v] = 0;
       manual_que[++tail] = v;
    while(head <= tail) {
     int v = manual_que[head++];
      if(dist[1 + v] < dist[0])
       for(int u : graph[v])
         if(dist[1 + matched with[u]] == inf) {
           dist[1 + matched_with[u]] = dist[1 + v] +
            manual_que[++tail] = matched_with[u];
    return dist[0] != inf;
 function < bool (int) > dfs = [&](int v) {
   if(v == -1)
     return true;
    for(auto u : graph[v])
     if(dist[1 + matched_with[u]] == dist[1 + v] + 1)
        if(dfs(matched with[u])) {
          matched_with[v] = u;
          matched_with[u] = v;
          return true;
    dist[1 + v] = inf;
   return false;
 int answer = 0:
 for(int iter = 0; bfs(); ++iter)
     if(matched_with[v] == -1 and dfs(v))
 return {answer, matched_with};
```

hungarian

#9a79f

 $\mathcal{O}\left(n_0^2 \cdot n_1\right)$, dla macierzy wag (mogą być ujemne) między dwoma warstami o rozmiarach n0 oraz n1 (n0 <= n1) wyznacza minimalną sumę wag skojarzenia pełnego. Zwraca sumę wag oraz matching.

```
pair<ll, vi> hungarian(V<vi> a) {
   if(a.empty())
      return {0, {}};
   int n0 = ssize(a) + 1, n1 = ssize(a[0]) + 1;
      assert(n0 <= n1);
   vi p(n1), ans(n0 - 1);
   vil u(n0), v(n1);
   FOR(i, 1, n0 - 1) {
      p[0] = i;
      int j0 = 0;
      vll dist(n1, numeric_limits<ll>::max());
```

```
vi pre(n1, -1);
 V<bool> done(n1 + 1):
  do {
   done[j0] = true;
   int i0 = p[j0], j1 = -1;
   ll delta = numeric_limits < ll > :: max();
   FOR(j, 1, n1 - 1)
      if(!done[j]) {
        auto cur = a[i0 - 1][j - 1] - u[i0] - v[j];
        if(cur < dist[j])</pre>
          dist[j] = cur, pre[j] = j0;
        if(dist[j] < delta)</pre>
          delta = dist[j], j1 = j;
    REP(j, n1)
      if(done[i])
       u[p[j]] += delta, v[j] -= delta;
      else
        dist[j] -= delta;
   j0 = j1;
  } while(p[j0]);
  while(j0) {
   int j1 = pre[j0];
   p[j0] = p[j1], j0 = j1;
FOR(j, 1, n1 - 1)
 if(p[j])
   ans[p[j] - 1] = j - 1;
return {-v[0], ans};
```

konig-theorem

#c05211, includes: matching

 $\mathcal{O}\left(n + matching(n,m)\right)$ wyznaczanie w grafie dwudzielnym kolejno minimalnego pokrycja krawedziowego (PK), maksymalnego zbioru niezależnych wierzchołków (NW), minimalnego pokrycia wierzchołkowego (PW) korzystając z maksymalnego zbioru niezależnych krawędzi (NK) (tak zwany matching). Z tw. Koniga zachodzi |NK|=n-|PK|=n-|NW|=|PW|.

```
// BEGIN HASH 320322
V<pii> get_min_edge_cover(V<vi> graph) {
  vi match = Matching(graph)().se;
 V<pii>> ret:
  REP(v, ssize(match))
    if(match[v] != -1 and v < match[v])</pre>
     ret.eb(v, match[v]);
    else if(match[v] == -1 and not graph[v].empty())
     ret.eb(v, graph[v].front());
  return ret:
} // END HASH
// BEGIN HASH f215ab
array<vi, 2> get_coloring(V<vi> graph) {
 int n = ssize(graph):
  vi match = Matching(graph)().se;
  vi color(n, -1);
  function < void (int) > dfs = [&](int v) {
    color[v] = 0;
    for(int u : graph[v])
     if(color[u] == -1) {
        color[u] = true;
        dfs(match[u]);
  REP(v, n)
    if(match[v] == -1)
     dfs(v);
  REP(v, n)
    if(color[v] == -1)
     dfs(v);
  array<vi, 2> groups;
  REP(v, n)
    groups[color[v]].eb(v);
  return aroups:
```

```
vi get max independent set(V<vi> graph) {
  return get_coloring(graph)[0];
vi get_min_vertex_cover(V<vi> graph) {
 return get coloring(graph)[1];
} // END HASH
```

matching #d28b80

Średnio około $\mathcal{O}(n \log n)$, najgorzej $\mathcal{O}(n^2)$. Wierzchołki grafu nie muszą być ładnie podzielone na dwia przedziały, musi być po prostu dwudzielny. Na przykład auto [match size, match] =

Matching(graph)();

```
struct Matching {
 V<vi> &adi:
  vi mat, vis;
  int t = 0, ans = 0;
  bool mat_dfs(int v) {
   vis[v] = t;
   for(int u : adj[v])
      if(mat[u] == -1) {
        mat[u] = v;
       mat[v] = u:
        return true;
    for(int u : adj[v])
      if(vis[mat[u]] != t && mat_dfs(mat[u])) {
       mat[u] = v;
        mat[v] = u;
        return true;
    return false;
  Matching(V<vi> &_adj) : adj(_adj) {
   mat = vis = vi(ssize(adj), -1);
  pair<int, vi> operator()() {
   int d = -1;
    while(d != 0) {
     d = 0, ++t;
      REP(v, ssize(adj))
       if(mat[v] == -1)
         d += mat dfs(v):
      ans += d;
    return {ans, mat};
```

mcmf-diikstra

 $\mathcal{O}\left(VE + |flow|E\log V\right)$, Min-cost max-flow. Można przepisać funkcję get flowing() z Dinic'a. Kiedy wie się coś więcej o początkowym grafie np. że jest DAG-iem lub że ma tylko nieujemne wagi krawędzi, można napisać własne calc init dist by usunąć VE ze złożoności. Jeżeli $E=\mathcal{O}\left(V^{2}
ight)$, to może być lepiej napisać samemu kwadratową dijkstrę.

```
struct MCMF {
 struct Edge {
    int v. u. flow. cap:
   ll cost;
    friend ostream& operator<<(ostream &os, Edge &e) {</pre>
      return os << vll{e.v, e.u, e.flow, e.cap, e.cost
       };
   }
  };
 int n;
 C ll inf LL = 1e18:
 C int inf int = 1e9;
 V<vi> graph;
 V<Edge> edges;
  vll init dist:
  MCMF(int N) : n(N), graph(n), init_dist(n) {}
  void add_edge(int v, int u, int cap, ll cost) {
   int e = ssize(edges);
```

```
graph[v].eb(e);
 graph[u].eb(e + 1);
  edges.eb(v, u, 0, cap, cost);
  edges.eb(u, v, 0, 0, -cost);
void calc_init_dist(int source) {
 fill(all(init_dist), inf_LL);
 V<bool> inside(n);
  inside[source] = true;
  deque < int > que = {source};
  init dist[source] = 0;
  while (ssize(que)) {
    int v = que.front();
    que.pop_front();
    inside[v] = false;
    for (int i : graph[v]) {
     Edge &e = edges[i];
      if (e.flow < e.cap and init_dist[v] + e.cost <</pre>
         init dist[e.u]) {
        init_dist[e.u] = init_dist[v] + e.cost;
        if (not inside[e.u]) {
          inside[e.u] = true;
          que.eb(e.u);
pair<int, ll> augment(int source, int sink) {
 V<bool> vis(n);
  vi from(n. -1):
  vll dist(n, inf_LL);
  priority queue<pair<ll. int>. V<pair<ll. int>>.
    greater<>> que;
  que.emplace(0, source);
  dist[source] = 0;
  while(ssize(que)) {
    auto [d, v] = que.top();
    que.pop();
    if (vis[v]) continue;
    vis[v] = true;
    for (int i : graph[v]) {
     Edge &e = edges[i];
      ll new_dist = d + e.cost + init_dist[v];
      if (not vis[e.u] and e.flow != e.cap and
        new dist < dist[e.u]) {</pre>
       dist[e.u] = new_dist;
       from[e.u] = i;
        que.emplace(new_dist - init_dist[e.u], e.u);
  if (not vis[sink])
    return {0, 0};
  int flow = inf_int, e = from[sink];
  while(e != -1) {
    chmin(flow, edges[e].cap - edges[e].flow);
    e = from[edges[e].v];
  e = from[sink];
  while(e != -1) {
    edges[e].flow += flow;
    edges[e ^ 1].flow -= flow;
    e = from[edges[e].v];
  init_dist.swap(dist);
  return {flow * init dist[sink]}:
pair<int, ll> operator()(int source, int sink) {
 calc_init_dist(source);
  int flow = 0;
  ll cost = 0:
  pair<int, ll> got;
  do {
    got = augment(source, sink);
    flow += got.fi;
    cost += qot.se;
```

```
} while(got.fi);
    return {flow, cost};
};
```

mcmf-spfa

#43da52

 $\mathcal{O}(idk)$. Min-cost max-flow z SPFA. Można przepisać funkcie get flowing() z Dinic'a.

```
struct MCMF {
 struct Edge {
   int v. u. flow. cap:
    ll cost;
    friend ostream& operator << (ostream &os. Edge &e) {
     return os << vll{e.v, e.u, e.flow, e.cap, e.cost
 };
 int n;
 C ll inf_LL = 1e18;
 C int inf int = 1e9;
 V<vi> graph:
 V<Edge> edges;
  MCMF(int N) : n(N), graph(n) {}
 void add_edge(int v, int u, int cap, ll cost) {
   int e = ssize(edges);
    graph[v].eb(e);
    graph[u].eb(e + 1);
    edges.eb(v, u, 0, cap, cost);
    edges.eb(u, v, 0, 0, -cost);
 pair<int, ll> augment(int source, int sink) {
    vll dist(n, inf_LL);
    vi from(n. -1):
    dist[source] = 0;
    deque < int > que = {source}:
    V<bool> inside(n);
    inside[source] = true;
    while(ssize(que)) {
     int v = que.front();
     inside[v] = false:
      que.pop_front();
      for(int i : graph[v]) {
       Edge &e = edges[i];
       if(e.flow != e.cap and dist[e.u] > dist[v] + e
          dist[e.u] = dist[v] + e.cost;
          from[e.u] = i;
          if(not inside[e.u]) {
           inside[e.u] = true;
           que.eb(e.u);
    if(from[sink] == -1)
     return {0, 0};
    int flow = inf_int, e = from[sink];
    while(e != -1) {
     chmin(flow, edges[e].cap - edges[e].flow);
      e = from[edges[e].v];
    e = from[sink];
    while(e != -1) {
     edges[e].flow += flow:
     edges[e ^ 1].flow -= flow;
     e = from[edges[e].v];
    return {flow, flow * dist[sink]};
 pair<int, ll> operator()(int source, int sink) {
   int flow = 0;
    ll cost = 0:
   pair<int, ll> got;
     got = augment(source, sink);
```

```
flow += qot.fi;
     cost += got.se:
   } while(got.fi);
   return {flow, cost};
weighted-blossom
```

#85551c $\mathcal{O}(N^3)$ (but fast in practice) Taken from: https://judge.yosupo.jp/submission/218005 pdfcompile weighted_matching::init(n), weighted_matching::add_edge(a, b, c) V<pii> temp, weighted matching::solve(temp).fi

```
#define pii pii
namespace weighted matching{
C int INF = (int)1e9 + 7;
C int MAXN = 1050; //double of possible N
struct E{
 int x, y, w;
int n, m;
E G[MAXN][MAXN]:
int lab[MAXN], match[MAXN], slack[MAXN], st[MAXN], pa[
  MAXN], flo_from[MAXN][MAXN], S[MAXN], vis[MAXN];
vi flo[MAXN];
queue < int > 0:
void init(int n) {
 n = _n;
  for(int x = 1; x <= n; ++x)
    for(int y = 1; y <= n; ++y)</pre>
     G[x][y] = E\{x, y, 0\};
void add_edge(int x, int y, int w) {
 G[x][y].w = G[y][x].w = w;
int e delta(E e) {
  return lab[e.x] + lab[e.y] - G[e.x][e.y].w * 2;
void update slack(int u, int x) {
 if(!slack[x] || e_delta(G[u][x]) < e_delta(G[slack[x</pre>
    ]][x]))
    slack[x] = u;
void set_slack(int x) {
  slack[x] = 0;
  for(int u = 1; u <= n; ++u)</pre>
    if(G[u][x].w > 0 && st[u] != x && S[st[u]] == 0)
      update slack(u, x);
void q push(int x) {
  if(x <= n) Q.push(x);</pre>
  else for(int i = 0; i < (int)flo[x].size(); ++i)</pre>
    q_push(flo[x][i]);
void set_st(int x, int b) {
  st[x] = b;
  if(x > n) for(int i = 0; i < (int)flo[x].size(); ++i</pre>
    set_st(flo[x][i], b);
int get_pr(int b, int xr) {
  int pr = find(all(flo[b]), xr) - flo[b].begin();
    reverse(flo[b].begin() + 1, flo[b].end());
    return (int)flo[b].size() - pr;
  else return pr:
void set_match(int x, int y) {
  match[x] = G[x][y].y;
  if(x <= n) return;</pre>
  E e = G[x][y];
  int xr = flo_from[x][e.x], pr = get_pr(x, xr);
  for(int i = 0; i < pr; ++i) set_match(flo[x][i], flo</pre>
   [x][i^1]):
  set_match(xr, y);
```

```
rotate(flo[x].begin(), flo[x].begin() + pr, flo[x].
    end()):
void augment(int x, int y) {
  while(1) {
   int ny = st[match[x]];
    set_match(x, y);
    if(!ny) return;
    set_match(ny, st[pa[ny]]);
   x = st[pa[ny]], y = ny;
int get_lca(int x, int y) {
 static int t = 0:
  for(++t; x || y; swap(x, y)) {
   if(x == 0) continue:
   if(vis[x] == t) return x;
   vis[x] = t;
   x = st[match[x]];
   if(x) x = st[pa[x]];
  return 0;
void add_blossom(int x, int l, int y) {
  int b = n + 1;
  while(b <= m && st[b]) ++b;
  if(b > m) ++m;
  lab[b] = 0, S[b] = 0;
  match[b] = match[l];
  flo[b].clear();
  flo[b].pb(l):
  for(int u = x, v; u != l; u = st[pa[v]])
   flo[b].pb(u), flo[b].pb(v = st[match[u]]), q_push(
  reverse(flo[b].begin() + 1, flo[b].end());
  for(int u = y, v; u != l; u = st[pa[v]])
   flo[b].pb(u), flo[b].pb(v = st[match[u]]), q_push(
  set st(b, b):
  for(int i = 1; i <= m; ++i) G[b][i].w = G[i][b].w =</pre>
  for(int i = 1; i <= n; ++i) flo_from[b][i] = 0;</pre>
  for(int i = 0; i < (int)flo[b].size(); ++i) {</pre>
   int us = flo[b][i];
    for(int u = 1; u <= m; ++u)</pre>
      if(G[b][u].w == 0 || e_delta(G[us][u]) < e_delta</pre>
        (G[b][u]))
        G[b][u] = G[us][u], G[u][b] = G[u][us];
    for(int u = 1; u <= n; ++u)</pre>
      if(flo from[us][u])
        flo_from[b][u] = us;
 set slack(b):
void expand_blossom(int b) {
  for(int i = 0; i < (int)flo[b].size(); ++i)</pre>
    set_st(flo[b][i], flo[b][i]);
  int xr = flo_from[b][G[b][pa[b]].x], pr = get_pr(b,
  for(int i = 0; i < pr; i += 2) {
   int xs = flo[b][i], xns = flo[b][i + 1];
   pa[xs] = G[xns][xs].x;
    S[xs] = 1, S[xns] = 0;
    slack[xs] = 0, set_slack(xns);
   q_push(xns);
 S[xr] = 1, pa[xr] = pa[b];
  for(int i = pr + 1; i < (int)flo[b].size(); ++i) {</pre>
   int xs = flo[b][i];
   S[xs] = -1, set_slack(xs);
 st[b] = 0;
bool on_found_edge(E e) {
 int x = st[e.x], y = st[e.y];
  if(S[y] == -1) {
```

pa[y] = e.x, S[y] = 1;

```
int ny = st[match[v]];
   slack[y] = slack[ny] = 0;
   S[ny] = 0, q_push(ny);
 else if(S[v] == 0) {
   int l = get_lca(x, y);
   if(!l) return augment(x, y), augment(y, x), true;
   else add_blossom(x, l, y);
 return false;
bool matching() {
 fill(S + 1, S + m + 1, -1);
 fill(slack + 1, slack + m + 1, 0);
 Q = queue < int >();
 for(int x = 1; x \le m; ++x)
   if(st[x] == x && !match[x]) pa[x] = 0, S[x] = 0,
      q_push(x);
 if(Q.empty()) return false;
 while(1) {
   while(Q.size()) {
     int x = Q.front(); Q.pop();
     if(S[st[x]] == 1) continue;
      for(int y = 1; y <= n; ++y) {</pre>
        if(G[x][y].w > 0 && st[x] != st[y]) {
         if(e_delta(G[x][y]) == 0) {
            if(on_found_edge(G[x][y])) return true;
         else update_slack(x, st[y]);
    int d = INF:
    for(int b = n + 1; b <= m; ++b)</pre>
     if(st[b] == b && S[b] == 1) chmin(d, lab[b] / 2)
    for(int x = 1; x <= m; ++x)
     if(st[x] == x && slack[x]) {
        if(S[x] == -1) chmin(d, e_delta(G[slack[x]][x
        else if(S[x] == 0) chmin(d, e_delta(G[slack[x
         ]][x]) / 2);
    for(int x = 1; x <= n; ++x) {</pre>
     if(S[st[x]] == 0) {
        if(lab[x] <= d) return 0;</pre>
        lab[x] -= d;
     else if(S[st[x]] == 1) lab[x] += d;
    for(int b = n + 1; b <= m; ++b)</pre>
     if(st[b] == b) {
       if(S[st[b]] == 0) lab[b] += d * 2;
        else if(S[st[b]] == 1) lab[b] -= d * 2;
    Q = queue < int >();
   for(int x = 1; x <= m; ++x)
     if(st[x] == x && slack[x] && st[slack[x]] != x
        && e_delta(G[slack[x]][x]) == 0)
        if(on_found_edge(G[slack[x]][x])) return true;
    for(int b = n + 1: b <= m: ++b)</pre>
     if(st[b] == b && S[b] == 1 && lab[b] == 0)
        expand_blossom(b);
 return false:
pair<ll. int> solve(V<pii> &ans) {
 fill(match + 1, match + n + 1, 0);
 int cnt = 0: ll sum = 0:
 for(int u = 0; u \le n; ++u) st[u] = u, flo[u].clear
   ():
 int mx = 0;
 for(int x = 1; x <= n; ++x)</pre>
   for(int y = 1; y <= n; ++y){</pre>
     flo_from[x][y] = (x == y ? x : 0);
```

chmax(mx, G[x][y].w);

```
for(int x = 1; x <= n; ++x) lab[x] = mx;</pre>
while(matching()) ++cnt;
for(int x = 1; x <= n; ++x)</pre>
  if(match[x] && match[x] < x) {
    sum += G[x][match[x]].w;
    ans.pb({x, G[x][match[x]].y});
return {sum, cnt};
```

Geometria (7)

advanced-complex #bcc8b5 . includes: point

Wiekszość nie działa dla intów.

```
constexpr D pi = acosl(-1);
// nachylenie k \rightarrow y = kx + m
D slope(P a, P b) { return tan(arg(b - a)); }
// rzut p na ab
P project(P p, P a, P b) {
 return a + (b - a) * dot(p - a, b - a) / norm(a - b)
// odbicie p wzgledem ab
Preflect(Pp, Pa, Pb) {
 return a + conj((p - a) / (b - a)) * (b - a);
// obrot a wzgledem p o theta radianow
P rotate(P a. P p. D theta) {
 return (a - p) * polar(1.0L, theta) + p;
// kat ABC, w radianach z przedzialu [0..pi]
D angle(Pa, Pb, Pc) {
 return abs(remainder(arg(a - b) - arg(c - b), 2.0 *
// szybkie przeciecie prostych, nie dziala dla
 rownoleglych
P intersection(P a, P b, P p, P q) {
 D c1 = cross(p - a, b - a), c2 = cross(q - a, b - a)
 return (c1 * q - c2 * p) / (c1 - c2);
// check czy sa rownolegle
bool is_parallel(P a, P b, P p, P q) {
 P c = (a - b) / (p - q); return equal(c, conj(c));
// check czy sa prostopadle
bool is perpendicular(Pa, Pb, Pp, Pq) {
 P c = (a - b) / (p - q); return equal(c, -conj(c));
// zwraca takie q, ze (p, q) jest rownolegle do (a, b)
P parallel(P a, P b, P p) {
 return p + a - b:
// zwraca takie q, ze (p, q) jest prostopadle do (a, b
P perpendicular(Pa, Pb, Pp) {
 return reflect(p, a, b);
// przeciecie srodkowych trojkata
P centro(Pa, Pb, Pc) {
 return (a + b + c) / 3.0L;
```

angle-sort

#032856, includes: point

 $\mathcal{O}\left(n\log n\right)$, zwraca wektory P posortowane kątowo zgodnie z ruchem wskazówek zegara od najbliższego kątowo do wektora (0, 1) włącznie. Aby posortować po argumencie (kącie) swapujemy x, y, używamy angle-sort i ponownie swapujemy x. v. Zakłada że nie ma punktu (0, 0) na

angle180-intervals

#9e4d50, includes: angle-sort

 $\mathcal{O}\left(n\right)$, ZAKŁADA że punkty są posortowane kątowo. Zwraca n par [i,r], gdzie r jest maksymalnym cyklicznie indeksem, że wszystkie punkty w tym cyklicznym przedziale są ściśle "po prawej" stronie wektora (0,0)-in[i], albo są na tej półprostej.

```
V<pii> angle180_intervals(V<P> in) {
  // in must be sorted by anale
 int n = ssize(in);
 vi nxt(n):
  iota(all(nxt), 1);
  int r = nxt[n - 1] = 0;
 V<pii> ret(n);
  REP(l, n) {
   if(nxt[r] == l) r = nxt[r];
    auto good = [&](int i) {
     auto c = cross(in[l], in[i]);
     if(not equal(c, 0)) return c < 0;</pre>
     if((P(0, 0) < in[l]) != (P(0, 0) < in[i]))
       return false:
     return l < i;
    while(nxt[r] != l and good(nxt[r]))
     r = nxt[r];
    ret[l] = {l, r};
  return ret;
```

area

#7b2943, includes: point

Pole wielokąta, niekoniecznie wypukłego. W vectorze muszą być wierzchotki zgodnie z kierunkiem ruchu zegara. Jeśli D jest intem to może się psuć / 2. area(a, b, c) zwraca pole trójkąta o takich długościach boku.

```
D area(V<P> pts) {
  int n = ssize(pts);
  D ans = 0;
  REP(i, n) ans += cross(pts[i], pts[(i + 1) % n]);
  return fabsl(ans / 2);
}
D area(D a, D b, D c) {
  D p = (a + b + c) / 2;
  return sqrtl(p * (p - a) * (p - b) * (p - c));
}
```

circle-intersection

#a3c51b, includes: point

Przecięcia okręgu oraz prostej ax+by+c=0 oraz przecięcia okręgu oraz okręgu. Gdy ssize(circle_circle(...)) == 3 to jest nieskończenie wiele rozwiazań.

```
// BEGIN HASH 571cfd

V<P> circle_line(D r, D a, D b, D c) {
    D len_ab = a * a + b * b,
    x0 = -a * c / len_ab,
    y0 = -b * c / len_ab,
    d = r * r - c * c / len_ab,
    mult = sqrt(d / len_ab);
    if(sign(d) < 0)
    return {};
    else if(sign(d) == 0)
```

```
return {{x0, y0}};
  return {
   \{x0 + b * mult, y0 - a * mult\},
   {x0 - b * mult, y0 + a * mult}
V<P> circle line(D x, D y, D r, D a, D b, D c) {
 return circle_line(r, a, b, c + (a * x + b * y));
} // END HASH
// BEGIN HASH c5d0a6
V<P> circle_circle(D x1, D y1, D r1, D x2, D y2, D r2)
  {
 x2 -= x1;
 y2 -= y1;
  // now x1 = y1 = 0;
  if(sign(x2) == 0 and sign(y2) == 0) {
    if(equal(r1, r2))
      return {{0, 0}, {0, 0}, {0, 0}}; // inf points
    else
      return {};
  auto vec = circle_line(r1, -2 * x2, -2 * y2,
      x2 * x2 + y2 * y2 + r1 * r1 - r2 * r2);
  for(P &p : vec)
   p += P(x1, y1);
  return vec:
} // END HASH
```

circle-tangents

#f03bcb , includes: point $\mathcal{O}\left(1\right)$, dla dwóch okręgów zwraca dwie styczne (wewnętrzne lub zewnętrzne, zależnie od wartości inner). Zwraca $1+\operatorname{sign}(\operatorname{dist}(\operatorname{p0},\ \operatorname{p1})$ - (inside ? r0 + r1 : abs(r0 - r1))) rozwiązań, albo 0 gdy p1=p2. Działa gdy jakiś promień jest $0-\operatorname{przydatne}$ do policzenia stycznej punktu do okręgu.

```
V<pair<P, P>> circle_tangents(P p1, D r1, P p2, D r2,
bool inner) {
  if(inner) r2 *= -1;
  P d = p2 - p1;
  D dr = r1 - r2, d2 = dot(d, d), h2 = d2 - dr * dr;
  if(equal(d2, 0) or sign(h2) < 0)
    return {};
  V<pair<P, P>> ret;
  for(D sign : {-1, 1}) {
    P v = (d * dr + P(-d.y(), d.x()) * sqrt(max(D(0), h2)) * sign) / d2;
    ret.eb(p1 + v * r1, p2 + v * r2);
  }
  ret.resize(1 + (sign(h2) > 0));
  return ret;
}
```

closest-pair

#16e742 , includes: point

 $\mathcal{O}(n \log n)$, zakłada ssize(in) > 1.

pair < P, P > closest_pair(V < P > in) {

convex-gen

#7f3cac, includes: point, angle-sort, headers/gen Generatorka wielokątów wypukłych. Zwraca wielokąt z co najmniej $n\cdot \mathsf{PROC}$ punktami w zakresie $[-\mathsf{range},\mathsf{range}]$. Jeśli $n\ (n>2)$ jest około range $\frac{2}{3}$, to powinno chodzić $\mathcal{O}\ (n\log n)$. Dla większych n może nie dać rady. Ostatni punkt jest zawsze w (0,0)- można dodać przesuniecie o wektor dla pełnej losowości.

```
vi num_split(int value, int n) {
 vi v(n, value);
 REP(i, n - 1)
   v[i] = rd(0, value);
 sort(all(v));
 adjacent_difference(all(v), v.begin());
 return v:
vi capped_zero_split(int cap, int n) {
 int m = rd(1, n - 1);
 auto lf = num_split(cap, m);
 auto rg = num_split(cap, n - m);
 for (int i : ra)
   lf.eb(-i);
 return lf;
V<P> gen_convex_polygon(int n, int range, bool
 strictly_convex = false) {
 assert(n > 2);
 V<P> t;
 C double PROC = 0.9;
 do {
   t.clear():
   auto dx = capped_zero_split(range, n);
   auto dy = capped_zero_split(range, n);
   shuffle(all(dx), rng):
   REP (i, n)
     if (dx[i] || dy[i])
       t.eb(dx[i], dy[i]);
    t = angle_sort(t);
   if (strictly convex) {
     V<P> nt(1, t[0]);
     FOR (i, 1, ssize(t) - 1) {
       if (!sign(cross(t[i], nt.back())))
         nt.back() += t[i];
       else
         nt.eb(t[i]);
      while (!nt.empty() && !sign(cross(nt.back(), nt
       [0]))) {
       nt[0] += nt.back();
       nt.pop_back();
     t = nt;
 } while (ssize(t) < n * PROC);</pre>
 partial_sum(all(t), t.begin());
 return t;
```

convex-hull-online

#c/4F/1

 $\mathcal{O}\left(\log n\right)$ na każdą operację dodania, Wyznacza górną otoczkę wypukłą online.

```
using P = pii;
ll operator*(P l, P r) {
    return l.fi * ll(r.se) - l.se * ll(r.fi);
}
P operator - (P l, P r) {
    return {l.fi - r.fi, l.se - r.se};
}
int sign(ll x) {
    return x > 0 ? 1 : x < 0 ? -1 : 0;
}
int dir(P a, P b, P c) {
    return sign((b - a) * (c - b));
}
struct UpperConvexHull {</pre>
```

```
set<P> hull;
 void add point(P p) {
   if(hull.empty()) {
     hull = {p};
     return;
   auto it = hull.lower bound(p);
   if(*hull.begin() 
     assert(it != hull.end() and it != hull.begin());
     if(dir(*prev(it), p, *it) >= 0)
       return:
   it = hull.emplace(p).fi;
   auto have_to_rm = [&](auto iter) {
     if(iter == hull.end() or next(iter) == hull.end
       () or iter == hull.begin())
       return false;
     return dir(*prev(iter), *iter, *next(iter)) >=
   while(have_to_rm(next(it)))
     it = prev(hull.erase(next(it)));
   while(it != hull.begin() and have_to_rm(prev(it)))
     it = hull.erase(prev(it));
};
```

convex-hull

#31845a , includes: point

 $\mathcal{O}\left(n\log n\right)$, top_bot_hull zwraca osobno góre i dół, hull zwraca punkty na otoczce clockwise gdzie pierwszy jest najbardziej lewym.

```
array < V < P > , 2 > top bot hull(V < P > in) {
 sort(all(in)):
 array<V<P>, 2> ret;
 REP(d, 2) {
   for(auto p : in) {
      while(ssize(ret[d]) > 1 and dir(ret[d].end()
        [-2], ret[d].back(), p) >= 0)
        ret[d].pop_back();
      ret[d].eb(p);
    reverse(all(in));
 return ret;
V<P> hull(V<P> in) {
 if(ssize(in) <= 1) return in;</pre>
 auto ret = top bot hull(in);
 REP(d, 2) ret[d].pop_back();
 ret[0].insert(ret[0].end(), ret[1].begin(), ret[1].
    end()):
 return ret[0];
```

delaunay-triangulation

#26839

 $\mathcal{T}(0)$ ($n\log n$), zwraca zbiór trójkątów sumujący się do otoczki wypukłej, gdzie każdy trójkąt nie zawiera żadnego innego punktu wewnątrz okręgu opisanego (czyli maksymalizuje minimalny kęt trójkątów). Zakłada brak identycznych punktów. W przypadku współliniowości wszystkich punktów zwraca pusty V. Zwraca V rozmiaru 3X, gdzie wartości 3i, 3i+1, 3i+2 tworzą counter-clockwise trójkąt. Wśród sąsiadów zawsze jest najbliższy wierzchołek. Euclidean min. spanning tree to podzbiór krawędzi.

```
using PI = pii;
typedef struct Quad* Q;
PI distinct(INT_MAX, INT_MAX);
ll dist2(PI p) {
   return p.fi * ll(p.fi)
   + p.se * ll(p.se);
}
ll operator*(PI a, PI b) {
   return a.fi * ll(b.se)
   - a.se * ll(b.fi);
```

```
PI operator - (PI a, PI b) {
 return {a.fi - b.fi,
    a.se - b.se};
ll cross(PI a, PI b, PI c) { return (a - b) * (b - c);
struct Quad {
 Q rot, o = nullptr;
  PI p = distinct;
  bool mark = false;
  Quad(Q _rot) : rot(_rot) {}
  PI& F() { return r()->p; }
  Q& r() { return rot->rot; }
  Q prev() { return rot->o->rot; }
  Q next() { return r()->prev(); }
} *H; // it's safe to use in multitests
V<Q> to_dealloc;
bool is_p_inside_circle(PI p, PI a, PI b, PI c) {
  _{int128_{t}} p2 = dist2(p), a2 = dist2(a)-p2,
      b2 = dist2(b)-p2, c2 = dist2(c)-p2;
  return cross(p,a,b) * c2 + cross(p,b,c) * a2 + cross
    (p,c,a) * b2 > 0;
Q makeEdge(PI orig, PI dest) {
  0 r = H:
  if (!r) {
   r = new Quad(new Quad(new Quad(0))));
    Q del = r;
    REP(i, 4) {
     to_dealloc.eb(del);
      del = del->rot:
  H = \Gamma -> 0; \Gamma -> \Gamma() -> \Gamma() = \Gamma;
  REP(i, 4) {
   r = r->rot, r->p = distinct;
    r->o = i & 1 ? r : r->r();
 r->p = orig; r->F() = dest;
  return r;
void splice(Q a, Q b) {
 swap(a->o->rot->o, b->o->rot->o):
  swap(a->o, b->o);
Q connect(Q a, Q b) {
  Q q = makeEdge(a->F(), b->p);
  splice(q, a->next());
  splice(q->r(), b);
  return q;
pair<Q, Q> rec(C V<PI>& s) {
  if (ssize(s) <= 3) {
    Q a = makeEdge(s[0], s[1]);
    Q b = makeEdge(s[1], s.back());
    if (ssize(s) == 2) return {a, a->r()};
    splice(a->r(), b);
    auto side = cross(s[0], s[1], s[2]);
    Q c = side ? connect(b, a) : 0;
    return {side < 0 ? c->r() : a,
     side < 0 ? c : b->r()};
  auto valid = [&](Q e, Q base) {
    return cross(e->F(), base->F(), base->p) > 0;
  int half = ssize(s) / 2;
  auto [ra, A] = rec({s.begin(), s.end() - half});
  auto [B, rb] = rec({ssize(s) - half + s.begin(), s.
  while ((cross(B->p, A->F(), A->p) < 0
        and (A = A->next()))
         or (cross(A->p, B->F(), B->p) > 0
         and (B = B -> r() -> o))) {}
  Q base = connect(B->r(), A);
  if (A->p == ra->p) ra = base->r();
  if (B->p == rb->p) rb = base;
  auto del = [&](Q init, function<Q (Q)> dir) {
```

```
Q e = dir(init);
    if (valid(e, base))
      while (is_p_inside_circle(dir(e)->F(), base->F()
         , base->p, e->F())) {
        Q t = dir(e);
        splice(e, e->prev());
        splice(e->r(), e->r()->prev());
        e -> o = H; H = e; e = t;
   return e;
  while(true) {
   Q LC = del(base->r(), [&](Q q) { return q->o; });
   Q RC = del(base, [&](Q q) { return q->prev(); });
    if (!valid(LC, base) and !valid(RC, base)) break;
    if (!valid(LC, base) or (valid(RC, base)
          and is_p_inside_circle(RC->F(), RC->p, LC->F
            (), LC->p)))
      base = connect(RC, base->r());
      base = connect(base->r(), LC->r());
  return {ra, rb};
V<PI> triangulate(V<PI> in) {
 sort(all(in));
  assert(unique(all(in)) == in.end());
 if (ssize(in) < 2) return {};</pre>
 Q e = rec(in).fi;
  V < Q > q = \{e\};
  int ai = 0:
  while (cross(e->o->F(), e->F(), e->p) < 0)
   e = e->o:
  auto add = [&] {
   Qc = e;
   do {
      c->mark = 1;
      in.eb(c->p):
      q.eb(c->r());
      c = c->next();
   } while (c != e);
  add(); in.clear();
  while (qi < ssize(q))</pre>
   if (!(e = q[qi++])->mark) add();
  for (Q x : to_dealloc) delete x;
  to_dealloc.clear();
  return in;
furthest-pair
#f8538c, includes: convex-hull
\mathcal{O}(n) po puszczeniu otoczki, zakłada n >= 2.
pair < P, P > furthest_pair(V < P > in) {
 in = hull(in);
  int n = ssize(in), j = 1;
 pair<D, pair<P, P>> ret;
  REP(i, j)
   for(;; j = (j + 1) % n) {
      chmax(ret, pair(dist(in[i], in[j]), pair(in[i],
      if (sign(cross(in[(j + 1) % n] - in[j], in[i +
        1] - in[i])) <= 0)
        break:
  return ret.se;
geo3d
Geo3d od Warsaw Eagles.
using LD = long double;
C LD kEps = 1e-9;
C LD kPi = acosl(-1):
LD Sq(LD x) { return x * x; }
```

```
struct Point {
 LD x, y;
 Point() {}
 Point(LD a, LD b) : x(a), y(b) {}
 Point(C Point& a) : Point(a.x, a.y) {}
 void operator=(C Point &a) { x = a.x; y = a.y; }
 Point operator+(C Point &a) C { Point p(x + a.x, y +
    a.y); return p; }
 Point operator - (C Point &a) C { Point p(x - a.x, y -
    a.y); return p; }
 Point operator*(LD a) C { Point p(x * a, y * a);
   return p; }
 Point operator/(LD a) C { assert(abs(a) > kEps);
   Point p(x / a, y / a); return p; }
 Point & operator += (C Point &a) { x += a.x; y += a.y;
   return *this; }
 Point &operator -= (C Point &a) { x -= a.x; y -= a.y;
    return *this; }
 LD CrossProd(C Point &a) C { return x * a.y - y * a.
   x; }
 LD CrossProd(Point a, Point b) C { a -= *this; b -=
    *this; return a.CrossProd(b); }
struct Line {
 Point p[2];
 Line(Point a, Point b) { p[0] = a; p[1] = b; }
 Point &operator[](int a) { return p[a]; }
struct P3 {
 LD x, y, z;
 P3 operator+(P3 a) { P3 p\{x + a.x, y + a.y, z + a.z\}
   }; return p; }
 P3 operator-(P3 a) { P3 p{x - a.x, y - a.y, z - a.z}
   }; return p; }
 P3 operator*(LD a) { P3 p{x * a, y * a, z * a};
   return p; }
 P3 operator/(LD a) { assert(a > kEps); P3 p{x / a, y
     / a, z / a}; return p; }
 P3 & operator += (P3 a) { x += a.x; y += a.y; z += a.z;
     return *this; }
 P3 & operator -= (P3 a) { x -= a.x; y -= a.y; z -= a.z;
     return *this; }
 P3 & operator *= (LD a) { x *= a; y *= a; z *= a;
    return *this; }
 P3 &operator/=(LD a) { assert(a > kEps); x /= a; y
   /= a; z /= a; return *this; }
 LD &operator[](int a) {
   if (a == 0) return x;
   if (a == 1) return y;
   return z;
 bool IsZero() { return abs(x) < kEps && abs(y) <</pre>
   kEps && abs(z) < kEps: }
 LD DotProd(P3 a) { return x * a.x + y * a.y + z * a.
   z; }
 LD Norm() { return sqrt(x * x + y * y + z * z); }
 LD SqNorm() { return x * x + y * y + z * z; }
 void NormalizeSelf() { *this /= Norm(); }
 P3 Normalize() {
   P3 res(*this); res.NormalizeSelf();
 LD Dis(P3 a) { return (*this - a).Norm(); }
 pair<LD, LD> SphericalAngles() {
   return \{atan2(z, sqrt(x * x + y * y)), atan2(y, x)\}
     };
 LD Area(P3 p) { return Norm() * p.Norm() * sin(Angle
   (p)) / 2; }
 LD Angle(P3 p) {
   LD a = Norm();
   LD b = p.Norm();
   LD c = Dis(p);
   return acos((a * a + b * b - c * c) / (2 * a * b))
 LD Angle(P3 p, P3 q) { return p.Angle(q); }
```

```
P3 CrossProd(P3 p) {
   P3 q(*this);
    return {q[1] * p[2] - q[2] * p[1], q[2] * p[0] - q
      [0] * p[2],
            q[0] * p[1] - q[1] * p[0]};
 bool LexCmp(P3 &a, C P3 &b) {
   if (abs(a.x - b.x) > kEps) return a.x < b.x;</pre>
    if (abs(a.y - b.y) > kEps) return a.y < b.y;</pre>
    return a.z < b.z;
struct Line3 {
 P3 p[2];
 P3 & operator[](int a) { return p[a]; }
 friend ostream &operator << (ostream &out, Line3 m);</pre>
struct Plane {
 P3 p[3];
 P3 & operator[](int a) { return p[a]; }
 P3 GetNormal() {
    P3 cross = (p[1] - p[0]). CrossProd(p[2] - p[0]);
    return cross.Normalize();
 void GetPlaneEq(LD &a, LD &b, LD &c, LD &d) {
   P3 normal = GetNormal();
    a = normal[0];
   b = normal[1];
   c = normal[2];
    d = normal.DotProd(p[0]);
    assert(abs(d - normal.DotProd(p[1])) < kEps);</pre>
    assert(abs(d - normal.DotProd(p[2])) < kEps);</pre>
 V<P3> GetOrthonormalBase() {
   P3 normal = GetNormal();
   P3 cand = {-normal.y, normal.x, 0};
    if (abs(cand.x) < kEps && abs(cand.y) < kEps) {</pre>
      cand = {0, -normal.z, normal.y};
    cand.NormalizeSelf();
    P3 third = Plane{P3{0, 0, 0}, normal, cand}.
      GetNormal();
    assert(abs(normal.DotProd(cand)) < kEps &&
           abs(normal.DotProd(third)) < kEps &&
          abs(cand.DotProd(third)) < kEps);</pre>
    return {normal, cand, third};
struct Circle3 {
 Plane pl; P3 o; LD r;
struct Sphere {
 P3 o:
 LD r;
// angle PQR
LD Angle(P3 P, P3 Q, P3 R) { return (P - Q).Angle(R -
 0): }
P3 ProjPtToLine3(P3 p, Line3 l) { // ok
 P3 diff = l[1] - l[0];
 diff.NormalizeSelf();
 return l[0] + diff * (p - l[0]).DotProd(diff);
LD DisPtLine3(P3 p, Line3 l) { // ok
 // LD area = Area(p, l[0], l[1]); LD dis1 = 2 *
    area / l[0].Dis(l[1]);
 LD dis2 = p.Dis(ProjPtToLine3(p, l)); // assert(abs(
    dis1 - dis2) < kEps);
 return dis2;
LD DisPtPlane(P3 p, Plane pl) {
 P3 normal = pl.GetNormal():
 return abs(normal.DotProd(p - pl[0]));
P3 ProjPtToPlane(P3 p, Plane pl) {
 P3 normal = pl.GetNormal();
 return p - normal * normal.DotProd(p - pl[0]);
```

```
bool PtBelongToLine3(P3 p, Line3 l) { return
 DisPtLine3(p, l) < kEps; }</pre>
bool Lines3Equal(Line3 p, Line3 l) {
 return PtBelongToLine3(p[0], 1) && PtBelongToLine3(p
    [1]. l):
bool PtBelongToPlane(P3 p, Plane pl) { return
 DisPtPlane(p, pl) < kEps; }</pre>
Point PlanePtTo2D(Plane pl, P3 p) { // ok
 assert(PtBelongToPlane(p, pl));
 V<P3> base = pl.GetOrthonormalBase():
 P3 control{0, 0, 0};
 REP(tr, 3) { control += base[tr] * p.DotProd(base[tr
   1); }
  assert(PtBelongToPlane(pl[0] + base[1], pl));
 assert(PtBelongToPlane(pl[0] + base[2], pl));
  assert((p - control).IsZero());
 return {p.DotProd(base[1]), p.DotProd(base[2])};
Line PlaneLineTo2D(Plane pl, Line3 l) {
 return {PlanePtTo2D(pl, l[0]), PlanePtTo2D(pl, l[1])
   };
P3 PlanePtTo3D(Plane pl, Point p) { // ok
 V<P3> base = pl.GetOrthonormalBase():
  return base[0] * base[0].DotProd(pl[0]) + base[1] *
    p.x + base[2] * p.y;
Line3 PlaneLineTo3D(Plane pl, Line l) {
 return {PlanePtTo3D(pl, l[0]), PlanePtTo3D(pl, l[1])
   };
Line3 ProjLineToPlane(Line3 l, Plane pl) { // ok
 return {ProjPtToPlane(l[0], pl), ProjPtToPlane(l[1],
     pl)};
bool Line3BelongToPlane(Line3 l, Plane pl) {
 return PtBelongToPlane(l[0], pl) && PtBelongToPlane(
    l[1], pl);
LD Det(P3 a, P3 b, P3 d) { // ok
 P3 pts[3] = {a, b, d};
 LD res = 0;
 for (int sign : {-1, 1}) {
    REP(st col, 3) {
     int c = st col:
     LD prod = 1;
     REP(r, 3) {
       prod *= pts[r][c];
       c = (c + sign + 3) \% 3;
     res += sign * prod:
 return res;
LD Area(P3 p, P3 q, P3 r) {
 q -= p; r -= p;
 return q.Area(r);
V<Point> InterLineLine(Line &a, Line &b) { // working
  fine
 Point vec_a = a[1] - a[0];
 Point vec_b1 = b[1] - a[0];
 Point vec_b0 = b[0] - a[0];
  LD tr_area = vec_b1.CrossProd(vec_b0);
  LD quad area = vec b1.CrossProd(vec a) + vec a.
   CrossProd(vec b0):
  if (abs(quad_area) < kEps) { // parallel or</pre>
    coincidina
    if (abs(b[0].CrossProd(b[1], a[0])) < kEps) {</pre>
     return {a[0], a[1]};
   } else return {};
 return {a[0] + vec_a * (tr_area / quad_area)};
```

```
V<P3> InterLineLine(Line3 k, Line3 l) {
 if (Lines3Equal(k, l)) return {k[0], k[1]};
  if (PtBelongToLine3(l[0], k)) return {l[0]};
  Plane pl{l[0], k[0], k[1]};
  if (!PtBelongToPlane(l[1], pl)) return {};
  Line k2 = PlaneLineTo2D(pl, k);
 Line l2 = PlaneLineTo2D(pl, l);
 V<Point> inter = InterLineLine(k2, l2);
  V<P3> res;
  for (auto P : inter) res.pb(PlanePtTo3D(pl, P));
  return res:
LD DisLineLine(Line3 l, Line3 k) { // ok
 Plane together{l[0], l[1], l[0] + k[1] - k[0]}; //
    parallel FIXME
  Line3 proj = ProjLineToPlane(k, together);
 P3 inter = (InterLineLine(l, proj))[0];
  P3 on_k_inter = k[0] + inter - proj[0];
  return inter.Dis(on k inter);
Plane ParallelPlane(Plane pl, P3 A) { // plane
  parallel to pl going through A
  P3 diff = A - ProjPtToPlane(A, pl);
  return {pl[0] + diff, pl[1] + diff, pl[2] + diff};
// image of B in rotation wrt line passing through
  origin s.t. A1->A2
// implemented in more general case with similarity
  instead of rotation
P3 RotateAccordingly(P3 A1, P3 A2, P3 B1) { // ok
 Plane pl{A1, A2, {0, 0, 0}};
  Point A12 = PlanePtTo2D(pl, A1);
  Point A22 = PlanePtTo2D(pl. A2):
  complex<LD> rat = complex<LD>(A22.x, A22.y) /
   complex < LD > (A12.x, A12.y);
  Plane plb = ParallelPlane(pl, B1);
  Point B2 = PlanePtTo2D(plb, B1);
  complex<LD> Brot = rat * complex<LD>(B2.x, B2.y);
  return PlanePtTo3D(plb, {Brot.real(), Brot.imag()});
V<Circle3> InterSpherePlane(Sphere s, Plane pl) { //
  P3 proj = ProjPtToPlane(s.o, pl);
  LD dis = s.o.Dis(proj);
 if (dis > s.r + kEps) return {};
  if (dis > s.r - kEps) return {{pl, proj, 0}}; // is
    it best choice?
  return {{pl, proj, sqrt(s.r * s.r - dis * dis)}};
bool PtBelongToSphere(Sphere s, P3 p) { return abs(s.r
   - s.o.Dis(p)) < kEps; }
struct PointS { // just for conversion purposes,
  probably toEucl suffices
  LD lat, lon;
 P3 toEucl() { return P3{cos(lat) * cos(lon), cos(lat
   ) * sin(lon), sin(lat)}; }
  PointS(P3 p) {
   p.NormalizeSelf();
   lat = asin(p.z);
   lon = acos(p.y / cos(lat));
LD DistS(P3 a, P3 b) { return atan2l(b.CrossProd(a).
  Norm(), a.DotProd(b)); }
struct CircleS {
 P3 o; // center of circle on sphere
 LD r; // arc len
 LD area() C { return 2 * kPi * (1 - cos(r)); }
CircleS From3(P3 a, P3 b, P3 c) { // any three
  different points
  int tmp = 1:
  if ((a - b).Norm() > (c - b).Norm()) {
   swap(a, c); tmp = -tmp;
  if ((b - c).Norm() > (a - c).Norm()) {
```

swap(a, b); tmp = -tmp;

```
P3 v = (c - b).CrossProd(b - a);
 v = v * (tmp / v.Norm());
 return CircleS{v, DistS(a, v)};
CircleS From2(P3 a, P3 b) { // neither the same nor
 the opposite
 P3 mid = (a + b) / 2;
 mid = mid / mid.Norm();
 return From3(a, mid, b);
LD SphAngle(P3 a, P3 b, P3 c) { // angle at A, no two
 points opposite
 LD a2 = b.DotProd(c);
 LD b2 = c.DotProd(a);
 LD c2 = a.DotProd(b);
 return acos((b2 - a2 * c2) / sqrt((1 - Sq(a2)) * (1
    Sq(c2)));
LD TriangleArea(P3 a, P3 b, P3 c) { // no two poins
 opposite
 LD a2 = SphAngle(c, a, b);
 LD b2 = SphAngle(a, b, c);
 LD c2 = SphAngle(b, c, a);
 return a2 + b2 + c2 - kPi;
```

halfplane-intersection

#5e7cbf, includes: point

 $\mathcal{O}\ (n\log n)$ wyznaczanie punktów na brzegu/otoczce przecięcia podanych półpłaszczyzn. Halfplane(a, b) tworzy półpłaszczyznę wzdłuż prostej $a\to b$ z obszarem po lewej stronie wektora $a\to b$. Jeżeli zostało zwróconych mniej, niż trzy punkty, to pole przecięcia jest puste. Na przykład halfplane_intersection({Halfplane(P(2, 1), P(4, 2)), Halfplane(P(6, 3), P(2, 4)), Halfplane(P(-4, 7), P(4, 2))}) == \{(4, 2), (6, 3), (0, 4.5)\}. Pole przecięcia jest zawsze ograniczone, ponieważ w kodzie są dodawane cztery półpłaszczyzny o współrzędnych w +/-inf, ale nie należy na tym polegać przez eps oraz błędy precyzji (najlepiej jest zmniejszyć inf tyle, ile się da).

```
struct Halfplane {
 P p, pq;
 D angle;
 Halfplane() {}
  Halfplane(P a, P b) : p(a), pq(b - a) {
   angle = atan2l(pq.imag(), pq.real());
 }
ostream& operator << (ostream&o, Halfplane h) {
 return o << '(' << h.p << ", " << h.pq << ", " << h.
    angle << ')';
bool is_outside(Halfplane hi, P p) {
 return sign(cross(hi.pq, p - hi.p)) == -1;
P inter(Halfplane s. Halfplane t) {
 D alpha = cross(t.p - s.p, t.pq) / cross(s.pq, t.pq)
 return s.p + s.pq * alpha;
V<P> halfplane_intersection(V<Halfplane> h) {
 for(int i = 0; i < 4; ++i) {</pre>
    constexpr D inf = 1e9;
    array box = {P(-inf, -inf), P(inf, -inf), P(inf,
      inf), P(-inf, inf)};
   h.eb(box[i], box[(i + 1) % 4]);
  sort(all(h), [&](Halfplane l, Halfplane r) {
   return l.angle < r.angle;</pre>
  deque < Halfplane > dq;
  for(auto &hi : h) {
    while(ssize(dq) >= 2 and is_outside(hi, inter(dq.
      end()[-1], dq.end()[-2])))
      dq.pop_back();
    while(ssize(dg) >= 2 and is outside(hi. inter(dg
      [0], dq[1])))
```

```
dq.pop front();
  if(ssize(dq) and sign(cross(hi.pq, dq.back().pq))
    if(sign(dot(hi.pq, dq.back().pq)) < 0)</pre>
      return {};
    if(is_outside(hi, dq.back().p))
      dq.pop_back();
    else
      continue;
  dq.eb(hi);
while(ssize(dq) >= 3 and is_outside(dq[0], inter(dq.
  end()[-1], dq.end()[-2])))
  dq.pop back();
while(ssize(dq) >= 3 and is_outside(dq.end()[-1],
  inter(dq[0], dq[1])))
  dq.pop_front();
V<P> ret:
REP(i. ssize(da))
  ret.eb(inter(dq[i], dq[(i + 1) % ssize(dq)]));
ret.erase(unique(all(ret), [&](P l, P r) { return
  equal(l, r); }), ret.end());
if(ssize(ret) >= 2 and equal(ret.front(), ret.back()
  ret.pop_back();
for(Halfplane hi : h)
  if(ssize(ret) <= 2 and is_outside(hi, ret[0]))</pre>
   return {};
return ret:
```

intersect-lines

#6a7387, includes: point

 $\mathcal{O}\left(1\right)$ ale intersect_segments ma sporą stałą (ale działa na wszystkich edge-case'ach). Jeżeli intersect_segments zwróci dwa punkty to wszystkie inf rozwiązań sa pomiedzy.

```
// BEGIN HASH 95db50
P intersect lines(Pa, Pb, Pc, Pd) {
 D c1 = cross(c - a, b - a), c2 = cross(d - a, b - a)
 // c1 == c2 => \równolege
 return (c1 * d - c2 * c) / (c1 - c2);
} // END HASH
// BEGIN HASH 65e219
bool on segment(P a, P b, P p) {
 return equal(cross(a - p, b - p), 0) and sign(dot(a
    - p, b - p)) <= 0;
 // END HASH
// BEGIN HASH 2b171b
bool is_intersection_segment(P a, P b, P c, P d) {
 auto aux = [&](D q, D w, D e, D r) {
   return sign(max(q, w) - min(e, r)) >= 0;
 return aux(c.x(), d.x(), a.x(), b.x()) and aux(a.x)
    (), b.x(), c.x(), d.x())
    and aux(c.y(), d.y(), a.y(), b.y()) and aux(a.y(),
      b.y(), c.y(), d.y())
    and dir(a, d, c) * dir(b, d, c) != 1
   and dir(d, b, a) * dir(c, b, a) != 1;
} // END HASH
// BEGIN HASH c969b4
V<P> intersect_segments(P a, P b, P c, P d) {
 D acd = cross(c - a, d - c), bcd = cross(c - b, d - c)
    c).
       cab = cross(a - c, b - a), dab = cross(a - d, b)
          - a):
  if(sign(acd) * sign(bcd) < 0 and sign(cab) * sign(</pre>
    dab) < 0)
   return {(a * bcd - b * acd) / (bcd - acd)};
 set<P> s;
 if(on_segment(c, d, a)) s.emplace(a);
  if(on_segment(c, d, b)) s.emplace(b);
 if(on_segment(a, b, c)) s.emplace(c);
 if(on segment(a, b, d)) s.emplace(d);
```

return {s.begin(), s.end()};

} // END HASH

is-in-hull

#5eea9f, includes: intersect-lines

 \mathcal{O} (log n), zwraca czy punkt jest wewnątrz otoczki h. Zakłada że punkty są cłockwise oraz nie ma trzech współliniowych (działa na convex-hull).

```
bool is_in_hull(V<P> h, P p, bool can_on_edge) {
   if(ssize(h) < 3) return can_on_edge and on_segment(h
      [0], h.back(), p);
   int l = 1, r = ssize(h) - 1;
   if(dir(h[0], h[l], p) >= can_on_edge or dir(h[0], h[
      r], p) <= -can_on_edge)
   return false;
   while(r - l > 1) {
      int m = (l + r) / 2;
      (dir(h[0], h[m], p) < 0 ? l : r) = m;
   }
   return dir(h[l], h[r], p) < can_on_edge;
}</pre>
```

line

#033da1, includes: point

Konwersja różnych postaci prostej.

```
struct Line {
 D a, b, c;
  // postac ogolna ax + by + c = 0
 Line(D _a, D _b, D _c) : a(_a), b(_b), c(_c) {}
  tuple < D, D, D > get_tuple() { return {a, b, c}; }
  // postac kierunkowa ax + b = y
 Line(D a, D b): a(a), b(-1), c(b) {}
 pair<D, D> get_dir() { return {- a / b, - c / b}; }
  // prosta pq
  Line(Pp, Pq) {
   assert(not equal(p, q));
   if(not equal(p.x(), q.x())) {
     a = (q.y() - p.y()) / (p.x() - q.x());
     b = 1, c = -(a * p.x() + b * p.y());
   else a = 1, b = 0, c = -p.x();
 pair <P, P> get_pts() {
   if(!equal(b, 0)) return { P(0, - c / b), P(1, - (a
      + c) / b) };
   return { P(- c / a, 0), P(- c / a, 1) };
 D directed dist(P p) {
   return (a * p.x() + b * p.y() + c) / sqrt(a * a +
     b * b);
 D dist(P p) {
   return abs(directed_dist(p));
```

point

Wrapper na std::complex, definy trzeba dać nad bitsami, wtedy istnieje p.x() oraz p.y(). abs długość, arg kąt $(-\pi,\pi]$ gdzie (0,1) daje $\frac{\pi}{2}$, polar(len, angle) tworzy P. Istnieją atan2, asin, sinh.

```
// Before include bits:
// #define real x
// #define imag y
using D = long double;
using P = complex<D>;
constexpr D eps = 1e-9;
bool equal(D a, D b) { return abs(a - b) < eps; }
bool equal(P a, P b) { return equal(a.x(), b.x()) and
equal(a.y(), b.y()); }
int sign(D a) { return equal(a, 0) ? 0 : a > 0 ? 1 :
-1; }
```

```
namespace std { bool operator <(P a, P b) { return sign
  (a.x() - b.x()) == 0 ? sign(a.y() - b.y()) < 0 : a.x
  () < b.x(); } }
// cross(f1, 0), {0, 1}) = 1
D cross(P a, P b) { return a.x() * b.y() - a.y() * b.x
  (); }
D dot(P a, P b) { return a.x() * b.x() + a.y() * b.y()
  ; }
D dist(P a, P b) { return abs(a - b); }
int dir(P a, P b, P c) { return sign(cross(b - a, c - b)); }</pre>
```

polygon-gen

#4470a8, includes: point, intersect-lines, headers/gen Generatorka wielokątów niekoniecznie-wypukłych. Zwraca wielokątó n punktach w zakresie [-r,r], który nie zawiera jakiejkolwiek trójki współliniowych punktów. Ciągnie do ~ 80 . Dla n < 3 zwraca zdegenerowane.

```
V<P> gen_polygon(int n, int r) {
 V<P> t;
  while (ssize(t) < n) {
   P p(rd(-r, r), rd(-r, r));
   if ([&]() {
      REP (i, ssize(t))
        REP (j, i)
          if (dir(t[i], t[j], p) == 0)
            return false;
      return find(all(t), p) == t.end();
   }())
     t.eb(p);
  bool go = true;
  while (go) {
   go = false;
   REP (i, n)
      REP (j, i - 1)
        if ((i + 1) % n != j && ssize(
          intersect\_segments(t[i], t[(i + 1) % n], t[j
          ], t[j + 1]))) {
          swap(t[(i + rd(0, 1)) % n], t[(j + rd(0, 1))
            % n]);
          go = true;
 return t;
```

polygon-print #de8102, includes: point

Należy przekierować stdout do pliku i otworzyć go np. w przeglądarce. m zwiększa obrazek, d zmniejsza rozmiar napisów/wierzchołków.

```
void polygon print(V<P> v. int r = 10) {
   int m = 350 / r, d = 50;
   auto ori = v:
    for (auto &p : v)
        p = P((p.x() + r * 1.1) * m, (p.y() + r * 1.1)
           * m);
    r = int(r * m * 2.5);
    printf("<svg height='%d' width='%d'><rect width
      ='100%%' height='100%%' fill='white' />", r, r);
    int n = ssize(v);
    REP (i, n) {
        printf("<line x1='%Lf' y1='%Lf' x2='%Lf' y2='%
          Lf' style='stroke:black' />", v[i].x(), v[i
          ].y(), v[(i + 1) % n].x(), v[(i + 1) % n].y
        printf("<circle cx='%Lf' cy='%Lf' r='%f' fill
          ='red' />", v[i].x(), v[i].y(), r / d /
        printf("<text x='%Lf' y='%Lf' font-size='%d'</pre>
          fill='violet'>%d (%.1Lf, %.1Lf)</text>", v[i
          ].x() + 5, v[i].y() - 5, r / d, i + 1, ori[i]
          ].x(), ori[i].y());
    printf("</svg>\n");
```

```
voronoi-diagram
```

#1f8a8f, includes: delaunay-triangulatio, convex-hull $\mathcal{O}(n\log n)$, dla każdego punktu zwraca odpowiadającą mu ścianę będącą otoczką wypukłą. Suma otoczek w całości zawiera kwadrat (-mx, mx) – (mx, mx), ale może zawierać więcej. Współrzędne ścian mogą być kilka rządów wielkości większe niż te na wejściu. Max abs wartości współrzędnych to 3e8.

using Frac = pair<__int128_t, __int128_t>;

```
D to_d(Frac f) { return D(f.fi) / D(f.se); }
Frac create_frac(__int128_t a, __int128_t b) {
 assert(b != 0);
  if(b < 0) a *= -1. b *= -1:
  __int128_t d = __gcd(a, b);
 return {a / d, b / d};
using P128 = pair<Frac, Frac>;
ll sq(int x) { return x * ll(x); }
__int128_t dist128(PI p) { return sq(p.fi) + sq(p.se);
pair<Frac, Frac> calc mid(PI a, PI b, PI c) {
  __int128_t ux = dist128(a) * (b.se - c.se)
    + dist128(b) * (c.se - a.se)
    + dist128(c) * (a.se - b.se),
    uv = dist128(a) * (c.fi - b.fi)
    + dist128(b) * (a.fi - c.fi)
    + dist128(c) * (b.fi - a.fi),
    d = 2 * (a.fi * ll(b.se - c.se)
    + b.fi * ll(c.se - a.se)
    + c.fi * ll(a.se - b.se));
 return {create_frac(ux, d), create_frac(uy, d)};
V<V<P>> voronoi faces(V<PI> in. C int max xv = int(3e8
  )) {
 int n = ssize(in);
  map < PI, int > id of in;
  REP(i, n)
    id_of_in[in[i]] = i;
  for(int sx : {-1, 1})
    for(int sy : {-1, 1}) {
      int mx = 3 * max_xy + 100;
      in.eb(mx * sx, mx * sy);
 V<PI> triangles = triangulate(in);
  debug(triangles);
  assert(not triangles.empty());
  int tn = ssize(triangles) / 3;
  V<P128> mids(tn);
  map<pair<PI, PI>, V<P128>> on sides;
  REP(i, tn) {
    array <PI, 3> ps = {triangles[3 * i], triangles[3 *
       i + 1]. triangles[3 * i + 2]}:
    mids[i] = calc_mid(ps[0], ps[1], ps[2]);
    REP(j, 3) {
      PI a = ps[i], b = ps[(i + 1) \% 3];
      on_sides[pair(min(a, b), max(a, b))].eb(mids[i])
 }
 V<V<P128>> faces128(n):
  for(auto [edge, sides] : on_sides)
    if(ssize(sides) == 2)
      for(PI e : {edge.fi, edge.se})
        if(id_of_in.find(e) != id_of_in.end())
          for(auto m : sides)
            faces128[id_of_in[e]].eb(m);
  V<V<P>> faces(n);
  REP(i, ssize(faces128)) {
    auto &f = faces128[i];
    sort(all(f));
    f.erase(unique(all(f)), f.end());
    for(auto [x, y] : f)
      faces[i].eb(to_d(x), to_d(y));
    faces[i] = hull(faces[i]);
```

```
return faces;
}
```

Tekstówki (8)

aho-corasick

#be512e

 $\mathcal{O}\left(|s|\alpha\right)$, Konstruktor tworzy sam korzeń w node $[\mathfrak{0}]$, add (\mathfrak{s}) dodaje słowo, convert() zamienia nieodwracalnie trie w automat Aho-Corasick, link (\mathfrak{x}) zwraca suffix link, $go(\mathfrak{x}, c)$ zwraca następnik x przez literę c, najpierw dodajemy słowa, potem robimy convert(), a na koniec używamy goilink.

```
constexpr int alpha = 26;
struct AhoCorasick {
 struct Node {
    array<int, alpha> next, go;
    int p. pch. link = -1:
    bool is word end = false;
   Node(int _p = -1, int _{ch} = -1) : _{p(_p)}, _{pch}(_{ch}) {
      fill(all(next), -1);
      fill(all(go), -1);
 };
 V<Node > node;
 bool converted = false:
 AhoCorasick() : node(1) {}
 void add(C vi &s) {
    assert(!converted);
    int v = 0:
    for (int c : s) {
      if (node[v].next[c] == -1) {
        node[v].next[c] = ssize(node);
       node.eb(v. c):
      v = node[v].next[c];
    node[v].is_word_end = true;
 int link(int v) {
    assert(converted);
    return node[v].link;
 int go(int v, int c) {
    assert(converted);
    return node[v].go[c];
 void convert() {
    assert(!converted);
    converted = true;
    deque < int > que = {0};
   while (not que.empty()) {
     int v = que.front();
      que.pop front():
      if (v == 0 or node[v].p == 0)
       node[v].link = 0;
       node[v].link = go(link(node[v].p), node[v].pch
      REP (c, alpha) {
       if (node[v].next[c] != -1) {
          node[v].go[c] = node[v].next[c];
          que.eb(node[v].next[c]);
       else
          node[v].go[c] = v == 0 ? 0 : go(link(v), c);
};
```

eertree

#a21027

 $\mathcal{O}\left(n\alpha\right)$ konstrukcja, $\mathcal{O}\left(n\right)$ DP oraz odzyskanie. Eertree ma korzeń "pusty" w 0 oraz "ujemny" w 1. Z wierzchołka wychodzi krawędź z literą, gdy jego słowo można otoczyć z obu stron tą literą. Funkcja add_letter zwraca wierzchołek odpowiadający za największy palindromiczny suffix aktualnego słowa. Suffix link prowadzi do najdłuższego palindromicznego suffixu słowa wierzchołka. Linki tworzą drzewo z 1 jako korzeń (który ma syna 0). Żeby policzyć liczbę wystąpień wierzchołka, po każdym dodaniu litery "wystarczy" dodać +1 każdemu na ścieżce od last do korzenia po linkach. palindromic_split_dp zwraca na każdym prefixie (min podział palindromiczny, indeks do odzyskania min podziału, liczbę podziałów). Gdy only_even_lens to może nie istnieć odpowiedź, wtedy .mn == n + 1, .cnt == 0. construct_min_palindromic_split zwraca palindromiczne przedziały pokrywające słowo.

```
// BEGIN HASH b1ff16
constexpr int alpha = 26:
struct Eertree {
 V<array<int, alpha>> edge;
 array<int, alpha> empty;
 vi str = \{-1\}, link = \{1, 0\}, len = \{0, -1\};
  int last = 0;
  Eertree() {
   empty.fill(0);
    edge.resize(2, empty);
  int find(int v) {
    while(str.end()[-1] != str.end()[-len[v] - 2])
     v = link[v];
    return v:
  int add_letter(int c) {
   str.eb(c);
    last = find(last);
    if(edge[last][c] == 0) {
     edge.eb(emptv):
     len.eb(len[last] + 2);
     link.eb(edge[find(link[last])][c]);
     edge[last][c] = ssize(edge) - 1;
   return last = edge[last][c];
}; // END HASH
int add(int a, int b) { return a + b; } // cDopisa
  modulo żjeeli trzeba.
// BEGIN HASH c44f07
struct Dp { int mn, mn_i, cnt; };
Dp operator+(Dp l, Dp r) {
  return {min(l.mn, r.mn), l.mn < r.mn ? l.mn_i : r.
    mn_i, add(l.cnt, r.cnt)};
V<Dp> palindromic_split_dp(vi str, bool only_even_lens
  = false) {
  int n = ssize(str);
  Eertree t;
  vi big_link(2), diff(2);
 V<Dp> series_ans(2), ans(n, {n + 1, -1, 0});
  REP(i. n) {
    int last = t.add_letter(str[i]);
    if(last >= ssize(big_link)) {
     diff.eb(t.len.back() - t.len[t.link.back()]);
     big_link.eb(diff.back() == diff[t.link.back()] ?
        big_link[t.link.back()] : t.link.back());
     series_ans.eb();
    for(int v = last; t.len[v] > 0; v = big_link[v]) {
     int j = i - t.len[big_link[v]] - diff[v];
     series_ans[v] = j == -1 ? Dp{0, j, 1} : Dp{ans[j
        ].mn, j, ans[j].cnt};
      if(diff[v] == diff[t.link[v]])
        series_ans[v] = series_ans[v] + series_ans[t.
         link[v]];
     if(i % 2 == 1 or not only_even_lens)
        ans[i] = ans[i] + Dp{series_ans[v].mn + 1,
          series_ans[v].mn_i, series_ans[v].cnt};
```

```
return ans;
} // END HASH
// BEGIN HASH e17097
V<pli>V<pli>construct_min_palindromic_split(V<Dp> ans) {
    if(ans.back().mn == ssize(ans) + 1)
        return {};
    V<pli>split = {{0, ssize(ans) - 1}};
    while(ans[split.back().se].mn_i != -1)
        split.eb(0, ans[split.back().se].mn_i);
        reverse(all(split));
    REP(i, ssize(split) - 1)
        split[i + 1].fi = split[i].se + 1;
    return split;
} // END HASH
```

hashing

#781b34

Hashowanie z małą stałą. Można zmienić bazę (jeśli serio trzeba). openssl prime -generate -bits 60 generuje losową liczbę pierwszą o 60 bitach ($<1.15\cdot10^{18}$).

```
struct Hashing {
  vll ha. pw:
  static constexpr ll mod = (1ll << 61) - 1;</pre>
 ll reduce(ll x) { return x >= mod ? x - mod : x; }
 ll mul(ll a, ll b) {
   C auto c = __int128(a) * b;
    return reduce(ll(c & mod) + ll(c >> 61));
  Hashing(C vi &str, C int base = 37) {
   int len = ssize(str);
   ha.resize(len + 1);
    pw.resize(len + 1, 1);
    REP(i, len) {
      ha[i + 1] = reduce(mul(ha[i], base) + str[i] +
       1);
      pw[i + 1] = mul(pw[i], base);
 ll operator()(int l, int r) {
   return reduce(ha[r + 1] - mul(ha[l], pw[r - l +
      11) + mod):
};
```

kmp #6cf4ba

 \mathcal{O} (n), zachodzi [0, pi[i]) = (i - pi[i], i]. get_kmp({0,1,0,0,1,0,1,0,0,1}) == {0,0,1,1,2,3,2,3,4,5}, get_borders({0,1,0,0,1,0,1,0,0,1}) == {2,5,10}.

```
// BEGIN HASH d38133
vi get_kmp(vi str) {
 int len = ssize(str);
  vi ret(len);
  for(int i = 1; i < len; i++) {</pre>
   int pos = ret[i - 1];
    while(pos and str[i] != str[pos])
     pos = ret[pos - 1]:
    ret[i] = pos + (str[i] == str[pos]);
} // END HASH
vi get borders(vi str) {
 vi kmp = get_kmp(str), ret;
 int len = ssize(str);
  while(len) {
    ret.eb(len):
    len = kmp[len - 1];
 return vi(rall(ret));
```

lyndon-min-cyclic-rot

```
\mathcal{O}\left(n\right), wyznaczanie faktoryzacji Lyndona oraz (przy jej pomocy) minimalnego suffixu oraz minimalnego przesunięcia cyklicznego. Ta faktoryzacja to unikalny podział słowa s na w_1w_2\ldots w_k, że w_1\geq w_2\geq\ldots\geq w_k oraz w_i jest ściśle mniejsze od każdego jego suffixu. duval ("abacaba") == {{0, 3}, {4, 5}, {6, 6}}, min_suffix("abacab") == "ab", min_cyclic_shift("abacaba") == "abacab".
```

```
V<pii> duval(vi s) {
 int n = ssize(s), i = 0;
 V<pii> ret:
 while(i < n) {
   int j = i + 1, k = i;
   while(j < n and s[k] <= s[j]) {
     k = (s[k] < s[j] ? i : k + 1);
     ++j;
    while(i <= k) {</pre>
     ret.eb(i, i + j - k - 1);
     i += j - k;
 return ret;
vi min suffix(vi s) {
 return {s.begin() + duval(s).back().fi, s.end()};
vi min_cyclic_shift(vi s) {
 int n = ssize(s);
 REP(i, n)
   s.eb(s[i]);
 for(auto [l, r] : duval(s))
   if(n <= r) {
     return {s.begin() + l, s.begin() + l + n};
 assert(false):
```

manacher

#f87a5b

 $\mathcal{O}\left(n\right)$, radius[p][i] = rad = największy promień palindromu parzystości po środku i. L=i-rad-! $p,\ R=i+rad$ to palindrom. Dla [abaababaab] daje [003000020], [0100141000].

```
array<vi, 2> manacher(vi &in) {
 int n = ssize(in);
 array<vi, 2> radius = {{vi(n - 1), vi(n)}};
 REP(parity, 2) {
   int z = parity ^ 1, L = 0, R = 0;
   REP(i, n - z) {
     int &rad = radius[parity][i];
     if(i <= R - z)
       rad = min(R - i, radius[parity][L + (R - i - z
     int l = i - rad + z, r = i + rad;
     while(0 <= l - 1 && r + 1 < n && in[l - 1] == in
       [r + 1])
       ++rad, ++r, --l;
     if(r > R)
       L = l, R = r;
 return radius;
```

pref

#103217

 $\mathcal{O}\left(n\right)$, zwraca tablicę prefixo prefixową [0, pref[i]) = [i, i + pref[i]).

```
vi pref(vi str) {
  int n = ssize(str);
  vi ret(n);
  ret[0] = n;
  int i = 1, m = 0;
  while(i < n) {</pre>
```

squares

#e78cf9 , includes: pref

 $\mathcal{O}\left(n\log n\right)$, zwraca wszystkie skompresowane trójki $(start_l, start_r, len)$ oznaczające, że podsłowa zaczynające się w $[start_l, start_r]$ o długości len są kwadratami, jest ich $\mathcal{O}\left(n\log n\right)$.

```
V<tuple<int, int, int>> squares(C vi &s) {
 V<tuple<int. int. int>> ans:
 V pos(ssize(s) + 2, -1);
 FOR(mid, 1, ssize(s) - 1) {
   int part = mid & ~(mid - 1), off = mid - part;
   int end = min(mid + part, ssize(s));
   V a(s.begin() + off, s.begin() + off + part),
     b(s.begin() + mid, s.begin() + end),
     ra(rall(a));
   REP(j, 2) {
      auto z1 = pref(ra), bha = b;
       bha.eb(-1);
      for(int x : a) bha.eb(x);
       auto z2 = pref(bha);
       for(auto *v : {&z1, &z2}) {
        v[0][0] = ssize(v[0]);
        v->eb(0);
       REP(c, ssize(a)) {
       int l = ssize(a) - c, x = c - min(l - 1, z1[l
         y = c - max(l - z2[ssize(b) + c + 1], j),
          sb = (j ? end - y - l * 2 : off + x),
         se = (j ? end - x - l * 2 + 1 : off + y + 1)
         &p = pos[l];
       if (x > y) continue;
       if (p != -1 && get<1>(ans[p]) + 1 == sb)
         get<1>(ans[p]) = se - 1;
       else
         p = ssize(ans), ans.eb(sb, se - 1, l);
      a = V(rall(b));
      b.swap(ra);
 return ans;
```

suffix-array-interval

#a0655e, includes: suffix-array-short

 $\mathcal{O}\left(t\log n\right)$, wyznaczanie przedziałów podsłowa w tablicy suffixowej. Zwraca przedział [l,r], gdzie dla każdego i w [l,r], t jest podsłowem sa.sa[i] lub [-1,-1] jeżeli nie ma takiego i.

23

```
else if(sa[m] + lcp >= ssize(s) or s[sa[m] + lcp
     ] < t[lcp])
     l = m + 1;
   else
     r = m - 1;
 return l;
};
int l = get_side(true);
if(get_lcp(sa[l]) != ssize(t))
 return {-1, -1};
return {l, get_side(false)};
```

suffix-array-long

 $\mathcal{O}\left(n+alpha\right)$, sa zawiera posortowane suffixy, zawiera pusty suffix, lcp[i] to lcp suffixu sa[i] i sa[i+1]. Dla s = aabaaab. sa={7,3,4,0,5,1,6,2},lcp={0,2,3,1,2,0,1}

```
// BEGIN HASH 262977
void induced_sort(C vi &vec, int alpha, vi &sa,
   C V<bool> &sl. C vi &lms idx) {
  vi l(alpha), r(alpha);
  for (int c : vec) {
   if (c + 1 < alpha)
     ++l[c + 1];
    ++r[c];
  partial sum(all(l), l.begin());
  partial_sum(all(r), r.begin());
 fill(all(sa), -1);
  RFOR(i, ssize(lms_idx) - 1, 0)
   sa[--r[vec[lms_idx[i]]]] = lms_idx[i];
  for (int i : sa)
   if (i >= 1 and sl[i - 1])
     sa[l[vec[i - 1]]++] = i - 1;
  fill(all(r), 0);
  for (int c : vec)
   ++r[c]:
  partial_sum(all(r), r.begin());
  for (int k = ssize(sa) - 1, i = sa[k]; k >= 1; --k,
    if (i >= 1 and not sl[i - 1])
     sa[--r[vec[i - 1]]] = i - 1;
vi sa is(C vi &vec, int alpha) {
 C int n = ssize(vec);
 vi sa(n), lms_idx;
 V<bool> sl(n);
  RFOR(i, n - 2, 0) {
   sl[i] = vec[i] > vec[i + 1] or (vec[i] == vec[i +
      1] and sl[i + 1]);
    if (sl[i] and not sl[i + 1])
     lms idx.eb(i + 1);
  reverse(all(lms idx));
  induced_sort(vec, alpha, sa, sl, lms_idx);
  vi new_lms_idx(ssize(lms_idx)), lms_vec(ssize(
    lms_idx));
  for (int i = 0, k = 0; i < n; ++i)
   if (not sl[sa[i]] and sa[i] >= 1 and sl[sa[i] -
     new_lms_idx[k++] = sa[i];
  int cur = sa[n - 1] = 0;
  REP (k, ssize(new_lms_idx) - 1) {
    int i = new_lms_idx[k], j = new_lms_idx[k + 1];
    if (vec[i] != vec[j]) {
     sa[i] = ++cur;
     continue:
    bool flag = false;
    for (int a = i + 1, b = j + 1;; ++a, ++b) {
     if (vec[a] != vec[b]) {
        flag = true;
        break:
```

```
if ((not sl[a] and sl[a - 1]) or (not sl[b] and
        sl[b - 1])) {
        flag = not (not sl[a] and sl[a - 1] and not sl
          [b] and sl[b - 1]);
        break;
   sa[j] = (flag ? ++cur : cur);
  REP (i, ssize(lms_idx))
   lms_vec[i] = sa[lms_idx[i]];
  if (cur + 1 < ssize(lms idx)) {</pre>
    vi lms_sa = sa_is(lms_vec, cur + 1);
   REP (i, ssize(lms_idx))
      new lms idx[i] = lms idx[lms sa[i]];
  induced_sort(vec, alpha, sa, sl, new_lms_idx);
  return sa:
vi suffix_array(C vi &s, int alpha) {
 vi vec(ssize(s) + 1);
 REP(i, ssize(s))
   vec[i] = s[i] + 1;
  vi ret = sa_is(vec, alpha + 2);
  return ret;
} // END HASH
vi get lcp(C vi &s, C vi &sa) {
 int n = ssize(s), k = 0;
  vi lcp(n), rank(n);
  RFP (i. n)
   rank[sa[i + 1]] = i:
  for (int i = 0; i < n; i++, k ? k-- : 0) {</pre>
   if (rank[i] == n - 1) {
      k = 0:
      continue;
    int j = sa[rank[i] + 2];
    while (i + k < n \text{ and } j + k < n \text{ and } s[i + k] == s[j]
       + k])
      k++:
    lcp[rank[i]] = k;
  lcp.pop_back();
  lcp.insert(lcp.begin(), 0);
  return lcp:
```

suffix-array-short

#b8cca1

 $\mathcal{O}\left(n\log n\right)$, zawiera posortowane suffixy, zawiera pusty suffix, lcp[i]to lcp suffixu sa[i-1] i sa[i]. Dla s = aabaaab. sa={7,3,4,0,5,1,6,2},lcp={0,0,2,3,1,2,0,1}

```
pair<vi, vi> suffix arrav(vi s. int alpha = 26) {
  ++alpha;
  for(int &c : s) ++c;
 s.eb(0);
  int n = ssize(s), k = 0, a, b;
  vi x(all(s));
  vi y(n), ws(max(n, alpha)), rank(n);
  vi sa = y, lcp = y;
  iota(all(sa), 0);
  for(int j = 0, p = 0; p < n; j = max(1, j * 2),
   alpha = p) {
   p = j;
   iota(all(y), n - j);
   REP(i, n) if(sa[i] >= j)
     y[p++] = sa[i] - j;
    fill(all(ws), 0);
   REP(i, n) ws[x[i]]++;
   FOR(i, 1, alpha - 1) ws[i] += ws[i - 1];
   for(int i = n; i--;) sa[--ws[x[y[i]]]] = y[i];
   swap(x, y);
   p = 1, x[sa[0]] = 0;
   FOR(i, 1, n - 1) = sa[i - 1], b = sa[i], x[b] =
     (y[a] == y[b] && y[a + j] == y[b + j]) ? p - 1 :
```

```
FOR(i, 1, n - 1) rank[sa[i]] = i;
for(int i = 0, j; i < n - 1; lcp[rank[i++]] = k)</pre>
  for(k && k--, j = sa[rank[i] - 1];
   s[i + k] == s[j + k]; k++);
lcp.erase(lcp.begin());
return {sa, lcp};
```

suffix-automaton

#d7a7c7

 $\mathcal{O}(n\alpha)$ (szybsze, ale więcej pamięci) albo $\mathcal{O}(n\log\alpha)$ (mapa), buduje suffix automaton. Wystąpienia wzorca, liczba różnych podsłów, sumaryczna długość wszystkich podsłów, leksykograficznie k-te podsłowo, naimniejsze przesuniecie cykliczne, liczba wystapień podsłowa, pierwsze wystąpienie, najkrótsze niewystępujące podsłowo, longest common substring wielu słów.

```
struct SuffixAutomaton {
static constexpr int sigma = 26:
 using Node = array<int, sigma>; // map<int, int>
 Node new node:
 V<Node> edges;
 vi link = \{-1\}, length = \{0\};
 int last = 0;
 SuffixAutomaton() {
   new_node.fill(-1); // -1 - stan nieistniejacy
   edges = {new_node}; // dodajemy stan startowy,
     ktory reprezentuie puste slowo
 void add_letter(int c) {
   edges.eb(new node);
   length.eb(length[last] + 1);
   link.eb(0):
   int r = ssize(edges) - 1, p = last;
   while(p != -1 \&\& edges[p][c] == -1) {
     edges[p][c] = r;
     p = link[p];
   if(p != -1) {
     int q = edges[p][c];
     if(length[p] + 1 == length[q])
       link[r] = q;
     else {
       edges.eb(edges[q]);
       length.eb(length[p] + 1);
       link.eb(link[q]);
       int q_prim = ssize(edges) - 1;
       link[q] = link[r] = q_prim;
       while(p != -1 \&\& edges[p][c] == q) {
         edges[p][c] = q_prim;
         p = link[p];
   last = r;
 bool is_inside(vi &s) {
   int q = 0;
   for(int c : s) {
     if(edges[q][c] == -1)
       return false;
     q = edges[q][c];
   return true;
```

suffix-tree #fdf937

 $\mathcal{O}(n \log n)$ lub $\mathcal{O}(n\alpha)$, Dla słowa abaab# (hash jest aby to zawsze liście były stanami kończącymi) stworzy sons $[0] = \{(\#,10),(a,4),(b,8)\},$ $sons[4]={(a,5),(b,6)}, sons[6]={(\#,7),(a,2)},$ sons[8]={(#,9),(a,3)}, reszta sons'ów pusta, slink[6]=8 i reszta slink'ów 0 (gdzie slink jest zdefiniowany dla nie-liści jako wierzchołek zawierający ten suffix bez ostatniej literki), up_edge_range[2]=up_edge_range[3]=(2,5), up_edge_range[5]=(3,5) i reszta jednoliterowa. Wierzchołek 1 oraz suffix wierzchołków jest roboczy. Zachodzi up_edge_range[0]=(-1,-1), parent[0]=0, slink[0]=1.

```
struct SuffixTree {
 C int n;
 C vi & in;
 V<map<int, int>> sons;
 V<pii> up_edge_range;
  vi parent. slink:
  int tv = 0, tp = 0, ts = 2, la = 0;
 void ukkadd(int c) {
    auto &lr = up edge range;
suff:
    if (lr[tv].se < tp) {
      if (sons[tv].find(c) == sons[tv].end()) {
        sons[tv][c] = ts; lr[ts].fi = la; parent[ts++]
        tv = slink[tv]; tp = lr[tv].se + 1; goto suff;
      tv = sons[tv][c]; tp = lr[tv].fi;
    if (tp == -1 || c == _in[tp])
     tp++;
    else {
     lr[ts + 1].fi = la; parent[ts + 1] = ts;
      lr[ts].fi = lr[tv].fi; lr[ts].se = tp - 1;
      parent[ts] = parent[tv]; sons[ts][c] = ts + 1;
        sons[ts][_in[tp]] = tv;
      lr[tv].fi = tp; parent[tv] = ts;
      sons[parent[ts]][_in[lr[ts].fi]] = ts; ts += 2;
      tv = slink[parent[ts - 2]]; tp = lr[ts - 2].fi;
      while (tp <= lr[ts - 2].se) {
        tv = sons[tv][_in[tp]]; tp += lr[tv].se - lr[
          tv].fi + 1;
      if (tp == lr[ts - 2].se + 1)
       slink[ts - 2] = tv;
       slink[ts - 2] = ts;
     tp = lr[tv].se - (tp - lr[ts-2].se) + 2; goto
        suff;
  // Remember to append string with a hash.
 SuffixTree(C vi &in, int alpha)
    : n(ssize(in)), _in(in), sons(2 * n + 1),
    up_edge_range(2 * n + 1, pair(0, n - 1)), parent(2
       * n + 1), slink(2 * n + 1) {
    up_edge_range[0] = up_edge_range[1] = {-1, -1};
    // When changing map to V, fill sons exactly here
      with -1 and replace if in ukkadd with sons[tv][c
      ] == -1.
    REP(ch, alpha)
     sons[1][ch] = 0;
    for(; la < n; ++la)</pre>
     ukkadd(in[la]);
};
```

wildcard-matching

#a35e01, includes: math/ntt

 $\mathcal{O}(n \log n)$, zwraca tablice wystapień wzorca. Alfabet od 0. Znaki zapytania to -1. Moga być zarówno w tekście jak i we wzrocu. Dla alfabetów większych niż 15 lepiej użyć bezpieczniejszej

```
// BEGIN HASH ee35a0
V<bool> wildcard_matching(vi text, vi pattern) {
```

knuth

#221040

```
for (int& e : text) ++e;
 for (int& e : pattern) ++e:
  reverse(all(pattern));
  int n = ssize(text), m = ssize(pattern);
 int sz = 1 << __lg(2 * n - 1);
 vi a(sz), b(sz), c(sz);
  auto h = [&](auto f, auto q) {
   fill(all(a), 0);
   fill(all(b), 0);
   REP(i, n) a[i] = f(text[i]);
   REP(i, m) b[i] = g(pattern[i]);
   ntt(a, sz), ntt(b, sz);
   REP(i, sz) a[i] = mul(a[i], b[i]);
   ntt(a, sz, true);
   REP(i, sz) c[i] = add(c[i], a[i]);
 h([](int x){return powi(x,3);},identity());
 h([](int x){return sub(0, mul(2, mul(x, x)));}, [](
   int x){return mul(x, x);});
 h(identity(),[](int x){return powi(x,3);});
 V<bool> ret(n - m + 1);
 FOR(i, m, n) ret[i - m] = !c[i - 1];
 return ret;
 // END HASH
V<bool> safer_wildcard_matching(vi text, vi pattern,
 int alpha = 26) {
 static mt19937 rng(0); // Can be changed
 int n = ssize(text), m = ssize(pattern);
 V ret(n - m + 1, true);
 vi v(alpha), a(n, -1), b(m, -1);
 REP(iters, 2) { // The more the better.
   REP(i, alpha) v[i] = int(rng() % (mod - 1));
   REP(i, n) if (text[i] != -1) a[i] = v[text[i]];
   REP(i, m) if (pattern[i] != -1) b[i] = v[pattern[i]
     ]];
   auto h = wildcard_matching(a, b);
   REP(i, n - m + 1) ret[i] = ret[i] & h[i];
 return ret;
```

Optvmalizacie (9)

divide-and-conquer-dp

 $\mathcal{O}(nm\log m)$, dla funkcji cost(k,j) wylicza $dp(i,j) = min_{0 \leq k \leq j} \; dp(i-1,k-1) + cost(k,j)$. Działa tylko wheely, gdy $opt(i,\bar{j}-1) \leq opt(i,j)$, a jest to zawsze spełnione, gdy $cost(b,c) \leq cost(a,d)$ oraz $cost(a, c) + cost(b, d) \le cost(a, d) + cost(b, c) dla$

```
vll divide and conquer optimization(int n. int m.
  function < ll(int,int) > cost) {
 vll dp before(m):
  auto dp cur = dp before;
  REP(i. m)
   dp before[i] = cost(0, i);
  function < void(int,int,int,int) > compute = [&](int l,
    int r, int optl, int optr) {
    if (l > r)
     return;
    int mid = (l + r) / 2, opt;
    pair<ll, int> best = {numeric limits<ll>::max(),
     -1}:
    FOR(k, optl, min(mid, optr))
     chmin(best, pair((k ? dp_before[k - 1] : 0) +
        cost(k, mid), k));
    tie(dp_cur[mid], opt) = best;
    compute(l, mid - 1, optl, opt);
    compute(mid + 1, r, opt, optr);
  REP(i, n) {
    compute(0, m - 1, 0, m - 1);
   swap(dp_before, dp_cur);
```

```
return dp_before;
dp-1d1d
#ad7df5
\mathcal{O}(n \log n), n > 0 długość paska, cost(i, j) koszt odcinka [i, j] Dla
a \leq b \leq c \leq d \operatorname{cost} \stackrel{-}{\operatorname{ma}} \operatorname{spełniać}
cost(a,c) + cost(b,d) \le cost(a,d) + cost(b,c). Dzieli pasek
[0,n) na odcinki [0,cuts[\overline{0}]],...,(cuts[i-1],cuts[i]], gdzie
cuts.back() == n - 1. aby sumaryczny koszt wszystkich odcinków był
minimalny. cuts to prawe końce tych odcinków. Zwraca (opt_cost,
cuts). Aby maksymalizować koszt zamienić nierówności tam, gdzie
wskazane. Aby uzyskać \mathcal{O}(n), należy przepisać overtake w oparciu o
dodatkowe założenia, aby chodził w \mathcal{O}(1).
pair<ll, vi> dp_1d1d(int n, function<ll (int, int)>
  cost) {
  V<pair<ll, int>> dp(n);
  vi lf(n + 2), rg(n + 2), dead(n);
  V<vi> events(n + 1);
  int beg = n, end = n + 1;
  ra[bea] = end: lf[end] = bea:
  auto score = [&](int i, int j) {
    return dp[j].fi + cost(j + 1, i);
  auto overtake = [&](int a, int b, int mn) {
    int bp = mn - 1, bk = n;
    while (bk - bp > 1) {
       int bs = (bp + bk) / 2;
       if (score(bs, a) <= score(bs, b)) // tu >=
         bk = bs;
       el se
         bp = bs;
    return bk;
  auto add = [&](int i, int mn) {
    if (lf[i] == beg)
       return:
    events[overtake(i, lf[i], mn)].eb(i);
  REP (i, n) {
    dp[i] = {cost(0, i), -1};
    REP (j, ssize(events[i])) {
       int x = events[i][j];
       if (dead[x])
         continue;
       dead[lf[x]] = 1; lf[x] = lf[lf[x]];
       rg[lf[x]] = x; add(x, i);
    if (rg[beg] != end)
       chmin(dp[i], pair(score(i, rg[beg]), rg[beg]));
          // tu max
     lf[i] = lf[end]; rg[i] = end;
     rg[lf[i]] = i; lf[rg[i]] = i;
    add(i, i + 1);
  for (int p = n - 1; p != -1; p = dp[p].se)
    cuts.eb(p);
  reverse(all(cuts));
  return pair(dp[n - 1].fi, cuts);
fio
FIO do wpychania kolanem. Nie należy wtedy używać cin/cout
#ifdef ONLINE JUDGE
```

```
// write this when judge is on Windows
inline int getchar_unlocked() { return _getchar_nolock
 (); }
inline void putchar_unlocked(char c) { _putchar_nolock
 (c); }
#endif
// BEGIN HASH 1ed0dd
int fastin() {
```

```
int n = 0, c = getchar unlocked();
 while(isspace(c))
    c = getchar_unlocked();
 while(isdigit(c)) {
   n = 10 * n + (c - '0');
   c = getchar_unlocked();
 return n;
} // END HASH
// BEGIN HASH 3abf5f
int fastin_negative() {
 int n = 0, negative = false, c = getchar_unlocked();
 while(isspace(c))
   c = getchar_unlocked();
  if(c == '-') {
   negative = true;
   c = getchar_unlocked();
 while(isdigit(c)) {
   n = 10 * n + (c - '0');
   c = getchar_unlocked();
 return negative ? -n : n;
} // END HASH
// BEGIN HASH 323fab
double fastin double() {
 double x = 0, t = 1;
 int negative = false, c = getchar_unlocked();
 while(isspace(c))
   c = getchar_unlocked();
 if (c == '-') {
    negative = true;
   c = getchar unlocked():
 while (isdigit(c)) {
   x = x * 10 + (c - '0');
    c = getchar_unlocked();
 if (c == '.') {
   c = getchar_unlocked();
    while (isdigit(c)) {
     t /= 10;
     x = x + t * (c - '0');
     c = getchar_unlocked();
 }
 return negative ? -x : x;
} // END HASH
// BEGIN HASH 0b2d96
void fastout(int x) {
 if(x == 0) {
    putchar_unlocked('0');
    putchar unlocked(' '):
    return;
 if(x < 0) {
    putchar_unlocked('-');
    x *= -1;
 static char t[10];
 int i = 0:
 while(x) {
   t[i++] = char('0' + (x % 10));
   x /= 10;
 while(--i >= 0)
   putchar_unlocked(t[i]);
 putchar unlocked(' ');
void nl() { putchar_unlocked('\n'); }
// END HASH
```

```
\mathcal{O}\left(n^2\right), dla tablicy cost(i,j) wylicza
dp(i,j) = min_{i \le k \le j} dp(i,k) + dp(k+1,j) + cost(i,j). Działa
tylko wtedy, gdy opt(i, j-1) \leq opt(i, j) \leq opt(i+1, j), a jest to
zawsze spełnione, gdy cost(b,c) \leq cost(a,d) oraz
cost(a, c) + cost(b, d) \le cost(a, d) + cost(b, c) dla
a < b < c < d.
ll knuth_optimization(V<vll> cost) {
 int n = ssize(cost):
 V dp(n, vll(n, numeric limits<ll>::max()));
 V opt(n, vi(n));
  REP(i, n) {
    opt[i][i] = i;
    dp[i][i] = cost[i][i];
  for(int i = n - 2; i >= 0; --i)
    FOR(i, i + 1, n - 1)
      FOR(k, opt[i][j - 1], min(j - 1, opt[i + 1][j]))
        if(dp[i][j] >= dp[i][k] + dp[k + 1][j] + cost[
           opt[i][j] = k;
           dp[i][j] = dp[i][k] + dp[k + 1][j] + cost[i]
             ][j];
  return dp[0][n - 1];
linear-knapsack
```

#5afd26

 $\mathcal{O}(n \cdot \max(w_i))$ zamiast typowego $\mathcal{O}(n \cdot \sum (w_i))$, pamięć $\mathcal{O}\left(n + \max(w_i)\right)$, plecak zwracający największą otrzymywalną sumę ciężarów <= bound.

```
ll knapsack(vi w. ll bound) {
 erase_if(w, [=](int x){ return x > bound; });
    ll sum = accumulate(all(w), 0LL);
   if(sum <= bound)
     return sum:
 ll w_init = 0;
 int b;
 for(b = 0; w_init + w[b] <= bound; ++b)</pre>
   w_init += w[b];
 int W = *max_element(all(w));
 vi prev s(2 * W, -1);
 auto get = [&](vi &v, ll i) -> int& {
   return v[i - (bound - W + 1)];
 for(ll mu = bound + 1; mu <= bound + W; ++mu)</pre>
   get(prev_s, mu) = 0;
  get(prev_s, w_init) = b;
 FOR(t. b. ssize(w) - 1) {
   V curr_s = prev_s;
   for(ll mu = bound - W + 1; mu <= bound; ++mu)</pre>
     chmax(get(curr s, mu + w[t]), get(prev s, mu));
    for(ll mu = bound + w[t]; mu >= bound + 1; --mu)
     for(int j = get(curr_s, mu) - 1; j >= get(prev_s
        , mu); --j)
       chmax(get(curr_s, mu - w[j]), j);
    swap(prev_s, curr_s);
 for(ll mu = bound; mu >= 0; --mu)
   if(get(prev_s, mu) != -1)
     return mu:
 assert(false);
```

matroid-intersection

#080bd2

 $\mathcal{O}\left(r^2\cdot(init+n\cdot add)\right)$, where r is max independent set. Find largest subset S of [n] such that S is independent in both matroid A and B, given by their oracles, see example implementations below. Returns V V such that V[i] = 1 iff i-th element is included in found set: Zabrane z https://github.com/KacperTopolski/kactl/tree/main Zmienne w matroidach ustawiamy recznie aby "zainicializować" tylko ieśli maia komentarz co znaczą. W przeciwnym wypadku intersectMatroids zrobi robotę wołając init.

```
// BEGIN HASH c90feb
template < class T, class U>
V<bool> intersectMatroids(T& A, U& B, int n) {
 V<bool> ans(n);
 bool ok = 1;
// NOTE: for weighted matroid intersection find
// shortest augmenting paths first by weight change,
// then by length using Bellman-Ford,
  // Speedup trick (only for unweighted):
 A.init(ans); B.init(ans);
  REP(i, n)
   if (A.canAdd(i) && B.canAdd(i))
     ans[i] = 1, A.init(ans), B.init(ans);
  //End of speedup
  while (ok) {
   V<vi> G(n);
   V<bool> good(n);
    queue < int > que;
   vi prev(n. -1):
    A.init(ans); B.init(ans); ok = 0;
    REP(i, n) if (!ans[i]) {
     if (A.canAdd(i)) que.emplace(i), prev[i]=-2;
     good[i] = B.canAdd(i);
    REP(i, n) if (ans[i]) {
     ans[i] = 0;
     A.init(ans): B.init(ans):
     REP(j, n) if (i != j && !ans[j]) {
       if (A.canAdd(j)) G[i].eb(j); //-cost[j]
        if (B.canAdd(j)) G[j].eb(i); // cost[i]
     ans[i] = 1;
    while (!que.empty()) {
     int i = que.front();
      que.pop();
      if (good[i]) { // best found (unweighted =
        shortest path)
        ans[i] = 1:
        while (prev[i] >= 0) { // alternate matching
         ans[i = prev[i]] = 0;
         ans[i = prev[i]] = 1;
        ok = 1; break;
     for(auto j: G[i]) if (prev[j] == -1)
        que.emplace(j), prev[j] = i;
 return ans;
} // END HASH
// Matroid where each element has color
// and set is independent iff for each color c
// #{elements of color c} <= maxAllowed[c].
struct LimOracle
 vi color; // color[i] = color of i-th element
 vi maxAllowed; // Limits for colors
  // Init oracle for independent set S; O(n)
  void init(V<bool>& S) {
   tmp = maxAllowed;
   REP(i, ssize(S)) tmp[color[i]] -= S[i];
  // Check if S+{k} is independent; time: O(1)
 bool canAdd(int k) { return tmp[color[k]] > 0;}
// Graphic matroid – each element is edge,
// set is independent iff subaraph is acvelic.
```

```
struct GraphOracle {
 V<pii> elems; // Ground set: graph edges
  int n; // Number of vertices, indexed [0;n-1]
  int find(int i) {
   return par[i] == -1 ? i : par[i] = find(par[i]);
  // Init oracle for independent set S; ~O(n)
  void init(V<bool>& S) {
   par.assign(n, -1);
   REP(i, ssize(S)) if (S[i])
     par[find(elems[i].fi)] = find(elems[i].se);
  // Check if S+{k} is independent; time: ~O(1)
  bool canAdd(int k) {
   return find(elems[k].fi) != find(elems[k].se);
// Co-graphic matroid – each element is edae.
// set is independent iff after removing edges
// from graph number of connected components
// doesn't change.
struct CographOracle {
 V<pii> elems; // Ground set: graph edges
  int n; // Number of vertices, indexed [0;n-1]
 V<vi>G:
  vi pre, low;
  int cnt:
  int dfs(int v, int p) {
    pre[v] = low[v] = ++cnt;
    for(auto e: G[v]) if (e != p)
      chmin(low[v], pre[e] ?: dfs(e,v));
    return low[v]:
  // Init oracle for independent set S; O(n)
  void init(V<bool>& S) {
   G.assign(n, {});
   pre.assign(n, 0);
    low.resize(n):
    cnt = 0:
    REP(i,ssize(S)) if (!S[i]) {
      pii e = elems[i];
      G[e.fi].eb(e.se):
      G[e.se].eb(e.fi);
    REP(v, n) if (!pre[v]) dfs(v, -1);
  // Check if S+{k} is independent; time: O(1)
  bool canAdd(int k) {
   pii e = elems[k];
    return max(pre[e.fi], pre[e.se]) != max(low[e.fi],
       low[e.sel):
// Matroid equivalent to linear space with XOR
struct XorOracle {
 vll elems; // Ground set: numbers
  // Init for independent set S; O(n+r^2)
  void init(V<bool>& S) {
   base.assign(63. 0):
    REP(i, ssize(S)) if (S[i]) {
      ll e = elems[i];
      REP(j, ssize(base)) if ((e >> j) & 1) {
       if (!base[j]) {
          base[j] = e;
          break:
        e ^= base[j];
  // Check if S+\{k\} is independent; time: O(r)
  bool canAdd(int k) {
   ll e = elems[k];
   REP(i, ssize(base)) if ((e >> i) & 1) {
      if (!base[i]) return 1;
```

```
e ^= base[i];
    return 0;
};
pragmy
#4ad36
Pragmy do wypychania kolanem
#pragma GCC optimize("Ofast")
#pragma GCC target("avx,avx2")
random
#bc664b
Szybsze rand.
uint32_t xorshf96() {
  static uint32 t x = 123456789, y = 362436069, z =
    521288629;
  uint32 t t;
  x ^= x << 16;
  x ^= x >> 5;
  x ^= x << 1:
  t = x;
  x = y;
  y = z;
  z = t ^ x ^ y;
  return z;
sos-dp
#947fac
\mathcal{O}\left(n2^{n}
ight), dla tablicy A[i] oblicza tablicę F[mask] = \sum_{i \subset mask} A[i],
czyli sumę po podmaskach. Może też liczyć sumę po nadmaskach.
sos_dp(2, {4, 3, 7, 2}) zwraca {4, 7, 11, 16}, sos_dp(2, {4, 3, 7,
2}, true) zwraca {16, 5, 9, 2}.
vll sos dp(int n, vll A, bool nad = false) {
 int N = (1 << n);
  if (nad) REP(i, N / 2) swap(A[i], A[(N - 1) ^ i]);
  auto F = A:
  REP(i, n)
    REP(mask, N)
      if ((mask >> i) & 1)
       F[mask] += F[mask ^ (1 << i)]:
  if (nad) REP(i, N / 2) swap(F[i], F[(N - 1) ^ i]);
  return F;
Utils (10)
dzien-probnv
#b68ef5 . includes: data-structures/ordered-set
Rzeczy do przetestowania w dzień próbny.
// alternatywne żmnoenie ll, gdyby na wypadek gdyby
  nie łbyo __int128
ll llmul(ll a, ll b, ll m) {
  return (a * b - (ll)((long double) a * b / m) * m +
    m) % m;
void test int128() {
  __int128 x = (1llu << 62);
                                                              main()
  x *= x:
  string s;
  while(x) {
    s += char(x % 10 + '0');
    x /= 10;
  assert(s == "61231558446921906466935685523974676212"
    ):
```

```
assert(abs(double(x * x) - double(4.2 * 4.2)) < 1e
void test_clock() {
 long seeed = chrono::system clock::now().
    time_since_epoch().count();
 (void) seeed:
 auto start = chrono::system_clock::now();
 while(true) {
    auto end = chrono::system_clock::now();
   int ms = int(chrono::duration_cast<chrono::</pre>
      milliseconds > (end - start).count()):
    if(ms > 420)
     break:
void test rd() {
 // czy jest sens to testowac?
 mt19937_64 my_rng(0);
 auto rd = [&](int l, int r) {
    return uniform_int_distribution < int > (l, r)(my_rng)
 assert(rd(0, 0) == 0);
void test_policy() {
 ordered set < int > s;
 s.insert(1):
 s.insert(2):
 assert(s.order_of_key(1) == 0);
 assert(*s.find_by_order(1) == 2);
void test_math() {
 constexpr long double pi = acosl(-1);
 assert(3.14 < pi && pi < 3.15);
python
#a75dc7
Przykładowy kod w Pythonie z różną funkcjonalnością.
fib_mem = [1] * 2
def fill fib(n):
 qlobal fib mem
 while len(fib mem) <= n:
   fib mem.append(fib_mem[-2] + fib_mem[-1])
 assert list(range(3, 6)) == [3, 4, 5]
 s = set()
 s.add(5)
 for x in s:
   print(x)
 s = [2 * x for x in s]
 print(eval("s[0] + 10"))
```

 $m = \{\}$

m[5] = 6

assert 5 in m

while True:

break

trv:

print(line_list)

assert list(m) == [5]

line_list = list(map(int, input().split()))

print(' '.join(["a", "b", str(5)]))

line int = int(input())

except Exception as e:

```
void test float128() {
 __float128 x = 4.2;
```